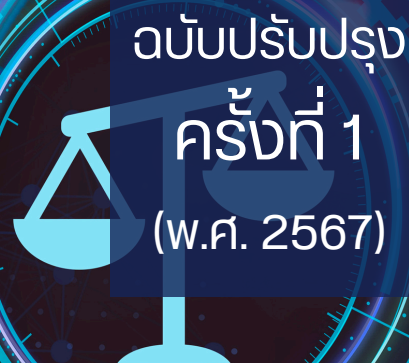

แนวทาง การปฏิบัติ

สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และ
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน
แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
พ.ศ. 2559

สมาคมประกันวินาศภัยไทย
Thai General Insurance Association

ฉบับปรับปรุง
ครั้งที่ 1
(พ.ศ. 2567)

แนวทาง การปฏิบัติ

สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และ
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน
แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
พ.ศ. 2559

คำนำ (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1)

บริษัทประกันวินาศภัยถือเป็น "สถาบันการเงิน" ประเภทหนึ่ง ซึ่งต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 ซึ่งหากมองจากประเภทผลิตภัณฑ์ประกันภัย และความเสี่ยงที่สามารถจัดให้มีการประกันวินาศภัยได้ จะมีความเสี่ยงต่อการเป็นแหล่งฟอกเงินต่ำกว่าสถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ แต่ก็ยังมีโอกาสที่บริษัทประกันวินาศภัย อาจจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงินได้ ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดมูลฐานนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดมาชำระค่าเบี้ยประกันภัย หรือนำทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมาทำประกันภัย เป็นต้น

จากประเด็นดังกล่าว สมาคมประกันวินาศภัยไทย โดยคณะกรรมการกฎหมายและกฎระเบียบ จึงได้มีการจัดทำคู่มือ "แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย" ขึ้นและจัดพิมพ์เผยแพร่ให้บริษัทสมาชิกใน พ.ศ.2560 อย่างไรก็ตามในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2560 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2567) มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในหลายส่วน อาทิเช่น การประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฉบับที่ 6 พ.ศ.2565 การประกาศใช้กฎหมายลำดับรองหลายฉบับ และการประกาศใช้แนวทางปฏิบัติเรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า สำหรับสถาบันการเงิน ประเภทผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัย เมื่อเดือนเมษายน 2567 คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงคู่มือฉบับดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันเป็นฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 (พ.ศ.2567) เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานบนมาตรฐานการปฏิบัติงานเดียวกันทั้งอุตสาหกรรมประกันวินาศภัย

ในนามของคณะกรรมการกฎหมายและกฎระเบียบ ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้การปรับปรุงคู่มือฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือ "แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย" ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ.2567) นี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคลากรในธุรกิจประกันวินาศภัย และอุตสาหกรรมประกันภัยไทยตามเจตนารมณ์ของผู้จัดทำคู่มือนี้ต่อไป

คณะกรรมการกฎหมายและกฎระเบียบ

ประจำปี 2566-2568

สมาคมประกันวินาศภัยไทย

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
วัตถุประสงค์	1
ข้อมูล ข้อกำหนดทั่วไป	4
หมวดที่ 1 การกำหนดนโยบาย และระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยง ด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	11
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	11
ส่วนที่ 2 การกำหนดนโยบายสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	12
ส่วนที่ 3 การกำหนดระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	13
ส่วนที่ 4 การบริหารความเสี่ยงสำหรับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม (Know Your Customer)	18
ส่วนที่ 5 การบริหารความเสี่ยงสำหรับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง (Customer Due Diligence)	22
ส่วนที่ 6 การกำหนดมาตรการในการดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลระหว่างบริษัทกับสาขาหรือบริษัทในเครือทั้งในประเทศและต่างประเทศและอยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน	29
ส่วนที่ 7 การกำหนดมาตรการในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่อาจเกิดขึ้นก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ	29
หมวดที่ 2 การรายงานธุรกรรมและการแจ้งข้อมูลต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	31
ส่วนที่ 1 บริษัทประกันวินาศภัยต้องจัดทำรายงานและแจ้งข้อมูลใดบ้าง	31
ส่วนที่ 2 แบบรายงานธุรกรรม/แบบแจ้งข้อมูล ระยะเวลา และวิธีการนำส่ง	36
ส่วนที่ 3 การรายงานเมื่อถูกร้องขอจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	37

หมวดที่ 3 การแสดงตนของลูกค้าในธุรกิจประกันวินาศภัย	44
ส่วนที่ 1 บริษัทประกันวินาศภัยต้องจัดให้ใครแสดงตนบ้าง	45
ส่วนที่ 2 การจัดให้ลูกค้าแสดงตนกรณีพิเศษ (เฉพาะบริษัทประกันวินาศภัย)	47
ส่วนที่ 3 การแสดงตนของลูกค้าต้องทำเมื่อไร	49
ส่วนที่ 4 การจำแนกประเภทของลูกค้าเพื่อระบุข้อมูลที่ต้องได้รับในการการแสดงตน	50
ส่วนที่ 5 ข้อมูลการแสดงตนของลูกค้า	50
ส่วนที่ 6 การตรวจสอบข้อมูลการแสดงตน	53
ส่วนที่ 7 กรณีลูกค้าไม่ยินยอมให้ข้อมูลการแสดงตน หรือให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน	55
หมวดที่ 4 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในธุรกิจประกันวินาศภัย	57
(Customer Due Diligence: CDD)	
ส่วนที่ 1 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า	59
ส่วนที่ 2 กรอบเวลาในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า	60
ส่วนที่ 3 การกำหนดปัจจัยความเสี่ยง	62
ส่วนที่ 4 วิธีปฏิบัติในการอนุมัติรับลูกค้า	64
ส่วนที่ 5 การติดตาม ทบทวน และตรวจสอบข้อมูลลูกค้าและผู้ที่เคยเป็นลูกค้า	65
ส่วนที่ 6 ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน	67
หมวดที่ 5 การจัดเก็บข้อมูลรายละเอียดและเอกสาร	72
ส่วนที่ 1 ข้อมูล และเอกสารที่ต้องจัดเก็บ	72
ส่วนที่ 2 หลักการจัดเก็บ	73
ส่วนที่ 3 วิธีการ รูปแบบ และระยะเวลาจัดเก็บ	75
หมวดที่ 6 การห้ามเปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลภายนอก	83
หมวดที่ 7 การตรวจสอบควบคุมภายใน และการปฏิบัติตามระเบียบการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและ	85
ปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	
ส่วนที่ 1 การตรวจสอบและควบคุมภายใน	85
ส่วนที่ 2 การปฏิบัติตามระเบียบการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	87
และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	
ส่วนที่ 3 เกณฑ์การเข้ารับการฝึกอบรม	88
ส่วนที่ 4 สำหรับนิติบุคคลที่ประสงค์จะขออนุญาตเป็นสำนักอบรม	89
บรรณานุกรม	91

ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก แบบ ปปง.1-01 แบบรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด	93
ภาคผนวก ข แบบ ปปง.1-02 แบบรายงานการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน	96
ภาคผนวก ค แบบ ปปง.1-03 แบบรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	99
ภาคผนวก ง แบบ ปปง.1-04-1 แบบรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด (ธุรกิจประกันชีวิต)	102
ภาคผนวก จ แบบ ปปง.1-04-2 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน (ค่าสินไหมทดแทนของธุรกิจประกันวินาศภัย)	104
ภาคผนวก ฉ แบบ ปปง.1-04-3 แบบรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของธุรกิจประกันชีวิต และธุรกิจประกันวินาศภัย	106
ภาคผนวก ช แบบ ปปง.21/2 แบบรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา 21/2	109
ภาคผนวก ซ แบบ ปกร.03 แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ	112
ภาคผนวก ด แบบ ปกร.04 แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้า ซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มี หรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคล ที่ถูกกำหนด	117
ภาคผนวก ต ตัวอย่างที่ 1 รายละเอียดหลักสูตร	122
ภาคผนวก ถ ตัวอย่างที่ 2 ทะเบียนรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้ผ่านการฝึกอบรม	126
ภาคผนวก ท ตัวอย่างที่ 3 หนังสือผ่านการอบรม	128
ภาคผนวก น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	130
ภาคผนวก บ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559	178
ผู้จัดทำรายนามคณะกรรมการกฎหมายและกฎระเบียบ ประจำปี 2566-68 (Legal and Compliance Committee)	199

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงองค์กรโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	16
ตารางที่ 1.2	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์/บริการ	16
ตารางที่ 1.3	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยเสี่ยงด้านประเภทของลูกค้า	17
ตารางที่ 1.4	ตัวอย่างการตอบสนองความเสี่ยงองค์กร	17
ตารางที่ 1.5	ตัวอย่างการตอบสนองความเสี่ยงลูกค้า	18
ตารางที่ 1.6	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านลูกค้า	19
ตารางที่ 1.7	ตัวอย่างการตอบสนองความเสี่ยงตามระดับความเสี่ยง	20
ตารางที่ 1.8	ตัวอย่างข้อมูล เอกสาร หลักฐานสำหรับการแสดงตนของลูกค้าผู้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีมูลค่าธุรกรรมตั้งแต่ 100,000 บาท แต่ละประเภท	21
ตารางที่ 1.9	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์/บริการ	23
ตารางที่ 1.10	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะตัวบุคคล	24
ตารางที่ 1.11	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านพื้นที่	24
ตารางที่ 1.12	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านช่องทาง การให้บริการ	24
ตารางที่ 1.13	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะอาชีพและการประกอบธุรกิจ	25
ตารางที่ 1.14	ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงจากการตรวจสอบข้อมูล	25
ตารางที่ 1.15	ตัวอย่างการกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยง การปรับเพิ่ม/ลดเบี้ยประกันภัย	27
ตารางที่ 1.16	ตัวอย่างการกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยง การรับชำระค่าเบี้ยประกันภัย	27
ตารางที่ 1.17	ตัวอย่างการกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยงจากผลการตรวจสอบรายชื่อลูกค้า	27
ตารางที่ 2.1	รายงานธุรกรรมที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตามมาตรา 21/2	33
ตารางที่ 2.2	ตารางสรุปการรายงานธุรกรรม/การแจ้งข้อมูลต่อสำนักงาน ปปง.	39
ตารางที่ 3.1	บทกำหนดโทษ	56
ตารางที่ 4.1	การดำเนินการกรณีไม่สามารถตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ ตามกำหนด	61
ตารางที่ 4.2	ตัวอย่างปัจจัยที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยง	62
ตารางที่ 5.1	วิธีการ รูปแบบ และระยะเวลาจัดเก็บ	75

สารบัญภาพ

แผนภาพที่ 1.1 กระบวนการบริหารความเสี่ยง	13
แผนภาพที่ 1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์	13
แผนภาพที่ 1.3 การระบุความเสี่ยง	14
แผนภาพที่ 1.4 การประเมินความเสี่ยง	16
แผนภาพที่ 1.5 การตอบสนองความเสี่ยง	17
แผนภาพที่ 1.6 การติดตามความเสี่ยง	18
แผนภาพที่ 3.1 ธุรกิจที่เป็นผลิตภัณฑ์ประกันภัย กรณีรับประกันภัย	45
แผนภาพที่ 3.2 ธุรกิจที่เป็นผลิตภัณฑ์ประกันภัย กรณีจ่ายค่าสินไหมทดแทน	46
แผนภาพที่ 3.3 ธุรกิจที่เป็นไปตามประกาศฯ การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น	46
แผนภาพที่ 4.1 ธุรกิจที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า	58
แผนภาพที่ 4.2 ระยะเวลาในการตรวจสอบและดำเนินการกับลูกค้า	60
แผนภาพที่ 4.3 ระยะเวลาในการทบทวนหรือตรวจสอบในระหว่างที่ยังไม่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542	65
แผนภาพที่ 4.4 การตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดกับฐานข้อมูลลูกค้า และการรายงานผล การตรวจสอบตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่ การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559	66
แผนภาพที่ 4.5 ระยะเวลาในการตรวจสอบและดำเนินการกับผู้ที่เคยเป็นลูกค้า	66

วัตถุประสงค์

บริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ถือเป็น “สถาบันการเงิน” ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 3 ดังนั้น จึงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 ซึ่งแม้โดยลักษณะของประเภทผลิตภัณฑ์ประกันภัยจะมีความเสี่ยงต่อการเป็นแหล่งฟอกเงินต่ำกว่าสถาบันการเงินประเภทอื่น แต่ก็ยังมีโอกาสเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ได้แก่ กรณีที่ผู้กระทำความผิดมูลฐานนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดมาชำระค่าเบี้ยประกันภัย หรือนำทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมาทำประกันภัย ทำให้บริษัทอาจต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัยเมื่อเกิดภัยตามที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งการปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดโดยถูกต้องจะทำให้บริษัททราบถึงตัวตนของลูกค้าและสามารถระบุหรือพิสูจน์ทราบได้กรณีหากมีผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้กระทำความผิด หรือเป็นผู้ก่อการร้ายหรือผู้เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด รวมถึงจะเป็นเครื่องมือช่วยตรวจสอบเมื่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินร้องขอให้มีการตรวจสอบข้อมูลลับเฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการค้นหาข้อมูลธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือทรัพย์สินของบุคคลที่อยู่ในขั้นตอนพิจารณา หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกระบวนการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมถึงการที่ภาครัฐสามารถตรวจพบและยึด หรือทำให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

เพื่อให้บริษัทประกันวินาศภัยมีแนวทางในการปฏิบัติงานชัดเจนในระดับธุรกรรมของบริษัทประกันวินาศภัย โดยเฉพาะให้มีความถูกต้องทั้งในด้านการรายงานธุรกรรม การจัดให้ลูกค้าแสดงตน การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การจัดเก็บเอกสาร การห้ามเปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลภายนอก ตลอดจนจนถึงการจัดให้มีการอบรมผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การตรวจสอบบุคคลที่ถูกกำหนด การระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด และการแจ้งข้อมูลต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สมาคมประกันวินาศภัยไทย โดยคณะกรรมการกฎหมายและกฎระเบียบ จึงได้จัดทำแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 เผยแพร่ให้บริษัทสมาชิกเมื่อเดือนมีนาคม 2560 เพื่อให้บริษัทประกันวินาศภัยได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งอุตสาหกรรม

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี พ.ศ.2560 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2567) ได้มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในหลายส่วน ประกอบด้วย

- 1) มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฉบับที่ 6 พ.ศ.2565 เพิ่มเติม
- 2) มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ และประกาศใช้กฎหมายลำดับรองหลายฉบับ
- 3) รายงานผลการประเมินความเสี่ยงระดับชาติ ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทย พ.ศ.2559 (NRA) ระบุให้ระดับความเสี่ยงที่ธุรกิจประกันวินาศภัยจะถูกใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงิน อยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ
- 4) มีการประกาศใช้แนวทางปฏิบัติเรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า สำหรับสถาบันการเงิน ประเภทผู้ประกอบธุรกิจประกันภัย เมื่อเดือนเมษายน 2567

ดังนั้น เพื่อให้บริษัทประกันวินาศภัยมีแนวทางในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย และแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไป สมาคมประกันวินาศภัยไทย โดยคณะกรรมการกฎหมายและกฎระเบียบ จึงได้ทำการปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยขึ้น โดยเป็นฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องให้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานบนมาตรฐานการปฏิบัติงานเดียวกันทั้งอุตสาหกรรมประกันวินาศภัย

ในคู่มือฉบับนี้

“ปง.”	หมายถึง	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542
“ปกร.”	หมายถึง	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559
“สำนักงาน ปง.”	หมายถึง	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
“สำนักงาน คปภ.”	หมายถึง	สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
“บริษัท”	หมายถึง	บริษัทประกันวินาศภัย
“ลูกค้า”	หมายถึง	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ซึ่งสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับบริษัท
“ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ”	หมายถึง	การทำธุรกรรมระหว่างลูกค้าฝ่ายหนึ่งกับบริษัทอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการทางการเงิน ทางธุรกิจ ทางการค้า หรือทางวิชาชีพของบริษัทอย่างต่อเนื่องหรือในช่วงระยะเวลาที่ตกลงกัน
“ธุรกรรมเป็นครั้งคราว”	หมายถึง	การทำธุรกรรมระหว่างลูกค้าฝ่ายหนึ่งกับบริษัท อีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการทางการเงิน ทางธุรกิจ ทางการค้า หรือทางวิชาชีพของบริษัทเป็นรายครั้งโดยไม่ได้มุ่งหมายที่จะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
“บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย”	หมายถึง	บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลฝ่ายหนึ่ง ซึ่งตกลงกันทางกฎหมายให้เป็นผู้ครอบครอง ใช้ จำหน่าย หรือบริหารจัดการทรัพย์สิน ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง
“ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง”	หมายถึง	บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ากับบริษัท หรือบุคคลที่ลูกค้าทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย
“บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง”	หมายถึง	ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในประเทศหรือต่างประเทศ ได้แก่ ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาล รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐ ศาล องค์การอิสระ องค์การอัยการ หรือทหาร ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ผู้มีบทบาทสำคัญในพรรคการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในองค์กรระหว่างประเทศ และผู้ที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

“สมาชิกในครอบครัว”	หมายถึง	(1) บิดา มารดา บุตร ผู้รับบุตรบุญธรรม หรือบุตรบุญธรรมของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง (2) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันหรือพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกันของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง (3) คู่สมรสหรือผู้ที่อยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองหรือของบุคคลตาม (1) หรือ (2)
“ผู้ใกล้ชิด”	หมายถึง	(1) บุคคลซึ่งเป็นผู้ครอบครองหรือดูแลทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง (2) บุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันเนื่องมาจากการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง
“ผู้บริหารระดับสูง”	หมายถึง	บุคคลซึ่งมีอำนาจและความรับผิดชอบในการวางแผนการกำกับ หรือการควบคุมกิจกรรม รวมถึงการจัดการและการบริหารงานของบริษัท
“ความเสี่ยง”	หมายถึง	ความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
“แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ”	หมายถึง	แหล่งข้อมูลที่มีการให้ข้อมูลหรือจัดทำข้อมูลอย่างมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์หรือมีการอ้างอิง เพื่อให้ประชาชนหรือกลุ่มธุรกิจสามารถตรวจสอบหรือทราบข้อมูลต่าง ๆ ได้

ข้อมูล ข้อกำหนดทั่วไป

ส่วนที่ 1 หน้าที่ของบริษัท

หน้าที่ของบริษัทตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

1. หน้าที่จัดทำนโยบายและระเบียบวิธีการ รวมถึงกำหนดมาตรการในการจัดทำแนวปฏิบัติและคู่มือการปฏิบัติงานของพนักงานเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยนโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูง หรือคณะกรรมการบริษัท (มาตรา 20/1)
2. หน้าที่ในการรายงานการทำธุรกรรม (มาตรา 13 และมาตรา 48 วรรคสาม)
3. หน้าที่ในการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม (มาตรา 20)
4. หน้าที่ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (มาตรา 20/1)
5. หน้าที่ในการรักษาความลับ การห้ามเปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลภายนอก (มาตรา 21/1)
6. หน้าที่ในการจัดให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำรายงานหรือควบคุมการรายงานการจัดให้ลูกค้าแสดงตน และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เข้ารับการอบรม (มาตรา 21/3 วรรคสาม)

ส่วนที่ 2 หลักเกณฑ์สำคัญที่เกี่ยวข้อง

1. ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย

หมายถึง ธุรกรรมที่พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ของธุรกิจประกันวินาศภัย เช่น การทำสัญญาประกันภัย การรับเงินค่าเบี้ยประกันภัย การจ่ายเงินหรือการชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น เป็นต้น

2. ธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย

หมายถึง ธุรกรรมอื่นที่นอกเหนือจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย เช่น การขายทรัพย์สิน เป็นต้น

3. คู่สัญญา (เฉพาะผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมด้านการประกันวินาศภัย)

- บริษัทผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมด้านการประกันวินาศภัย เช่น ผู้ให้บริการพิมพ์กรมธรรม์ประกันภัย บริษัทสำรวจภัย (เพื่อการพิจารณารับประกันภัย) เป็นต้น
- บริษัทผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสินไหมทดแทน เช่น บริษัทสำรวจภัย (เพื่อกระบวนการจ่ายค่าสินไหมทดแทน) บริษัทกฎหมาย (เพื่อให้บริการด้านสินไหมทดแทน) เป็นต้น

4. ข้อมูลสาธารณะ

หมายถึง ข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค หรือข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่สามารถแสวงหาได้จากแหล่งข้อมูลที่มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไป และผู้เข้าถึงหรือผู้แสวงหาข้อมูลนั้นอาจต้องจ่ายหรือไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทน เพื่อการได้รับข้อมูลดังกล่าว รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของภาครัฐจัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชน หรือกลุ่มธุรกิจกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดสามารถเข้าถึงได้เพื่อการตรวจสอบหรือทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ

5. บุคลากรในบริษัทที่เป็นผู้นำที่ตามกฎหมาย และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559

หมายถึง บุคลากร ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ โดยให้หมายรวมถึง ผู้มีหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และผู้มีหน้าที่พิจารณาอนุมัติ ประกอบด้วย

5.1 บุคลากรที่ต้องเข้ารับการอบรม ตามมาตรา 21/3 คือ

5.1.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการจัดทำหรือควบคุมการจัดทำรายงานการทำธุรกรรม

5.1.2 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการจัดให้ลูกค้าแสดงตน

5.1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ทั้งนี้ การอบรมเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 พ.ศ.2563

5.2 บุคลากรอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากข้อ 5.1 ซึ่งบริษัทต้องจัดอบรมให้ความรู้ตามความเหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนในส่วนที่ต้องเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ

ส่วนที่ 3 นโยบายและระเบียบที่บริษัทต้องจัดทำ

1. นโยบายหลัก

หมายถึง นโยบายที่กำหนดสาระสำคัญซึ่งแสดงว่าบริษัทมีการจัดให้วัตถุประสงค์ในการป้องกันการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เป็นวัตถุประสงค์หลักที่ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย รวมถึงกำหนดการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้

- 1.1 ต้องเป็นนโยบายที่ได้รับการรับรองโดยคณะผู้บริหารสูงสุดหรือคณะกรรมการของบริษัท ที่มีอำนาจและรับผิดชอบในการวางแผนการกำกับ หรือมีการควบคุมกิจกรรมรวมถึงการจัดการและการบริหารงานของบริษัท
- 1.2 สาระสำคัญที่กำหนดในนโยบายต้องประเมินมาจากความเสี่ยงในองค์กร โดยนำปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า พื้นที่หรือประเทศ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ หรือช่องทางในการให้บริการมาประกอบการพิจารณาความเสี่ยงและมีการกำหนดให้มีการจัดทำนโยบายรองต่าง ๆ เช่น การสนับสนุนและพร้อมปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 การดำเนินกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเคร่งครัด รวมถึงการรายงานธุรกรรม และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมายดังกล่าวอย่างครบถ้วน เป็นต้น
- 1.3 ได้รับการทบทวนเป็นระยะ และปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2. นโยบายรอง

หมายถึง มาตรการ และ/หรือประกาศ และ/หรือระเบียบ และ/หรือคู่มือ ที่กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับรูปแบบธุรกิจ โครงสร้าง ประเภทผลิตภัณฑ์ประกันภัย การบริการ และกลุ่มลูกค้า โดยอ้างอิงตามนโยบายหลักประกอบกับผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงตามรายงานการประเมินความเสี่ยงระดับชาติที่สำนักงาน ป.ง. จัดทำขึ้นซึ่งออกโดยคณะผู้บริหารสูงสุดของบริษัท หรือคณะผู้บริหารที่มีอำนาจในการออกนโยบายรองดังกล่าว ซึ่งระบุรายละเอียดและขั้นตอน เพื่อเป็นแนวปฏิบัติภายในของบริษัทที่มีผลบังคับใช้อย่างเคร่งครัด ต่อไปนี้

2.1 นโยบายรับลูกค้า

- 2.1.1 กำหนดวิธีการรับลูกค้าของบริษัทโดยไม่ขัดต่อประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ฉบับลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2562 ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญอย่างน้อย ดังนี้
 - (1) วิธีปฏิบัติในการจัดให้ลูกค้าแสดงตน โดยระบุประเภทข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่ลูกค้าต้องแสดงหรือให้แก่บริษัท ประเภทแบบสอบถามข้อมูลที่ต้องกรอกวิธีการกรอก และแนะนำวิธีปฏิบัติต่อลูกค้าในกรณีต่าง ๆ เช่น
 - 1) ลูกค้าที่เคยสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับบริษัทมาก่อน
 - 2) ลูกค้าที่เป็นบุคคลทพพลภาพ หรือพิการ
 - 3) ลูกค้าที่ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน
 - (2) วิธีปฏิบัติในการระบุตัวตนของลูกค้า โดยระบุถึงวิธีการตรวจสอบข้อมูลการประเมินผลเบื้องต้น เพื่อพิจารณาการขอข้อมูลเพิ่มเติม วิธีการตรวจสอบกับข้อมูลรายชื่อตามที่กฎหมายกำหนด และวิธีปฏิบัติต่าง ๆ เช่น
 - 1) กรณีต้องขอข้อมูลลูกค้าเพิ่มเติมเนื่องจากพบปัจจัยความเสี่ยงบางประการ

- 2) กรณีพบว่าลูกค้าไม่ยินยอมให้ข้อมูล
- 3) กรณีพบว่าลูกค้าให้ข้อมูลเท็จ
- 4) กรณีพบว่าลูกค้ามีข้อมูลเกี่ยวข้อง หรือตรงกันกับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด
- 5) วิธีปฏิเสธลูกค้า
- 6) วิธีขอขยายระยะเวลาในการอนุมัติรับลูกค้า
- (3) วิธีการใช้ดุลยพินิจในกรณีต่าง ๆ เช่น
 - 1) กรณีพบว่าลูกค้าผ่านขั้นตอนการระบุตัวตนมาแล้ว แต่ข้อมูลไม่เพียงพอจะสามารถกำหนดความเสี่ยงที่ชัดเจนได้
 - 2) กรณีพบว่าลูกค้าเป็นบุคคลที่สำนักงาน ป.ป.ง. แจ้งให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ถ้ามีการขอสร้างความสัมพันธ์
 - 3) กรณีพบว่าลูกค้ามีความเสี่ยงสูง ต้องขออนุมัติผู้บริหารอย่างไร
 - 4) กรณีที่ลูกค้าปฏิเสธการให้ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อกำหนดความเสี่ยงของลูกค้า
- 2.1.2 การกำหนดปัจจัยที่ทำให้การอนุมัติรับสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า ต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษหรือมีขั้นตอนอนุมัติที่เข้มข้นมากขึ้น ได้แก่
 - (1) กรณีที่ลูกค้ามีความเสี่ยงสูง (ดูมาตรการบริหารความเสี่ยง)
 - (2) กรณีที่ลูกค้าขอสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจให้บริการหรือผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่มีวงเงินสูง กำหนดระดับบุคลากรที่มีอำนาจพิจารณาหรืออนุมัติสร้างความสัมพันธ์ อาจได้แก่
 - 1) กรณีอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ให้บุคลากรระดับปกติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบบริษัทเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสร้างความสัมพันธ์
 - 2) กรณีอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ที่มีความเสี่ยงสูง หรือที่ต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ หรือต้องมีขั้นตอนอนุมัติที่เข้มข้นมากขึ้น ให้บุคลากรระดับสูงกว่าปกติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของบริษัทที่มีอำนาจในการอนุมัติเป็นผู้พิจารณาเพื่ออนุมัติ

2.2 นโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน

หมายถึง การกำหนดหลักเกณฑ์ ปัจจัย เพื่อใช้บริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินของบริษัท ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

2.2.1 การบริหารความเสี่ยงองค์กร ด้าน

- (1) ผลิตภัณฑ์ประกันภัย การบริการ ช่องทางการให้บริการและอื่น ๆ
- (2) การจัดการบริหารความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ประกันภัย การบริการ ช่องทางการให้บริการใหม่ ๆ
- (3) กระบวนการตรวจสอบภายในที่มีคุณภาพ
- (4) กระบวนการรักษาความลับของข้อมูล

2.2.2 การบริหารความเสี่ยงลูกค้า

- (1) การกำหนดหลักเกณฑ์และปัจจัยความเสี่ยง เพื่อใช้จัดระดับความเสี่ยงของลูกค้า โดยพิจารณาปัจจัยเกี่ยวกับ
 - 1) ปัจจัยเฉพาะตัวของลูกค้า
 - 2) ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างตัวลูกค้า
 - 3) ปัจจัยเกี่ยวกับภูมิศาสตร์/พื้นที่

- 4) ปัจจัยอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมของลูกค้า ประเภทผลิตภัณฑ์ประกันภัย การบริการช่องทางการให้บริการ เป็นต้น
 - (2) การกำหนดประสิทธิภาพในการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนส่งรายงาน
 - (3) การกำหนดแนวทางในการปฏิเสธลูกค้า หรือกำหนดขั้นตอนเพิ่มเติมสำหรับลูกค้าที่ต้องพิจารณาความเสี่ยงเป็นกรณีพิเศษ
 - (4) การกำหนดวิธีการอนุมัติรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงในระดับต่าง ๆ
 - (5) การกำหนดแนวทางในการใช้ดุลยพินิจในการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง
 - (6) การกำหนดวิธีการสรุปผลการประเมินและขออนุมัติดำเนินการปรับปรุงความเสี่ยง
 - (7) การกำหนดกระบวนการหลังได้รับอนุมัติผลการประเมินและการเก็บบันทึกข้อมูล
- 2.2.3 การบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับคู่ค้า (ผู้ที่ทำสัญญากับบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) แม้ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ไม่มีข้อกำหนดสำหรับ “คู่ค้า” แต่เพื่อให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับผู้ทำธุรกรรมกับบริษัทที่ไม่ใช่ลูกค้า บริษัทควรต้องมีการตรวจสอบคู่ค้ากับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดในทำนองเดียวกับลูกค้า และอาจมีการกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติมก็ได้
- 2.2.4 การบริหารความเสี่ยงเพื่อตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน การฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

2.3 นโยบายการจัดจ้าง และฝึกอบรมบุคลากร

- 2.3.1 กำหนดวิธีปฏิบัติ ขั้นตอนในการจัดจ้างบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้มีขั้นตอนและวิธีการที่มีมาตรฐานระดับสูงในการคัดเลือก เช่น การตรวจสอบประวัติอาชญากรรม การตรวจสอบบุคคลที่ถูกกำหนด
- 2.3.2 อาจกำหนดเพิ่มกระบวนการสัมภาษณ์ ทดสอบ หรืออบรม ก่อนประเมินผลรับเป็นพนักงาน หรือในขั้นตอนใดก็ตามเพื่อให้มั่นใจว่า พนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามนโยบายหลักและนโยบายรองของบริษัทที่คัดเลือกเข้ามามีความเข้าใจ เรื่องการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่บริษัทกำหนด
- 2.3.3 กำหนดแผนงานในการฝึกอบรมบุคลากร สำหรับผู้ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกคนให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และต้องมีการอบรมให้ความรู้เบื้องต้นแก่พนักงานอื่น ๆ เมื่อรับเข้าเป็นพนักงานของบริษัท โดยในส่วนของกรอบมบุคลากรตามกฎหมายต้องมีการทบทวนความรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและมาตรการป้องกันการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงได้อย่างถูกต้อง

2.3.4 กำหนดสาระสำคัญในเรื่องการฝึกอบรมเพื่อให้มั่นใจได้ว่าพนักงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง โดยอาจนำปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามนโยบาย มาตรการ ประกาศ ระเบียบ คู่มือของบริษัท มาเป็นประเด็นในการฝึกอบรมด้วย โดยต้องมั่นใจได้ว่าเมื่อพนักงานได้รับการฝึกอบรมแล้ว พนักงานต้องมีความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญของกฎหมายและหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติที่บริษัทกำหนด

2.4 นโยบายการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับระบบปฏิบัติการ

หมายถึง กำหนดแผนงานหรือแนวทางในการตรวจสอบภายในของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ของบริษัททั้งสำนักงานใหญ่ สำนักงานสาขา และบริษัทในเครือทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรการป้องกันการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของบริษัท และรวมถึงการกำหนดแผนงานหรือแนวทางในการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับระบบปฏิบัติการตามนโยบายหลักและนโยบายรองอย่างครบถ้วน โดยให้อำนาจการตรวจสอบภายในเป็นไปโดยอิสระไม่มีการแทรกแซงจากส่วนงานใด หรือผู้ที่มีอำนาจบริหารงาน โดยอาจกำหนดให้หน่วยงานตรวจสอบภายในเป็นผู้ดำเนินการหรือมอบหมายให้บุคคลภายนอกดำเนินการก็ได้

2.5 นโยบายการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายต่าง ๆ

หมายถึง การกำหนดแผนงานในการประชุมพิจารณาเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบาย มาตรการ ประกาศ ระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ของบริษัทให้ทันสมัย สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ประกันภัย การบริการช่องทางการให้บริการใหม่ ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี หรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์อยู่เสมอ และเป็นไปตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ใหม่ ๆ โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย

- 2.5.1 การกำหนดรอบระยะเวลาแน่นอนในการตรวจสอบทบทวนว่านโยบาย มาตรการ ประกาศ ระเบียบ คู่มือ ยังได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด หรือเกิดปัญหาอุปสรรคในทางปฏิบัติหรือไม่
- 2.5.2 การกำหนดให้ผู้บริหารหรือคณะผู้บริหารระดับสูง มีส่วนสำคัญในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนานโยบาย มาตรการ ประกาศ ระเบียบ คู่มือที่เกี่ยวข้อง
- 2.5.3 การกำหนดกระบวนการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนา เปลี่ยนแปลง เร่งด่วนเฉพาะกรณี (กรณีที่ต้องดำเนินการเมื่อพบปัญหาฉุกเฉิน) และได้รับอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูง หรือคณะผู้บริหารระดับสูง (แล้วแต่กรณี)
- 2.5.4 การกำหนดกระบวนการในการรายงานผลการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของบริษัทประกันภัย การบริหาร หรือช่องทางการทำธุรกรรมใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี

หมายเหตุ: นโยบายหลักและนโยบายรอง เป็นนโยบายสำคัญที่บริษัทต้องจัดทำและเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน ณ ที่ทำการของบริษัท และพร้อมแสดงเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงาน ปปง. ต้องการตรวจสอบ

ส่วนที่ 4 ระเบียบวิธีการ

ระเบียบวิธีการ หมายถึง ระเบียบที่กำหนดเป็นการภายในของบริษัท เพื่อแสดงว่าบริษัทมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และกระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งรวมถึงการปฏิบัติงานโดยใช้ระบบสารสนเทศด้วย

หมวดที่ 1

การกำหนดนโยบาย และระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยง
ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ระดับความสำคัญ

มีความสำคัญระดับสูงสุด ซึ่งต้องได้รับการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

2. สิ่งที่บริษัทต้องดำเนินการ

บริษัทต้องจัดทำและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3. สิ่งที่ต้องพิจารณาในการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการ

3.1 ข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและการปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3.2 การกำหนดกระบวนการบริหารความเสี่ยงของบริษัทที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

- ผลการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายระดับชาติและรายภาคธุรกิจ
- การพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่ครอบคลุมและเหมาะสม เช่น ปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า พื้นที่หรือประเทศ ผลิตภัณฑ์ บริการ ลักษณะการทำธุรกรรม และช่องทางการให้บริการ
- การกำหนดมาตรการและวิธีการในการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- การปรับปรุงข้อมูลที่ใช้ในการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้เป็นปัจจุบันที่สุด เพื่อให้ผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงมีความถูกต้องและครบถ้วน
- การกำหนดกระบวนการที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำส่งข้อมูลการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้แก่สำนักงาน ปปง.

4. ผู้เห็นชอบและอนุมัตินโยบายและระเบียบวิธีการ

คณะกรรมการหรือผู้บริหารที่มีอำนาจระดับสูงสุด

ส่วนที่ 2 การกำหนดนโยบายสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง¹

1. นโยบายบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

- 1.1 หมายถึง นโยบายที่เป็นทางการซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ของการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของบริษัท
- 1.2 เป็นเอกสารที่ระบุแนวทาง บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ และอำนาจดำเนินการ ซึ่งช่วยสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
- 1.3 จัดทำขึ้นเพื่อให้บริษัทสามารถปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร

2. ตัวอย่างนโยบายบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของบริษัทสามารถดำเนินไปได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันกาล มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง บริษัทจึงได้กำหนดนโยบายสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไว้ดังนี้

2.1 บริษัทมีหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง รวมถึงข้อกำหนดและมาตรฐานสากลอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.2 บริษัทมีความมุ่งมั่นที่จะป้องกันไม่ให้เป็นเครื่องมือหรือเป็นแหล่งในการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ดังนั้น การดำเนินการของทุกหน่วยงานในทุกระดับเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง รวมถึงข้อกำหนดและมาตรฐานสากลอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัด

2.3 บริษัทได้กำหนดระเบียบวิธีการ มาตรการ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อรองรับนโยบายบริหารความเสี่ยงด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

2.4 ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทมีหน้าที่ในการกำกับดูแลบุคลากรภายในองค์กรให้ปฏิบัติตามนโยบาย มาตรการ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตลอดจนจัดให้มีกระบวนการทำงานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

นโยบายนี้ได้พิจารณาและจัดทำให้สอดคล้องกับกฎหมายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) และ

¹ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธ ที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) และได้รับการอนุมัติเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท นโยบายนี้สามารถใช้ได้กับทุกหน่วยธุรกิจและหน่วยงาน ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

ส่วนที่ 3 การกำหนดระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
กระบวนการในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

แผนภาพที่ 1.1 กระบวนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์
2. การระบุความเสี่ยง
3. การประเมินความเสี่ยง
4. การตอบสนองความเสี่ยง
5. การติดตามความเสี่ยง

1. การกำหนดวัตถุประสงค์

แผนภาพที่ 1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์

ขั้นตอนแรกของการบริหารความเสี่ยง คือการกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งบริษัทสามารถกำหนดได้ ดังนี้

1. เพื่อให้บริษัทมีกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย
2. เพื่อรักษาชื่อเสียง ปกป้องภาพลักษณ์ และเสริมสร้างธรรมาภิบาลของบริษัท
3. เพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำงาน การบริหารจัดการ และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

2. การระบุความเสี่ยง

แผนภาพที่ 1.3 การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเกี่ยวข้องกับความเสี่ยง 2 ประเภท ตามที่กำหนดและนิยามในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ.2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความเสียหายต่อบริษัท อันเนื่องมาจากการเสื่อมเสียชื่อเสียงเนื่องจากลูกค้า คู่ค้า ผู้ถือหุ้น และ/หรือหน่วยงานกำกับดูแล ที่มีมุมมองภาพลักษณ์ต่อบริษัทในแง่ลบ
2. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการขาดการกำกับดูแลกิจกรรมที่ดี ขาดธรรมาภิบาลในองค์กร หรือขาดการควบคุมที่ดีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงานภายใน บุคลากร ระบบงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ความปลอดภัยของข้อมูล หรือเหตุการณ์ภายนอก

ในการระบุความเสี่ยงนั้น ควรต้องมีการระบุที่มาของความเสี่ยงนั้นด้วย เพื่อให้การกำหนดมาตรการในการบริหารความเสี่ยง (การตอบสนองความเสี่ยง) สามารถจะป้องกันหรือบรรเทาความเสี่ยงได้ถูกประเด็น นอกจากนี้แล้ว ยังต้องระบุความเสี่ยงในมุมมองขององค์กรและของลูกค้าควบคู่กัน

การระบุความเสี่ยงด้านชื่อเสียงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง มีสาเหตุหลักมาจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งโดยหลักแล้ว เกิดจากระบบควบคุมภายในและระบบบริหารความเสี่ยงของบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สำหรับการระบุความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สามารถแบ่งตามที่มาของความเสี่ยงได้ ดังนี้

1. บุคลากร เป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากบุคลากรภายในบริษัท อาทิเช่น
 - จำนวนบุคลากรในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ
 - การขาดความรู้ความเข้าใจในงานและสิ่งที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตัวอย่างเช่น การให้ผู้ปฏิบัติงานที่ยังไม่ผ่านการอบรมความรู้ตามที่กฎหมายกำหนดปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการจัดให้ลูกค้าแสดงตน การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า หรือการรายงานธุรกรรม หรือการใช้แหล่งข้อมูลเพื่อการตรวจสอบบุคคลที่ถูกกำหนดไม่ถูกต้องครบถ้วน ส่งผลให้มีการตรวจสอบบุคคลที่ถูกกำหนดไม่ครบถ้วน
 - การไม่ทำงานตามขั้นตอนที่บริษัทได้กำหนดไว้
 - การทำงานล่าช้า ส่งผลให้เกิดการฝ่าฝืนกฎหมาย ตัวอย่างเช่น การนำข้อมูลบุคคลที่ถูกกำหนดบันทึกเข้าในระบบล่าช้า ทำให้ตรวจสอบรายชื่อไม่พบว่าเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือการไม่สามารถนำส่งรายงานให้สำนักงาน ปปง. ตามข้อกำหนดและกรอบเวลาที่ได้กำหนดไว้
 - ความประมาทเลินเล่อในการทำงาน
 - การทุจริตในการทำงาน
 - กระบวนการปฏิบัติงาน เป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากกระบวนการปฏิบัติงานภายในบริษัท อาทิ การไม่กำหนดกระบวนการในการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่ครอบคลุม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 - การไม่กำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยงและมาตรการในการบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุมปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง
 - คู่มือและกระบวนการทำงานของบริษัทไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่มีผลบังคับใช้อยู่
2. ระบบภายใน เป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากระบบภายในบริษัท ซึ่งครอบคลุมระบบควบคุมภายใน ระบบการบริหารความเสี่ยง และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาทิ
 - ฐานข้อมูลบุคคลที่ถูกกำหนดไม่ถูกต้อง ครบถ้วน และปรับปรุงแก้ไขให้เป็นปัจจุบัน
 - ระบบการตรวจเช็ครายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดมีข้อผิดพลาดที่ไม่ได้ถูกดำเนินการแก้ไข
 - การออกแบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ คลาดเคลื่อนจากข้อกำหนดของกฎหมาย ตัวอย่างเช่น การออกแบบให้มีการปรับระดับความเสี่ยงเพิ่มขึ้นหรือลดลงโดยอัตโนมัติ ก่อนนำเสนอผู้บริหารระดับสูง

- ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศล้าสมัย ไม่สนับสนุนการทำงาน
 - การไม่มีระบบรองรับการทำงานที่ครอบคลุม
3. ปัจจัยภายนอก เป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกบริษัท อาทิ
- การเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3. การประเมินความเสี่ยง

แผนภาพที่ 1.4 การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงขององค์กรและความเสี่ยงของลูกค้าตามประเภทของการรับประกันภัย ลูกค้า พื้นที่หรือประเทศที่ประกอบธุรกิจ ช่องทางการให้บริการ ลักษณะการทำธุรกรรม ประเภทของธุรกรรม ฯลฯ โดยอ้างอิงจากเกณฑ์ระดับความเสี่ยงของบริษัทที่ได้กำหนดไว้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงองค์กรโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน	ระดับความเสี่ยง
การไม่ทราบข้อกำหนดของกฎหมาย	สูง
การไม่กำหนดกระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	สูง
การไม่ตรวจสอบข้อมูล เอกสาร หลักฐานที่จำเป็นให้ถูกต้องครบถ้วน	สูง

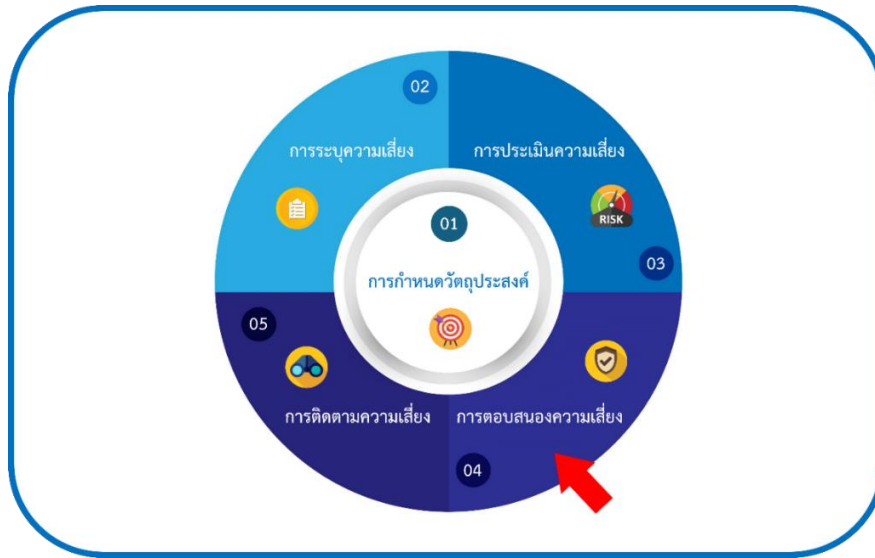
ตารางที่ 1.2 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์/บริการ

ปัจจัยความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง
การประกันวินาศภัย	ต่ำ

ตารางที่ 1.3 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยเสี่ยงด้านประเภทของลูกค้า

ปัจจัยความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง
ลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว	ต่ำ
ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ	ปานกลาง

4. การตอบสนองความเสี่ยง

แผนภาพที่ 1.5 การตอบสนองความเสี่ยง

การตอบสนองความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งอาจเกิดขึ้นในกระบวนการต่าง ๆ ของบริษัท โดยมาตรการที่กำหนดนี้ จะขึ้นอยู่กับผลการประเมินความเสี่ยงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ตารางที่ 1.4 ตัวอย่างการตอบสนองความเสี่ยงองค์กร

ปัจจัยความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	มาตรการ
การไม่ทราบข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	สูง	การติดตามและแจ้งเตือนข้อกำหนดของกฎหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นประจำสม่ำเสมอ
การไม่กำหนดกระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	สูง	การจัดให้มีกระบวนการภายในบริษัทที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย รวมทั้งจัดให้มีการทบทวนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ และการตรวจสอบโดยหน่วยงานภายในอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 1.5 ตัวอย่างการตอบสนองความเสี่ยงลูกค้า

ปัจจัยความเสี่ยง (1) – ประเภทของ ผลิตภัณฑ์	ระดับ ความเสี่ยง	ปัจจัยความเสี่ยง (2) – ประเภทของ ลูกค้า	ระดับ ความเสี่ยง	มาตรการ
ประกันวินาศภัยทุก ประเภท	ต่ำ	ลูกค้าที่ทำธุรกรรม เป็นครั้งคราว	ต่ำ	อนุมัติรับลูกค้า
		ลูกค้าที่สร้าง ความสัมพันธ์ ทางธุรกิจ	ปานกลาง	ดำเนินการตามนโยบายและ กระบวนการที่บริษัทกำหนด ก่อนอนุมัติรับลูกค้า

5. การติดตามความเสี่ยง

แผนภาพที่ 1.6 การติดตามความเสี่ยง

การติดตามความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับการติดตามผลการบริหารความเสี่ยงเพื่อรายงานให้กับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ว่าบริษัทสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการพอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ มีเหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นที่เป็นการฝ่าฝืนนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่บริษัทได้กำหนดไว้และเกิดขึ้นจากสาเหตุใด รวมทั้งบทกำหนดโทษได้ระบุไว้อย่างไร

บริษัทควรนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้พัฒนาการดำเนินการในอนาคตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดมาตรการบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติม และการเพิ่มความถี่ในการดำเนินมาตรการที่ได้กำหนดไว้แล้ว

ส่วนที่ 4 การบริหารความเสี่ยงสำหรับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม (Know Your Customer)

บริษัทต้องมีการบริหารความเสี่ยงสำหรับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ดังนี้

4.1 การกำหนดวัตถุประสงค์

เพื่อให้บริษัทมีกระบวนการในการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย และช่วยให้บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ในกรณีที่เป็นลูกค้าผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ซึ่งไม่ต้องมีการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม บริษัทยังต้องมีกระบวนการบริหารความเสี่ยงเพื่อตรวจสอบว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือเป็นลูกค้าผู้กระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือไม่ ซึ่งหากเข้าข่ายกรณีดังกล่าวข้างต้น บริษัทต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน หรือจัดหาข้อมูลแสดงตนจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ และดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามที่กฎหมายกำหนด

4.2 การระบุความเสี่ยง

ความเสี่ยงองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ประกอบด้วย

- 4.2.1 การไม่ทราบข้อกำหนดของกฎหมายเกี่ยวกับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ที่ถูกต้องครบถ้วน
- 4.2.2 การไม่กำหนดกระบวนการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรมที่มีประสิทธิภาพ
- 4.2.3 การจำแนกประเภทของลูกค้าและความเสี่ยงไม่ถูกต้องเหมาะสม
- 4.2.4 การไม่ดำเนินการตามกระบวนการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรมอย่างถูกต้องครบถ้วน

สำหรับความเสี่ยงลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม เกี่ยวข้องกับปัจจัยความเสี่ยงที่หลากหลาย อาทิ ประเภทลูกค้า ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง สถานภาพทางกฎหมายของลูกค้า ลักษณะการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า

4.3 การประเมินความเสี่ยง

บริษัทต้องมีการประเมินความเสี่ยงองค์กรว่ามีมากน้อยเพียงใด รวมทั้งประเมินความเสี่ยงลูกค้าจากปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ และจำแนกประเภทของลูกค้า เพื่อพิจารณาว่าลูกค้าแต่ละประเภทที่ถูกจำแนกนั้น มีความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด และกำหนดหลักเกณฑ์การแสดงตนของลูกค้าให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 1.6 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านลูกค้า

ประเภทลูกค้า	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ผู้เอาประกันภัย - ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว (ผู้เอาประกันภัยที่ทำสัญญาประกันวินาศภัยที่มีความคุ้มครองไม่เกิน 1 ปี) - ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว และมีมูลค่าเบี้ยประกันภัย (ครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน) ไม่เกิน 100,000 บาท - ผู้เอาประกันภัยที่ทำสัญญาประกันวินาศภัยที่มีความคุ้มครองเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป - ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว และมีมูลค่าเบี้ยประกันภัย (ครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน) ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป	✓ ✓	✓ ✓	

ประเภทลูกค้า	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ผู้ที่ชำระค่าเบี้ยประกันภัย • ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้จ่ายค่าเบี้ยประกันภัย • ผู้ซึ่งมิใช่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้จ่ายค่าเบี้ยประกันภัย	✓	✓	

4.4 การตอบสนองความเสี่ยง

เมื่อบริษัทสามารถจำแนกประเภทของลูกค้าตามระดับความเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนถัดไปคือการกำหนดว่าลูกค้าแต่ละประเภทที่ถูกจำแนกนั้น กลุ่มใดไม่จัดอยู่ในผู้ที่มีความเสี่ยงต่ำ และจำเป็นต้องมีการแสดงตนตามข้อกำหนดของกฎหมาย รวมถึงระบุข้อมูล เอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดงตน จากนั้นจึงดำเนินการรวบรวมเอกสารหลักฐานประกอบการแสดงตนให้ถูกต้องและครบถ้วน และพิสูจน์ทราบข้อมูลการแสดงตนหากมีความจำเป็น

ตารางที่ 1.7 ตัวอย่างการตอบสนองความเสี่ยงตามระดับความเสี่ยง (ดูรายละเอียดในหมวดที่ 4)

ประเภทลูกค้า	ผู้ที่ต้องแสดงตน
ผู้เอาประกันภัย	- ผู้เอาประกันภัยที่ทำสัญญาประกันวินาศภัยที่มีความคุ้มครองเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป - ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว (ผู้เอาประกันภัยที่ทำสัญญาประกันวินาศภัยที่มีความคุ้มครองไม่เกิน 1 ปี) และมีมูลค่าเบี้ยประกันภัย (ครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน) ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป
ผู้ที่ชำระค่าเบี้ยประกันภัย	ผู้ซึ่งมิใช่ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้จ่ายค่าเบี้ยประกันภัย
ผู้ที่รับค่าสินไหมทดแทน	- ผู้ที่รับค่าสินไหมทดแทนที่มีมูลค่าตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีมิใช่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งได้แก่ - ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือ - บุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหาย และมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย
ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์โดยการทำสัญญาอื่น ๆ ที่มีใช้ธุรกิจประกันภัย	ต้องแสดงตน เว้นแต่ได้เคยมีการแสดงตนไว้แล้ว

ตารางที่ 1.8 ตัวอย่างข้อมูล เอกสาร หลักฐานสำหรับการแสดงตนของลูกค้าผู้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีมูลค่าธุรกรรมตั้งแต่ 100,000 บาท แต่ละประเภท (ดูรายละเอียดในหมวดที่ 3)

ประเภทของลูกค้า	ข้อมูลการแสดงตน
ผู้เอาประกันภัยที่เป็นบุคคลธรรมดา (แบบพบหน้า)	- ชื่อเต็ม - วัน เดือน ปีเกิด - เลขประจำตัวบุคคล ☒ กรณีลูกค้าคนไทย หมายถึงเลขประจำตัวประชาชน ☒ กรณีลูกค้าต่างชาติ หมายถึงเลขหนังสือเดินทางหรือเลขประจำตัวที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ เจ้าของสัญชาติออกให้ หรือเลขประจำตัวในเอกสารสำคัญประจำตัวที่รัฐบาลไทยออกให้ - ที่อยู่ ☒ กรณีลูกค้าคนไทย หมายถึงที่อยู่ตามบัตรประจำตัวประชาชน หรือที่อยู่ตามทะเบียนบ้านและที่อยู่ปัจจุบัน ☒ กรณีลูกค้าต่างชาติ หมายถึง ชื่อประเทศเจ้าของสัญชาติและที่อยู่ในปัจจุบันในประเทศไทย เว้นแต่ไม่มีที่อยู่ในประเทศไทย ให้ใช้ที่อยู่ปัจจุบัน - ข้อมูลการติดต่อ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
ผู้เอาประกันภัยที่เป็นบุคคลธรรมดา (แบบไม่พบหน้า)	ใช้ข้อมูล เอกสาร หลักฐานสำหรับการแสดงตนของลูกค้าเช่นเดียวกับผู้เอาประกันภัยที่เป็นบุคคลธรรมดาแบบพบหน้า และต้องเพิ่มเติมภาพถ่ายผู้เอาประกันภัย
ผู้เอาประกันภัยที่เป็นนิติบุคคล	- ชื่อนิติบุคคล - ประเภทกิจการและวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ - เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร - สถานที่ตั้ง หมายเลขโทรศัพท์ และข้อมูลการติดต่ออื่น เช่น ที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ - ชื่อเต็มของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล - ข้อมูลของบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจทอดสุดท้ายให้ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์และทำธุรกรรมกับบริษัทซึ่งประกอบด้วย - ชื่อเต็ม - วันเดือนปีเกิด - เลขประจำตัว - ที่อยู่ - ลายมือชื่อผู้รับมอบอำนาจทอดสุดท้าย - หลักฐานที่แสดงถึงการรับรองสถานภาพความเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่น่าเชื่อถือ อาทิ หนังสือรับรองบริษัทซึ่งออกไม่เกิน 6 เดือน

เมื่อบริษัทได้รับข้อมูลการแสดงผลของลูกค้ายแล้ว บริษัทจะต้องตรวจสอบถึงความครบถ้วนถูกต้องของข้อมูลที่ลูกค้าแจ้งแก่บริษัท เพื่อให้บริษัททราบในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) ลูกค้าที่เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้น มีตัวตนอยู่จริง
- 2) วัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์หรือการทำธุรกรรมแบบครั้งคราว มีความสอดคล้องกับข้อมูลการแสดงผลของลูกค้ายหรือผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
- 3) ข้อมูลการแสดงผลที่บริษัทได้รับมานั้น เพียงพอต่อการดำเนินการบริหารความเสี่ยงและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ายตามที่กฎหมายกำหนด

4.5 การติดตามความเสี่ยง

บริษัทต้องมีการติดตามข้อมูลลูกค้ายและปรับปรุงให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการทบทวนการจัดระดับความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง และปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้

ส่วนที่ 5 การบริหารความเสี่ยงสำหรับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง (Customer Due Diligence)

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าย เป็นกระบวนการต่อการจัดการให้ลูกค้ายแสดงผลซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่จะมีการอนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยในการอนุมัติรับลูกค้ายต้องมีการประเมินความต้องการข้อมูลเบื้องต้น เพื่อระบุตัวตนของลูกค้าย (Customer Identification) เพื่อให้มั่นใจว่าลูกค้ายนั้นมีตัวตนอยู่จริงและเป็นบุคคลเดียวกับเจ้าของข้อมูล วัตถุประสงค์ของการทำธุรกรรมมีความสอดคล้องกับข้อมูลการแสดงผล และข้อมูลรวมถึงหลักฐานต่าง ๆ มีความน่าเชื่อถือ

นอกจากนี้ บริษัทยังต้องพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าย (Customer Verification) โดยการตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของข้อมูลและหลักฐานการแสดงผลกับแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือ รวมถึงฐานข้อมูลรายชื่อที่เสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงก่อนที่จะอนุมัติสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรม ดังนี้

1. รายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือ องค์การ ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำการก่อการร้าย
2. บุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

2.1 บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง

บริษัทต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ายให้แล้วเสร็จก่อนที่จะเริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ายเป็นครั้งแรก และตรวจสอบเป็นระยะจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าย ในกรณีลูกค้ายที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว บริษัทจะต้องตรวจสอบเมื่อมีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป และตรวจสอบเป็นระยะจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าย

นอกจากนี้แล้ว บริษัทยังต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ายเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าลูกค้ายมีส่วนร่วมหรือมีการดำเนินการที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้ายหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้รับมาว่ามีความถูกต้องหรือไม่

บริษัทต้องมีการบริหารความเสี่ยงสำหรับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง ดังนี้

5.1 การกำหนดวัตถุประสงค์

เพื่อให้บริษัทมีกระบวนการในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย และช่วยให้บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

5.2 การระบุความเสี่ยง

ความเสี่ยงองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง ประกอบด้วย

5.2.1 การไม่ทราบข้อกำหนดของกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วนถูกต้อง

5.2.2 การไม่กำหนดกระบวนการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงที่มีประสิทธิภาพ

5.2.3 การจำแนกประเภทของลูกค้าและความเสี่ยงไม่ถูกต้องเหมาะสม

5.2.4 การไม่ดำเนินการตามกระบวนการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงอย่างถูกต้องครบถ้วน

สำหรับความเสี่ยงลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวข้องกับปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า และปัจจัยความเสี่ยงด้านธุรกรรม อาทิ เงื่อนไขในการทำธุรกรรม มูลค่าของการทำธุรกรรม และลักษณะของการทำธุรกรรม รวมถึงปัจจัยความเสี่ยงอื่น ๆ เช่น พื้นที่หรือประเทศ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ และช่องทางการให้บริการ

5.3 การประเมินความเสี่ยง

บริษัทต้องมีการประเมินความเสี่ยงองค์กรว่ามีมากน้อยเพียงใด รวมทั้งประเมินความเสี่ยงลูกค้าจากปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ ควบคู่กัน

ตารางที่ 1.9 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์/บริการ

ผลิตภัณฑ์/บริการ	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัย	✓		
ผลิตภัณฑ์ประกันภัยกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของลูกค้าหรือเพื่อเยียวยาความเสียหาย	✓		
ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้ รับ หรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ในจำนวนเงินที่สูง			✓
ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถโอนหรือเปลี่ยนมือให้บุคคลอื่นได้สะดวก รวดเร็ว			✓
ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถใช้หรือนำไปใช้ในต่างประเทศได้			✓

ตารางที่ 1.10 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะตัวบุคคล

ลักษณะตัวบุคคล	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
บุคคลที่มีสถานภาพทางทะเบียนในประเทศไทยหรือในองค์กรระหว่างประเทศ หรือสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดของบุคคลดังกล่าว			✓
ลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงที่สำนักงาน ปปง. แจ้ง ซึ่งควรได้รับการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด (HR List)			✓
ลูกค้าที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย			✓

ตารางที่ 1.11 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านพื้นที่

พื้นที่ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ แหล่งที่มาของรายได้ หรือพื้นที่ในการทำธุรกรรมของลูกค้า	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
พื้นที่หรือประเทศทั่วไป ซึ่งไม่ใช่พื้นที่ที่มีสถิติการเกิดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับความผิดมูลฐานค่อนข้างสูง	✓		
พื้นที่หรือประเทศที่ FATF กำหนดให้เป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้มาตรฐานสากลด้าน AML/CPTF อย่างเพียงพอ			✓
พื้นที่ที่อยู่ภายใต้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน			✓
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน สาธารณรัฐแห่งสหภาพ เมียนมา			✓✓ (สูงมาก)

ตารางที่ 1.12 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านช่องทางการให้บริการ

ช่องทางการให้บริการ	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ช่องทางการให้บริการแบบพบหน้า (face-to-face)	✓		
ช่องทางการให้บริการแบบพบหน้า (face-to-face) ผ่านตัวแทนประกันภัยหรือนายหน้าประกันภัย		✓	
ช่องทางการให้บริการแบบไม่พบหน้า (Non-face-to-face)			✓

ตารางที่ 1.13 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะอาชีพและการประกอบธุรกิจ

ลักษณะอาชีพและการประกอบธุรกิจ	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
รัฐบาล ราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน	✓		
มูลนิธิพัฒนา มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ มูลนิธิสายใจไทย	✓		
ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทบริหารสินทรัพย์ นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า	✓		
บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทประกันวินาศภัย นิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์	✓		
กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) กองทุนประกันสังคม	✓		
บริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	✓		
อาชีพหรือธุรกิจที่มีการรับเงินสดเป็นจำนวนมาก เช่น คาสีโน หรือบ่อนการพนัน รับแลกเปลี่ยนเงินตรา สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ			✓
อาชีพหรือธุรกิจที่มีการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีราคาสูง โดยไม่มีแหล่งที่มาของเงินสดหรือสินค้าอย่างชัดเจน เช่น ค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ ค้าของเก่าที่มีมูลค่าสูง			✓
อาชีพนายหน้าจัดหางานซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับคนเข้ามาทำงานจากต่างประเทศ หรือส่งคนไปทำงานในต่างประเทศ			✓
ธุรกิจนำเที่ยว			✓

ตารางที่ 1.14 ตัวอย่างการกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงจากการตรวจสอบข้อมูล

ผลการตรวจสอบข้อมูล	ระดับความเสี่ยง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ลูกค้า ผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญของลูกค้า เป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติหรือประกาศภายใต้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ กำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย			✓✓ (สูงมาก)
ลูกค้าไม่ให้ข้อมูลหรือหลักฐาน ซึ่งมีความสำคัญในการระบุตัวตนของลูกค้าและจัดความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย			✓✓ (สูงมาก)
ลูกค้าใช้ชื่อปลอม นามแฝง หรือลูกค้าแจ้งเท็จในข้อมูล หรือแสดงหลักฐานสำคัญเป็นเท็จ			✓✓ (สูงมาก)

บริษัทอาจกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความเสี่ยงโดยให้คะแนนแต่ละระดับความเสี่ยง ดังนี้

- ความเสี่ยงสูงมาก 4 คะแนน
- ความเสี่ยงสูง 3 คะแนน
- ความเสี่ยงปานกลาง 2 คะแนน
- ความเสี่ยงต่ำ 1 คะแนน

จากนั้นให้นำผลคะแนนของทุกปัจจัยความเสี่ยงมารวมกัน และจัดระดับความเสี่ยงตามเกณฑ์คะแนนที่บริษัทได้กำหนดไว้

5.4 การตอบสนองความเสี่ยง

บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงสำหรับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

5.4.1 การกำหนดวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

- ตรวจสอบลักษณะ และประเภทรูขุมของลูกค้าย่างต่อเนื่อง เพื่อทราบว่าลูกค้ามีวิธีการทำธุรกรรมในวิธีที่ปกติ และทำธุรกรรมในประเภทที่เคยแจ้งหรือทำอยู่เป็นปกติหรือไม่
- ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินในการทำธุรกรรม เพื่อทราบว่าลูกค้ามีการทำธุรกรรมในมูลค่าเงินที่เป็นปกติหรือไม่ โดยพิจารณาจากข้อมูลรายได้ ฐานะทางการเงินของลูกค้า ข้อมูลการลงทุน รวมถึงข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งก่อน ๆ
- ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า เพื่อทราบว่าลูกค้ามีข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยง การกำหนดความเข้มข้นในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง หรือความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินหรือไม่

5.4.2 การกำหนดผลลัพธ์จากการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่ต้องพิจารณา ดังนี้

- ลูกค้ายังคงดำเนินความสัมพันธ์กับบริษัทในประเภทความสัมพันธ์ที่เคยแจ้งไว้หรือไม่
- ลูกค้ายังคงมีพฤติกรรมในการทำธุรกรรมในรูปแบบที่เคยแจ้งไว้ หรือที่เคยทำอยู่เป็นปกติหรือไม่
- ลูกค้ายังคงมีพฤติกรรมในการทำธุรกรรมที่สอดคล้องกับข้อมูลฐานะทางเศรษฐกิจที่บริษัทได้วิเคราะห์หรือประเมินไว้ หรือที่ลูกค้าเคยแจ้งไว้หรือไม่
- ลูกค้ามีข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงหรือไม่ โดยเฉพาะข้อมูลถิ่นที่อยู่ ข้อมูลอาชีพ แหล่งที่มาของเงิน/รายได้ และข้อมูลการติดต่อลูกค้า
- ลูกค้าควรอยู่ในระดับความเสี่ยงเดิมที่บริษัทได้ประเมินไว้หรือไม่

บริษัทควรกำหนดเกณฑ์ของการเปลี่ยนแปลงที่พบจากการตรวจสอบ ว่าการเปลี่ยนแปลงเช่นใดถือว่า มีระดับความเสี่ยงต่ำ และการเปลี่ยนแปลงเกินระดับใดจะถูกจัดว่าอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง ด้วยเหตุนี้บริษัทจึงต้องทราบถึงระดับความเสี่ยงของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ และหากบริษัทตรวจสอบแล้วพบว่าลูกค้าควรได้รับการปรับความเสี่ยงไปสู่ระดับความเสี่ยงสูง บริษัทควรกำหนดขั้นตอนให้ผู้บริหารที่มีอำนาจเป็นผู้อนุมัติตามลำดับ

ตารางที่ 1.15 ตัวอย่างการกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยง การปรับเพิ่ม/ลด เบี้ยประกันภัย

การปรับเพิ่ม/ลดเบี้ยประกันภัย	ระดับความเสี่ยง	การดำเนินการ
ต่ำกว่า 2 ล้านบาทต่อกรมธรรม์	ต่ำ	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด
สูงกว่า 2 ล้านบาทต่อกรมธรรม์	สูง	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด

ตารางที่ 1.16 ตัวอย่างการกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยง การรับชำระค่าเบี้ยประกันภัย

การรับชำระค่าเบี้ยประกันภัย	ระดับความเสี่ยง	การดำเนินการ
รับชำระผ่านธนาคาร	ต่ำ	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด
รับชำระเป็นเงินสดตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป	สูง	การกำหนดจำนวนเงินสดที่รับชำระ ให้เป็นไปตามนโยบายที่บริษัทกำหนดไว้ ทั้งนี้ หากเป็นการรับชำระเป็นเงินสด ตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป จะต้องรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด ตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไปด้วย
โอนเงินจากกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูง	สูง	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด

ตารางที่ 1.17 ตัวอย่างการกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยง – ผลการตรวจสอบรายชื่อลูกค้า

ผลการตรวจสอบรายชื่อลูกค้า	ระดับความเสี่ยง	การดำเนินการ
ลูกค้าที่อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูง (High Risk Jurisdictions and Countries: HRJC)	สูง	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด
ลูกค้าที่มีรายชื่อเป็นหรือมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีสถานะหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเมือง (Politically Exposed Persons: PEPs)	สูง	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด
ลูกค้าที่มีชื่ออยู่ในรายชื่อบุคคลต้องห้าม (Sanction List)	สูง	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด
ลูกค้าที่มีชื่ออยู่ในรายชื่อของ สำนักงาน ปปง. (AMLO List)	สูง	ตามนโยบายที่บริษัทกำหนด

5.4.3 การกำหนดวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง

วิธีปฏิบัติในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงของบริษัทจะต้องมีความเข้มข้นกว่าระดับพื้นฐาน โดยบริษัทต้องกำหนดให้มีการตรวจสอบเพิ่มเติมอย่างน้อย ดังนี้

- ตรวจสอบเพื่อให้ทราบที่มาของเงินที่ลูกค้าใช้ในการทำธุรกรรมหรือดำเนินการความสัมพันธ์กับบริษัท
- ทบทวนและตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม/ความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้าอย่างใกล้ชิด
- ทบทวนข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า และผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า อย่างเข้มข้นสม่ำเสมอ

5.5 การติดตามความเสี่ยง

การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของบริษัทควรมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างต่อเนื่อง มีการปรับปรุงข้อมูลลูกค้าและผู้รับผลประโยชน์ให้เป็นปัจจุบัน และปรับปรุงระดับความเสี่ยงตามผลการตรวจสอบข้อมูลลูกค้าและผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ มีการกำหนดขั้นตอน กระบวนการในการรายงานผู้บริหารในกรณีมีการปรับปรุงระดับความเสี่ยง และบันทึกข้อมูลการบริหารความเสี่ยงแต่ละครั้ง แต่ละราย เพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติและการตรวจสอบติดตามในอนาคต

ในกรณีที่มีการปรับเป็นระดับความเสี่ยงต่ำ บริษัทควรดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการปรับลดระดับความเสี่ยงตามผลการตรวจทานข้อมูลในกระบวนการตรวจสอบ
- (2) ลดระดับความเข้มข้นในการขอข้อมูลการระบุตัวตน โดยพิจารณาจากประเภทของลูกค้า ประเภทของธุรกรรม มูลค่าของธุรกรรม และความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
- (3) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์กับลูกค้า
- (4) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจทานข้อมูลปัจจุบันของลูกค้า

ในกรณีที่มีการปรับเป็นระดับความเสี่ยงสูง บริษัทควรดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติปรับเพิ่มระดับความเสี่ยงตามผลการตรวจทานข้อมูลในกระบวนการตรวจสอบ
- (2) พิจารณาเพิ่มความถี่ ขั้นตอน หรือลักษณะในการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลการระบุตัวตนและผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

ในกรณีที่มีการปรับเป็นระดับความเสี่ยงสูงมาก และการสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมกับลูกค้ารายนั้นอาจทำให้บริษัทมีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างร้ายแรง บริษัทอาจพิจารณาปฏิเสธการรับลูกค้าและอาจใช้ดุลยพินิจตรวจสอบ เพื่อพิจารณาส่งเป็นรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ปปง.

ในกรณีที่เป็นการจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกจากการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังสำนักงาน ปปง. แล้ว บริษัทควรมีหนังสือแจ้งต่อสำนักงาน คปภ. โดยแนบสำเนารายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของลูกค้ารายดังกล่าวด้วย เพื่อป้องกันการถูกร้องเรียนว่าบริษัทประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ส่วนที่ 6 การกำหนดมาตรการในการดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลระหว่างบริษัทกับสาขาหรือบริษัทในเครือทั้งในประเทศและต่างประเทศและอยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน

บริษัทในเครือ หมายถึง บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศหรือต่างประเทศที่ต้องไม่ได้อยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงตามที่สำนักงาน ป.ป.ง. ประกาศกำหนด ซึ่งบริษัทถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้นไม่ว่าโดยตรง หรือโดยอ้อม

กลุ่มธุรกิจเดียวกัน หมายถึง กลุ่มสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 และสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศที่ต้องไม่ได้อยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงตามที่สำนักงาน ป.ป.ง. ประกาศกำหนด ซึ่งอยู่ภายใต้นโยบายและระเบียบวิธีการด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของกลุ่มธุรกิจ

ในกรณีที่มีการร่วมใช้ข้อมูลระหว่างบริษัทกับสาขาหรือบริษัทในเครือ ทั้งในประเทศและต่างประเทศและอยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน บริษัทต้องกำหนดให้สาขาหรือบริษัทในเครือในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน ปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบวิธีการประเมิน การบริหาร การบรรเทาความเสี่ยง และการควบคุมภายในอย่างเคร่งครัด โดยนโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าว ต้องเหมาะสมกับความเสี่ยงขององค์กร รวมถึงความซับซ้อนและขนาดธุรกิจ และครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

1. การกำหนดโครงสร้างการกำกับดูแล โดยกำหนดให้มีผู้บริหารที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย
2. การกำหนดให้มีขั้นตอนคัดเลือกพนักงานก่อนการว่าจ้าง
3. การกำหนดให้มีการจัดอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่อง
4. การกำหนดให้มีกลไกในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระ

นอกจากนี้แล้ว บริษัทยังต้องจัดให้มีนโยบายและขั้นตอนดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลและมาตรการรักษาความลับจากการร่วมใช้ข้อมูลด้วย

โดยกรณีที่สาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยได้ บริษัทต้องกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลและใช้มาตรการอื่นที่เหมาะสมในการบริหารจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม โดยต้องแจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ง. ทราบ

ส่วนที่ 7 การกำหนดมาตรการในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่อาจเกิดขึ้นก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ

บริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ก่อนที่จะออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ ในกรณีดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือรูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการ
2. การนำเทคโนโลยีใหม่หรือที่กำลังพัฒนามาปรับใช้กับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีอยู่เดิมและที่จะมีขึ้นใหม่

7.1 การกำหนดวัตถุประสงค์

เพื่อให้บริษัทมีกระบวนการในการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์หรือให้บริการ ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย และช่วยให้บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

7.2 การระบุความเสี่ยง

บริษัทต้องระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์หรือให้บริการ โดยควรต้องระบุที่มาของความเสี่ยงด้วย เพื่อให้การกำหนดมาตรการในการบริหารความเสี่ยง (การตอบสนองความเสี่ยง) สามารถจะป้องกันหรือบรรเทาความเสี่ยงได้ถูกประเด็น ทั้งนี้ บริษัทต้องระบุความเสี่ยงในมุมมองขององค์กรและของลูกค้าควบคู่กัน

7.3 การประเมินความเสี่ยง

ในการประเมินความเสี่ยงขององค์กรและความเสี่ยงของลูกค้าตามประเภทของผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่นั้น บริษัทควรอ้างอิงจากเกณฑ์ระดับความเสี่ยงของบริษัทที่ได้กำหนดไว้ ดังตัวอย่างที่ได้แสดงไว้ในส่วนที่ 3 ข้างต้น เพื่อให้ทราบว่ามีผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ดังกล่าว ก่อให้เกิดความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด

7.4 การตอบสนองความเสี่ยง

บริษัทต้องมีการกำหนดมาตรการในการป้องกันหรือบรรเทาความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่อาจเกิดขึ้นจากการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ให้เหมาะสมกับระดับความเสี่ยง

หากผลการประเมินความเสี่ยงพบว่า ระดับความเสี่ยงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้เคยประเมินไว้ มาตรการในการบริหารความเสี่ยงก็ควรต้องมีการปรับเปลี่ยนตามระดับความเสี่ยงที่เปลี่ยนไปด้วย ทั้งนี้ บริษัทควรกำหนดเกณฑ์ของการเปลี่ยนแปลงที่พบด้วยว่า การเปลี่ยนแปลงเช่นใดถือว่ามีระดับความเสี่ยงลดลงและถูกจัดเป็นระดับความเสี่ยงต่ำ และการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงถึงระดับใดจะถูกจัดว่าอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง

ด้วยเหตุนี้ บริษัทจึงต้องมีการประเมินและติดตามระดับความเสี่ยงขององค์กรและระดับความเสี่ยงของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ และหากบริษัทพบว่าลูกค้าควรถูกปรับเปลี่ยนระดับความเสี่ยง การดำเนินการดังกล่าวควรกำหนดให้ผู้บริหารที่มีอำนาจเป็นผู้อนุมัติ จากนั้นจึงดำเนินการตอบสนองความเสี่ยงตามมาตรการของบริษัทที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า ให้เหมาะสมกับระดับความเสี่ยงที่เปลี่ยนไป

7.5 การติดตามความเสี่ยง

บริษัทต้องจัดให้มีการรายงานผลการบริหารความเสี่ยงเพื่อรายงานให้กับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทราบ ว่าบริษัทสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เนื่องมาจากการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์หรือให้บริการ ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ รวมถึงนำข้อมูลทั้งหมดที่มีมาใช้ประกอบการปรับปรุงกระบวนการในการบริหารความเสี่ยงในอนาคตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

หมวดที่ 2

การรายงานธุรกรรมและการแจ้งข้อมูลต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ส่วนที่ 1 บริษัทประกันวินาศภัยต้องจัดทำรายงานและแจ้งข้อมูลใดบ้าง²1. บริษัทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อไปนี้ ต่อสำนักงาน ปปง.³

1.1 รายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป

หมายถึง รายงานธุรกรรมที่เป็นการรับเงินสดหรือจ่ายเงินสด ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันวินาศภัยระหว่างลูกค้ากับบริษัทที่มีมูลค่าตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป เช่น การรับค่าเบี้ยประกันภัย การจ่ายคืนค่าเบี้ยประกันภัย การจ่ายค่าสินไหมทดแทน

โดยกรณีหากมีการประกอบธุรกิจอื่น เช่น การให้กู้ยืมโดยมือสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน ก็ให้หมายถึง การรับเงินสด หรือจ่ายเงินสด ที่เกี่ยวข้องกับการให้กู้ยืม (หากอสังหาริมทรัพย์ที่นำมาจำนองมีมูลค่าราคาประเมินตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไปก็ต้องพิจารณารายงานธุรกรรมที่ใช้ทรัพย์สินด้วย)

1.2 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไป

หมายถึง รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่นอกเหนือจากธุรกรรมการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย ตามข้อ 1.3

ด้วยบริษัทอาจมีการประกอบธุรกิจอื่นได้ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) อนุญาตตามประกาศ คปภ. เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ปี 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น อาจมีกรณีที่บริษัทจะต้องรายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินต่อสำนักงาน ปปง. ตัวอย่างเช่น ในหมวด 4 ส่วนที่ 8 ข้อ 54(จ) การให้กู้ยืมโดยมือสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยจำนองเป็นประกัน ถ้าอสังหาริมทรัพย์นั้นมีมูลค่าตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไป (พิจารณาจากราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนเงินที่ให้กู้ยืม) บริษัทต้องรายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวต่อสำนักงาน ปปง. ด้วย

1.3 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป

หมายถึง รายงานธุรกรรมการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย ที่คาดว่าจะต้องจ่ายตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป โดยเป็นการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีการเกิดวินาศภัยขึ้นแล้ว โดยให้ใช้ราคาประเมิน ณ วันเกิดเหตุก่อนหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินนั้น หรือก่อนหักมูลค่าอื่นใดตามสัญญาประกันวินาศภัย ทั้งนี้ ให้ถือค่าสินไหมทดแทนรวมทั้งสิ้นต่อการเกิดวินาศภัยหนึ่งครั้ง

ตัวอย่างเช่น บริษัทมีการประมาณการค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะจ่าย 11 ล้านบาท จะต้องทำการรายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน แม้ว่าเมื่อจ่ายจริง จะจ่ายไม่ถึง 10 ล้านบาทก็ตาม แต่ถ้าหากประมาณการค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะจ่าย 9 ล้านบาท ขณะประมาณการจะยังไม่ต้องรายงาน แต่เมื่อมีการจ่ายจริง โดยจ่ายมากกว่า 10 ล้านบาท จะต้องรายงานเมื่อมีการจ่าย

หมายเหตุ กรณีที่บริษัทซื้อ/ขายทรัพย์สิน บริษัทไม่มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง. เนื่องจากเป็นธุรกรรมที่บริษัททำกับบุคคลภายนอกในฐานะที่เป็นลูกค้าของบุคคลภายนอก

² กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2559 ฉบับลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2559

³ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 13

1.4 รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายถึง รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า

1.4.1 กระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ

1.4.2 ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

บริษัทมีหน้าที่ต้องตรวจสอบการรับประกันภัยของลูกค้าว่ามีความผิดปกติ หรือการรับประกันภัยนั้น สอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของลูกค้าหรือไม่ (ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับข้อกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติของแต่ละบริษัท) ถ้ามีเหตุอันเชื่อได้ว่าผิดปกติหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยไม่ต้องคำนึงถึงมูลค่าของธุรกรรมว่าจะเป็นเท่าใด

สำหรับบริษัทที่มีการประกอบธุรกิจอื่นที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน คปภ. เช่น การให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน และการให้กู้ยืมนั้นมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ก็จะต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

หมายเหตุ: แม้ว่าบริษัทจะมีการรายงานธุรกรรมตามข้อ 1.1 ข้อ 1.2 ข้อ 1.3 ไปแล้วก็ตาม แต่หากกรณีธุรกรรมดังกล่าวเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย บริษัทมีหน้าที่ต้องจัดทำ และส่งรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยแยกต่างหากอีกหนึ่งรายงาน

ตัวอย่าง แนวทางที่เป็นข้อสังเกตในการพิจารณาธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

1. กรณีที่ลูกค้าขอทำสัญญาประกันวินาศภัยในทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงผิดปกติ โดยพยายามหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของทรัพย์สิน

2. กรณีลูกค้ารายหนึ่งรายใดขอทำสัญญาประกันวินาศภัยในทรัพย์สินจำนวนมาก โดยพยายามหลีกเลี่ยงไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับฐานะหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

3. กรณีบริษัทตรวจสอบพบก่อนออกกรมธรรม์ประกันภัยหรือตรวจพบในภายหลังว่าลูกค้า หรือผู้รับประโยชน์ในกรมธรรม์ประกันภัยมีความเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือเป็นบุคคลที่มีการกระทำความผิดตามที่หน่วยงานของรัฐแจ้งรายชื่อไว้ หรืออยู่ในระหว่างกระบวนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

4. กรณีที่มีการแจ้งเปลี่ยนผู้รับผลประโยชน์เป็นบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุประกันภัย

5. กรณีที่มีการขอทำประกันภัยทรัพย์สินโดยมีมูลค่าความคุ้มครองสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก (แม้ว่าบริษัทจะไม่ได้รับประกันภัยก็ตาม)

1.5 รายงานธุรกรรมที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา 21/2 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 หมายถึง เป็นการรายงานธุรกรรมที่บริษัทไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ บริษัทมีหน้าที่รายงานให้สำนักงาน ปปง. ทราบโดยทันที ทั้งนี้ คำว่า “ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้” หมายความว่า การที่บริษัทพบว่าไม่สามารถตรวจสอบ หรือดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลการตรวจสอบเพื่อทราบ

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายกระทรวง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2563⁴ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 รายงานธุรกรรมที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า
ตามมาตรา 21/2

กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563	สาระสำคัญโดยสังเขปในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ต้องมีการรายงานต่อสำนักงาน ปปง.
1) รายงานให้สำนักงาน ปปง. ทราบโดยทันที	
ข้อ 6	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ากรณีตรวจทานและปรับปรุงข้อมูลการแสดงตนและระบุตัวตนของลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน
ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 และข้อ 14	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ากรณีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเข้มข้นสำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง
ข้อ 17	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อ (1) ระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า โดยใช้เอกสารข้อมูล หรือข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือนอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้า (2) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงโดยใช้เอกสารข้อมูล หรือข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือนอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้า (3) ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า และผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด (4) ขอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมจากลูกค้า เพื่อนำมาพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า (5) ตรวจสอบความเคลื่อนไหวของการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้าตลอดช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจยังดำเนินอยู่ว่า ยังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ข้อมูลทางธุรกิจของลูกค้า ระดับความเสี่ยงของลูกค้าที่ได้ประเมินไว้ และข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้ รวมถึงข้อมูลอื่นของลูกค้าที่มีอยู่หรือไม่
ข้อ 18	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในการมอบอำนาจเพื่อสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

⁴ หนังสือชักข้อความเข้าใจเรื่องแนวทางในการปฏิบัติกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ตามมาตรา 21/2 แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563	สาระสำคัญโดยสังเขปในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ต้องมีการรายงานต่อสำนักงาน ปปง.
ข้อ 19	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้านิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย และผู้รับมอบอำนาจรวมถึงการทำความเข้าใจลักษณะธุรกิจและโครงสร้างการดำเนินกิจการ
ข้อ 20	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้านิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย
ข้อ 25	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ากรณี 1) ติดตามข้อมูลลูกค้าได้ไม่ครบถ้วน ไม่เพียงพอ 2) ไม่สามารถติดตามข้อมูลจากลูกค้าที่ไม่มีความเคลื่อนไหวได้
2) รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	
ข้อ 5	เมื่อตรวจสอบธุรกรรมเพื่อบริหารและบรรเทาความเสี่ยง และสงสัยว่าเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน การฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
ข้อ 23	เมื่อไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อ 17 (และให้ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือไม่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า)
ข้อ 26	เมื่อตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและผู้ที่จะมาเป็นลูกค้า และสงสัยว่าเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน การฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

การดำเนินการของบริษัท กรณีที่บริษัทไม่สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริง

1. หากธุรกรรมดังกล่าวเข้าข่ายลักษณะเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้บริษัทรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
2. บริษัทต้องปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า
3. เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตาม ข้อ 1. บริษัทต้องปฏิเสธการทำธุรกรรมตาม ข้อ 2. ให้บริษัทรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามแบบฟอร์มที่กำหนด (แบบ ปปง. 21/2) ให้สำนักงาน ปปง. ทราบในทันที เพื่อให้ใช้อำนาจตรวจสอบรายงานดังกล่าว และมีคำสั่งให้บริษัทระงับ

การทำธุรกรรมที่เห็นว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงินไว้ก่อนได้ไม่เกิน 10 วันทำการ⁵

1.6 รายงานการแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกกำหนดที่ถูกประกาศภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง บริษัทต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกกำหนดต่อไปนี้ต่อสำนักงาน ปปง.⁶

กรณีบริษัทมีผู้เอาประกันภัย ผู้ชำระค่าเบี้ยประกันภัย ผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้รับมอบอำนาจจากลูกค้า กรรมการผู้มีอำนาจของนิติบุคคลที่เป็นลูกค้า หรือผู้เกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ถูกกำหนดบริษัทต้องดำเนินการแจ้งข้อมูลต่อสำนักงาน ปปง. ดังนี้

1. แจ้งข้อมูลเมื่อตรวจสอบพบว่าผู้ประสงค์จะทำธุรกรรมกับบริษัทเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด
2. แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด ซึ่งบริษัทมีการระงับการดำเนินการ เช่น ค่าเบี้ยประกันภัยจ่ายคืน ค่าสินไหมทดแทน ฯลฯ

3. ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้า ซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับผู้นั้น โดยให้ตรวจสอบย้อนหลังภายในกำหนด 2 ปี ก่อนวันที่ได้มีคำสั่งให้ผู้นั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด

หมายเหตุ: กรณีที่บริษัทมีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกกำหนดตามข้อ 1 และข้อ 2 ข้างต้นแล้ว ต้องมีการยื่นรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วยทุกครั้ง เนื่องจากตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา 13 ระบุว่า “ถ้าพบว่าธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน หรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ปปง.

2. ธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงาน⁷

2.1 ธุรกรรมที่ทำกับบุคคล หรือองค์กรต่อไปนี้

2.1.1 พระมหากษัตริย์ พระบรมราชินี พระรัชทายาท หรือพระบรมวงศ์ ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไปจนถึงชั้นเจ้าฟ้า

2.1.2 รัฐบาล ราชการส่วนกลาง/ส่วนภูมิภาค/ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือ หน่วยงานอื่นของรัฐ

2.1.3 มูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพฯ มูลนิธิสายใจไทย

2.2 ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ นอกเหนือจากยานพาหนะ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรกลอื่นใด

หมายเหตุ: ทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์ ไม่ได้รับการยกเว้น

2.3 การทำสัญญาประกันภัย การรับประกันภัยทุกประเภท ไม่ว่าจะมิทุนประกันเท่าใดก็ตาม ไม่ต้องรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

⁵ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา 21/2

⁶ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 6 มาตรา 15 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วยการประกาศและการแจ้งรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดและการดำเนินการตามมาตรา 6 (1) (2) (3) พ.ศ. 2558 ข้อ 6 และประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อ 6 (2) และ (3) ลงวันที่ 28 มีนาคม 2559

⁷ กฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2543) เรื่อง กำหนดธุรกรรมที่ยกเว้นไม่ต้องรายงาน

ส่วนที่ 2 แบบรายงานธุรกรรม/แบบแจ้งข้อมูล ระยะเวลา และวิธีการนำส่ง

1. แบบรายงานธุรกรรม

- 1.1 ธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป
 - 1.1.1 ธุรกรรมที่ใช้เงินสดที่เกี่ยวกับสัญญาประกันวินาศภัย ใช้แบบ ปง.1-04-1 “แบบรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด (ธุรกิจประกันชีวิต)”⁸
 - 1.1.2 ธุรกรรมที่ใช้เงินสดจากการประกอบธุรกิจอื่น เช่น การให้กู้ยืม ใช้แบบ ปง.1-01 “แบบรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด”⁹
- 1.2 ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน (ค่าสินไหมทดแทนของธุรกิจประกันวินาศภัย) ตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป
 - 1.2.1 ธุรกรรมเกี่ยวกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย ใช้แบบ ปง.1-04-2 “รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน (ค่าสินไหมทดแทนของธุรกิจประกันวินาศภัย)”¹⁰
 - 1.2.2 ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไป ใช้แบบ ปง.1-02 “แบบรายงานการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน”¹¹
- 1.3 ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
 - 1.3.1 ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยในธุรกิจประกันวินาศภัย ใช้แบบ ปง.1-04-3 “แบบรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”¹²
 - 1.3.2 ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยจากการประกอบธุรกิจอื่น ใช้แบบ ปง.1-03 “แบบรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”¹³
- 1.4 แบบรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา 21/2 แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ใช้แบบ ปง.21/2 “แบบรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา 21/2”¹⁴

2. แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกกำหนด

- 2.1 แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด ซึ่งบริษัทมีการระงับการดำเนินการ ใช้แบบ ปกร.03 “แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ”¹⁵
- 2.2 แจ้งข้อมูลผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้า ซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับผู้นั้น ใช้แบบ ปกร.04 “แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้า ซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด”¹⁶

⁸ ดูเพิ่มภาคผนวก แบบ ปง.1-04-1 “แบบรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด (ธุรกิจประกันชีวิต)”

⁹ ดูเพิ่มภาคผนวก แบบ ปง.1-01 “แบบรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด”

¹⁰ ดูเพิ่มภาคผนวก แบบ ปง.1-04-2 “รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน (ค่าสินไหมทดแทนของธุรกิจประกันวินาศภัย)”

¹¹ ดูเพิ่มภาคผนวก แบบ ปง.1-02 “แบบรายงานการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน”

¹² ดูเพิ่มภาคผนวก แบบ ปง.1-04-3 “แบบรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”

¹³ ดูเพิ่มภาคผนวก แบบ ปง.1-03 “แบบรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”

¹⁴ ดูเพิ่มภาคผนวก แบบ ปง.21/2 “แบบรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๑/๒”

¹⁵ ดูเพิ่มเติมภาคผนวก แบบ ปกร.03 “แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ”

¹⁶ ดูเพิ่มเติมภาคผนวก แบบ ปกร.04 “แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด”

3. ระยะเวลาในการนำส่งรายงานถึง สำนักงาน ปปง.

3.1 รายงานธุรกรรมเงินสด และรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

3.1.1 รายงานธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 15 ของแต่ละเดือนให้นำส่งถึงสำนักงาน ปปง. ภายในวันที่ 22 ของเดือนนั้น ๆ

3.1.2 รายงานธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 16 ถึงวันสิ้นเดือนให้นำส่งถึงสำนักงาน ปปง. ภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป

3.2 รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้นำส่งถึงสำนักงาน ปปง. ภายใน 7 วันนับแต่วันที่มีการตรวจสอบพบว่าธุรกรรมนั้นเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

3.3 รายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตามมาตรา 21/2 ให้รายงานทันที

3.4. แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกกำหนดให้นำส่งถึง สำนักงาน ปปง. ดังนี้

3.4.1 แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการให้นำส่งถึงสำนักงาน ปปง. ภายใน 10 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้น

3.4.2 แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับผู้นั้นให้นำส่งถึงสำนักงาน ปปง. ภายใน 10 วันทำการนับแต่วันที่ได้พบข้อมูลนั้น

4. วิธีการนำส่งรายงาน และการแจ้งข้อมูล ต่อสำนักงาน ปปง.

การนำส่งรายงานหรือแจ้งข้อมูลต่อสำนักงาน ปปง. ได้ 3 วิธี ดังนี้

4.1 ยื่นรายงานต่อเจ้าหน้าที่โดยตรง ณ สำนักงาน ปปง.

4.2 ส่งทางไปรษณีย์ โดยมีหลักฐานการลงทะเบียนส่งชัดเจน

4.3 ส่งเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์รายงานผ่านระบบ AERS (AMLO ELECTRONIC REPORTING SYSTEM) ตามวิธีการและขั้นตอนที่สำนักงาน ปปง. กำหนด

ส่วนที่ 3 การรายงานเมื่อถูกร้องขอจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน¹⁷

กรณีที่สำนักงาน ปปง. มีหนังสือแจ้งขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำประกันภัยของบุคคลต่าง ๆ ผ่านทางระบบ AMFICS (AMLO Financial Information Cooperation System) ให้ผู้ประสานงานของบริษัทดำเนินการ ดังนี้

1. เรียกพิมพ์หนังสือการขอข้อมูล จากระบบ AMFICS

2. ตรวจสอบว่าบุคคลตามรายชื่อที่ร้องขอมานั้นมีการทำธุรกรรมกับบริษัทหรือไม่ โดยตรวจสอบข้อมูลย้อนหลัง ดังนี้

2.1 ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี¹⁸ หรือ

2.2 ข้อมูลย้อนหลังตามระยะเวลาที่ระบุในหนังสือแจ้งขอข้อมูลของสำนักงาน ปปง. (ถ้ามีการระบุ)

¹⁷ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 38 มาตรา 40 และมาตรา 48

¹⁸ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 22

3. เมื่อตรวจสอบเสร็จไม่ว่าจะพบว่า “มี” หรือ “ไม่มี” รายชื่อว่าเป็นลูกค้าของบริษัท ต้องจัดทำหนังสือตอบเพื่อรายงานผลการตรวจสอบกลับ ให้ทางสำนักงาน ปปง. ทราบ โดยเลือกดำเนินการโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

3.1 ตอบโดยจัดทำหนังสือนำส่ง และผลการตรวจสอบเป็นลายลักษณ์อักษร

3.2 ตอบโดยส่งผลการตรวจสอบผ่านระบบ AMFIC โดยกรณีที่ “ตรวจพบ” ว่ารายชื่อที่ร้องขอมา “เป็น” หรือ “เคยเป็น” ลูกค้าของบริษัท ต้องจัดทำสำเนาเอกสารหน้าตารางกรมธรรม์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแนบส่งไปด้วย

4. จัดส่งข้อมูลถึงสำนักงาน ปปง. ทันทีที่ตรวจสอบเสร็จ หรือตามกำหนด เวลาที่แจ้งมาตามหนังสือ

ตารางที่ 2.2 ตารางสรุปการรายงานธุรกรรม/การแจ้งข้อมูลต่อสำนักงาน ป.ป.ง.

ธุรกรรมที่ต้องรายงาน	ระยะเวลาในการรายงาน	แบบรายงาน	โทษในกรณีฝ่าฝืน	หมายเหตุ
ธุรกรรมเงินสดที่มีมูลค่าตั้งแต่ 2,000,000 บาท ขึ้นไป	1. รายการที่เกิดระหว่างวันที่ 1 - 15 ให้จัดส่งภายในวันที่ 22 ของเดือนนั้น ๆ 2. รายการที่เกิดระหว่างวันที่ 16 - สิ้นเดือน ให้จัดส่งภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป	ป.ง.1-04-1 หรือ ป.ง.1-01	1. มาตรา 62 ปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง 2. มาตรา 63 จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริง	
ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน	1. การประมาณการค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะต้องจ่าย ตั้งแต่ 10,000,000 บาท ขึ้นไป 2. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตั้งแต่ 5,000,000 บาท ขึ้นไป	1. รายการที่เกิดระหว่างวันที่ 1 - 15 ให้จัดส่งภายในวันที่ 22 ของเดือนนั้น ๆ 2. รายการที่เกิดระหว่างวันที่ 16 - สิ้นเดือน ให้จัดส่งภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป	1. มาตรา 62 ปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง 2. มาตรา 63 จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริง	
ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	รายงานภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับตรวจสอบพบว่าธุรกรรมนั้นเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	ป.ง.1-04-3 หรือ ป.ง.1-03	1. มาตรา 62 ปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง 2. มาตรา 63 จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริง	

ตารางที่ 2.2 ตารางสรุปการรายงานธุรกรรม/การแจ้งข้อมูลต่อสำนักงาน ป.ง. (ต่อ)

ธุรกรรมที่ต้องรายงาน	ระยะเวลาในการรายงาน	แบบรายงาน	โทษในกรณีฝ่าฝืน	หมายเหตุ
แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับดำเนินการตาม มาตรา 8(2) แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559	รายงานภายใน 10 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการดำเนิน การดำเนิน การกับทรัพย์สิน	ปกร.03	1. มาตรา 23 จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ 2. มาตรา 23 วรรคหนึ่ง ปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องถ้าการกระทำผิดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำ หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำของนิติบุคคลนั้น ต้องจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่เป็น หรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดหรือผู้ที่มีหรือเคยการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนดตาม มาตรา 8(3) แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559	รายงานภายใน 10 วันทำการนับแต่วันที่ได้พบข้อมูล	ปกร.04	1. มาตรา 24 ปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง 2. มาตรา 24 วรรคหนึ่งจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำผิดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำ หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำของนิติบุคคลนั้น	พร้อมกับการแจ้งข้อมูลทั้ง 2 ข้อนี้ บริษัทต้องจัดทำรายงาน “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และส่งถึงสำนักงาน ป.ง. ด้วย

ตารางที่ 2.2 ตารางสรุปการรายงานธุรกรรม/การแจ้งข้อมูลต่อสำนักงาน ป.ง. (ต่อ)

ธุรกรรมที่ต้องรายงาน	ระยะเวลาในการรายงาน	แบบรายงาน	โทษในกรณีฝ่าฝืน	หมายเหตุ
รายงานข้อมูลตามการร้องขอจากสำนักงาน ป.ง. ตามระบบ AMFICS	รายงานทันทีที่ตรวจสอบเสร็จหรือตามกำหนดเวลาที่แจ้งมาตามหนังสือ	เอกสารและหนังสือส่งมาจากบริษัท	มาตรา 64 จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีไม่มาให้ข้อมูล ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหลักฐาน หรือขัดขวางไม่ให้ความสะดวก	พร้อมกับการแจ้งข้อมูลทั้ง 2 ข้อนี้ บริษัทต้องจัดทำรายงาน “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และส่งถึงสำนักงาน ป.ง. ด้วย

หมายเหตุ: ความผิดฐานการฟอกเงิน

- “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หมายความว่า
- (1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
 - (2) ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป หรือรับไว้เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น หรือความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ เฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่ออนาจาร หรือโดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากนั้น หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักชวนพาไป เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี
 - (3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
 - (4) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริต ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น
 - (5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น
 - (6) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำ โดยอ้างอำนาจอัยย์ หรือช่องโหว่ตามประมวลกฎหมายอาญา
 - (7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
 - (8) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา
 - (9) ความผิดเกี่ยวกับการพนัน ตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นการจัดให้มีการเล่นการพนันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักร ซึ่งหากการกระทำความผิดนั้น ได้ทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย
- (10) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอัยย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด
 - (11) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า
 - (12) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋ว ตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นการค้า

(13) ความผิดเกี่ยวกับการค้า ตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(14) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทาง ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(15) ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(16) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

(17) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

(18) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กระชาก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

(19) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นโจรสลัด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเป็นโจรสลัด

(20) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายใน ตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

(21) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เฉพาะที่เป็นการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เฉพาะที่เป็นการค้ายุทธภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือการสงคราม

ทั้งนี้ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย

(2) (4) (9) (20) (21) เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2558

(8) เพิ่มเติมโดย พ.ร.ก.แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 พ.ศ.2546

(10) – (19) เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2556

หมวดที่ 3

การแสดงตนของลูกค้าในธุรกิจประกันวินาศภัย

“การจัดให้ลูกค้าแสดงตน”¹⁹ หมายความว่า การดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลของลูกค้า และการดำเนินการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของข้อมูลการแสดงตน ตามประกาศสำนักงานรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพมาตรา 16²⁰

“ลูกค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ซึ่งสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับบริษัทประกันวินาศภัย

“ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับบริษัท โดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนหรือดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคล²¹ ที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นมาก่อน

สำหรับธุรกิจประกันวินาศภัย ลูกค้า หมายถึง ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดย

- การทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท
- การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย อันเนื่องจากได้รับความคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยของบริษัท
- การทำสัญญาอื่น ๆ ที่มีใช้การทำธุรกรรมประกันภัย โดยเป็นไปภายใต้ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย (คปภ.) เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย

“ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ” หมายความว่า การทำธุรกรรมระหว่างลูกค้าฝ่ายหนึ่งกับบริษัทประกันวินาศภัย อีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการผลิตภัณฑ์ประกันภัย เกินกว่า 1 ปี ขึ้นไป หรือทำสัญญาใด ๆ ภายใต้ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย (คปภ.) เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย

“ธุรกรรมเป็นครั้งคราว” หมายความว่า การทำธุรกรรมกับบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการผลิตภัณฑ์ที่มีความคุ้มครองไม่เกิน 1 ปี และมีมูลค่าไม่เกิน 100,000 บาท ไม่ว่าครั้งเดียว หรือหลายครั้งต่อเนื่อง²² และไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนหรือดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคล²³ ที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นมาก่อน

“ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ากับบริษัทประกันวินาศภัย หรือบุคคลที่ลูกค้าทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

¹⁹พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 16 และมาตรา 20

²⁰ประกาศสำนักงานรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงิน และผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ฉบับลงวันที่ 2./29 กรกฎาคม 2562

²¹กฎกระทรวง เรื่องการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ข้อ 2 ฉบับลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2559

²²หลักการพิจารณาความต่อเนื่องให้พิจารณาจากการทำธุรกรรมภายใน 1 วันทำการ ของผู้ประกอบธุรกิจประกันภัย แต่หากเป็นการให้บริการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้พิจารณาจากการทำธุรกรรมของผู้ทำธุรกรรมภายในช่องทางเดียวกัน อุปกรณ์เดียวกัน ภายใน 1 วัน หรือภายใน 24 ชั่วโมง ที่เปิดให้บริการผ่านช่องทางดังกล่าว อ้างอิงจาก แนวปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับสถาบันการเงิน ประเภหผู้ประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ.2567

²³กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2563

“บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลฝ่ายหนึ่ง ซึ่งตกลงกันทางกฎหมายให้เป็นผู้ครอบครอง ใช้ จำหน่าย หรือบริหารจัดการทรัพย์สิน ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง

ส่วนที่ 1 บริษัทประกันวินาศภัยต้องจัดให้ใครแสดงตนบ้าง

1. ลูกค้า ตามสัญญาประกันวินาศภัย

1.1 ผู้เอาประกันภัย

1.1.1 ผู้เอาประกันภัย ที่ทำสัญญาประกันวินาศภัยที่มีระยะเวลาความคุ้มครองเกินกว่า 1 ปี ขึ้นไป โดยไม่ต้องพิจารณาจำนวนเบี้ยประกันภัย

1.1.2 ผู้เอาประกันภัยที่ไม่เข้าเงื่อนไขเป็นผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ในปัจจุบันหลักเกณฑ์ที่ใช้ หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่ทำสัญญาประกันวินาศภัยที่มีความคุ้มครองไม่เกิน 1 ปี และมีมูลค่าเบี้ยประกันภัย ครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน ตั้งแต่ 100,000 บาท ขึ้นไป²⁴

1.2 ผู้ที่ชำระค่าเบี้ยประกันภัย ในกรณีที่จะระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยว่า บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้จ่ายค่าเบี้ยประกันภัย

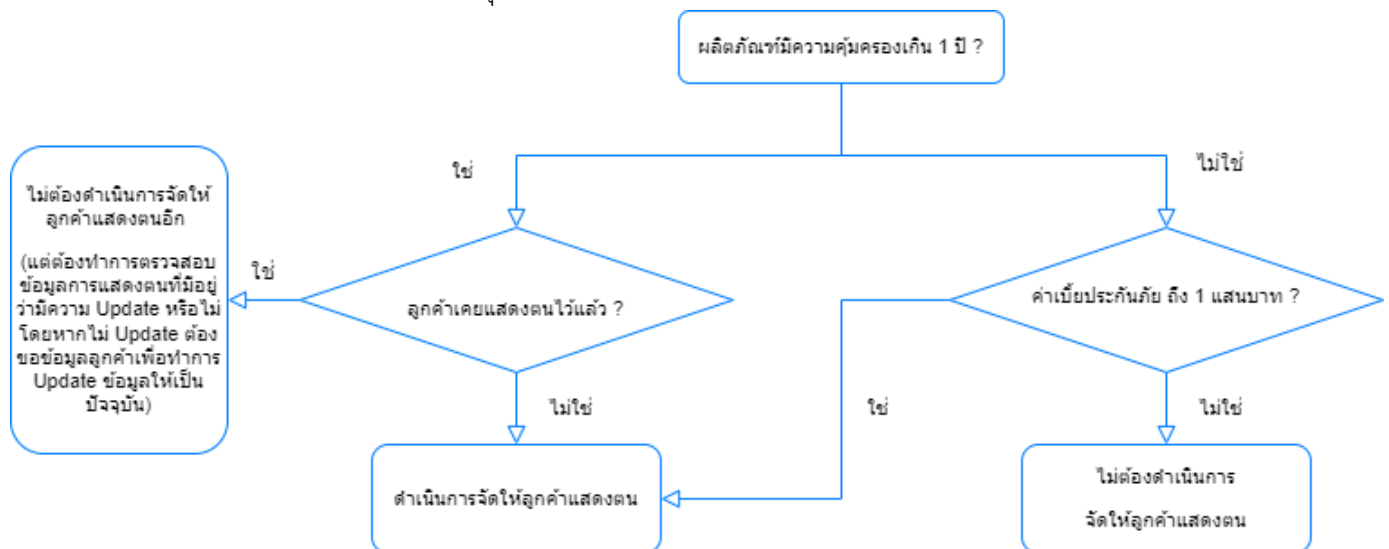
1.3 ผู้ที่รับค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ที่มีมูลค่าเกินกว่า 100,000 บาท ขึ้นไปซึ่งมิใช่ผู้เอาประกันภัย หมายถึง

1.3.1 ผู้รับประโยชน์ตามประกันภัย

1.3.2 บุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหาย และมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย

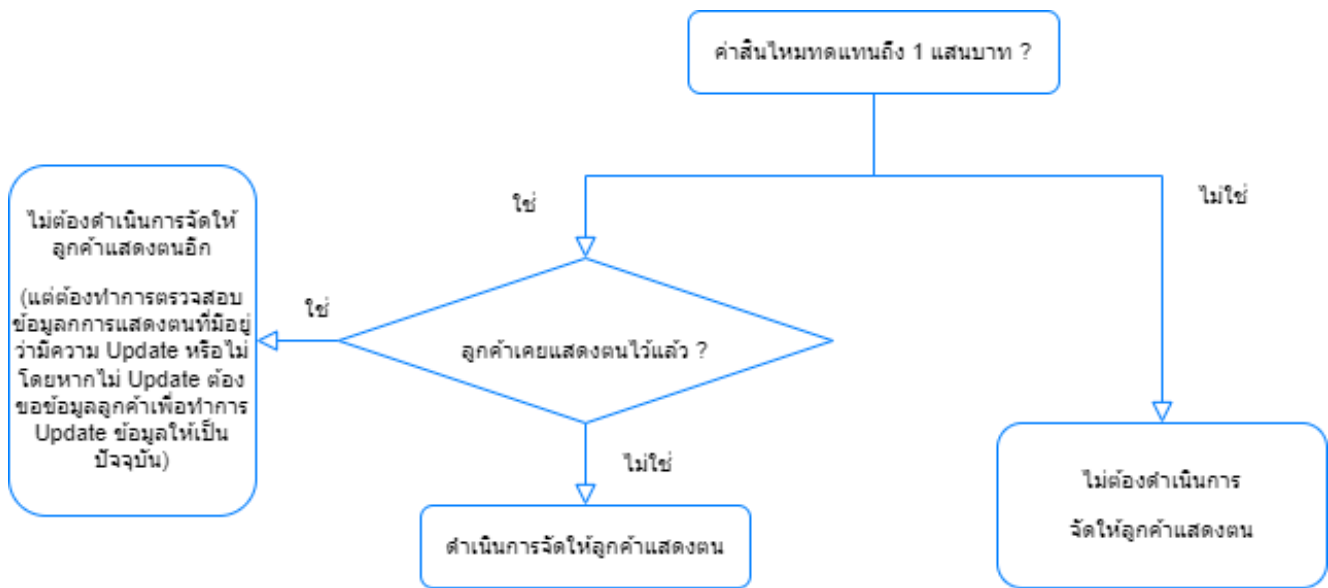
หมายเหตุ: บุคคลตาม 1.1 – 1.3 หากเป็นบุคคลเดียวกันซึ่งได้แสดงตนไว้แล้ว ไม่ต้องแสดงตนซ้ำอีก

แผนภาพที่ 3.1 ธุรกรรมที่เป็นผลิตภัณฑ์ประกันภัย (กรณีรับประกันภัย)

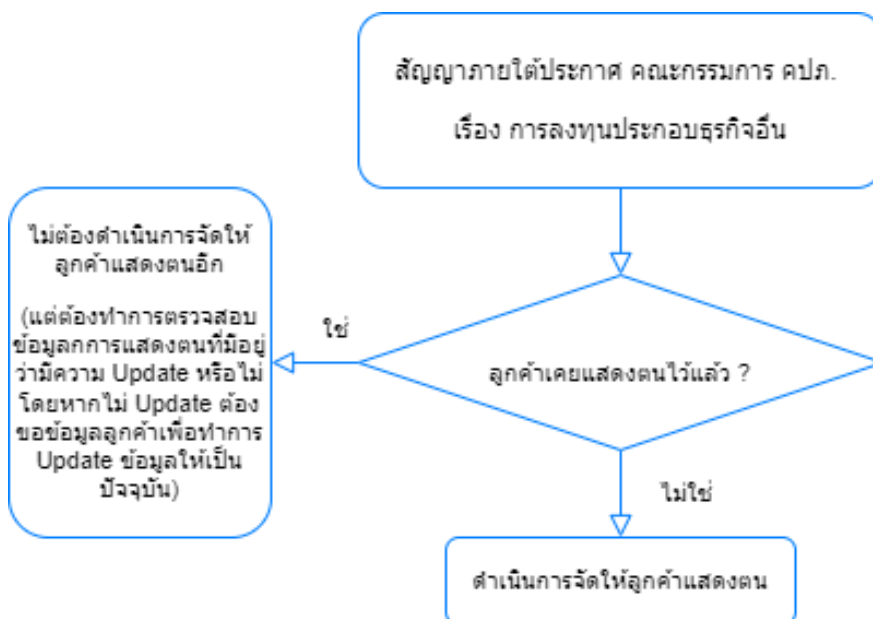
²⁴ กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดธุรกรรมที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน พ.ศ.2562 ข้อ 5 ฉบับลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ.2562

แผนภาพที่ 3.2 ชุกรกรรมที่เป็นผลิตภัณฑ์ประกันภัย (กรณีจ่ายค่าสินไหมทดแทน)

2. ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์โดยการทำสัญญาอื่น ๆ ที่มีใช้ธุรกิจประกันภัย หมายถึง บุคคลที่มีธุรกรรมกับบริษัท ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย เช่น กรณีบริษัทให้กู้ยืมเงิน ต้องถือว่าผู้นั้นเป็นลูกค้าที่บริษัทต้องจัดให้แสดงตนเนื่องจากผู้กู้ยืมเงินต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่บริษัท เป็นต้น

แผนภาพที่ 3.3 ชุกรกรรมที่เป็นไปตามประกาศฯ การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น

3. ผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริง²⁵ หมายถึง บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ายับบริษัทประกันวินาศภัย หรือบุคคลที่ลูกค้าทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลที่ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย โดยการพิจารณาถึงผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริง ซึ่งสำหรับธุรกิจประกันวินาศภัย หมายถึง ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับเงินค่าสินไหมทดแทนบุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมทางธุรกิจ โดยกรณีของนิติบุคคลจะต้องพิจารณาตัวกรรมการผู้มีอำนาจในการดำเนินการแทนนิติบุคคลนั้นด้วย

4. คู่ค้า หมายถึง คู่สัญญาของบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น อยู่ โรงพยาบาล เป็นต้น แม้ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 ไม่มีข้อกำหนดสำหรับ “คู่ค้า” แต่เพื่อให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมกับบริษัทที่ไม่ใช่ลูกค้า บริษัทควรต้องมีการตรวจสอบคู่ค้ากับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามประเภทของคู่ค้า ในทำนองเดียวกับประเภทของลูกค้า และอาจมีการกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติม ก็ได้

หมายเหตุ บุคคลตามข้อ 1– 4 ข้างต้น หากเป็นบุคคลเดียวกันซึ่งได้แสดงตนไว้แล้ว ไม่ต้องแสดงตนซ้ำอีก

ส่วนที่ 2 การจัดให้ลูกค้าแสดงตนกรณีพิเศษ (เฉพาะบริษัทประกันวินาศภัย)

1. กรณีประกันภัยต่อ หรือประกันภัยร่วม หมายความว่า กรณีที่บริษัทประกันวินาศภัยดำเนินกิจการรับประกันภัยในทรัพย์สินหนึ่งทรัพย์สินใดร่วมกับประกันภัยอื่น

1.1 ในกรณีการประกันภัยร่วม บริษัทประกันวินาศภัยหลัก (Leader) เป็นผู้ที่มีหน้าที่จัดให้ลูกค้าที่ซื้อกรมธรรม์ประกันภัย หรือลูกค้าที่ชำระเบี้ยประกันภัย หรือลูกค้าที่รับค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย (กรณีที่ไม่ใช่บุคคลเดียวกัน) แสดงตน

1.2 เมื่อบริษัทประกันวินาศภัยหลัก (Leader) ได้จัดให้ลูกค้าแสดงตนไว้แล้ว บริษัทประกันภัยร่วมไม่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนอีก

1.3 กรณีที่ลูกค้าติดต่อขอรับค่าสินไหมทดแทนหรือทำธุรกรรมอื่น ๆ โดยตรงกับบริษัทประกันภัยต่อหรือบริษัทประกันภัยร่วม บริษัทประกันภัยต่อหรือบริษัทประกันภัยร่วมนั้น ต้องจัดให้ลูกค้านั้นแสดงตนด้วย

2. กรณีลูกค้าประเภทพิเศษ อันได้แก่

2.1 กรณีพระมหากษัตริย์ พระบรมราชินี พระรัชทายาท หรือพระบรมวงศานุวงศ์ ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไปจนถึงชั้นเจ้าฟ้า เป็นลูกค้าของบริษัท บริษัทควรจัดให้แสดงข้อมูลตามความเหมาะสม

2.2 กรณีรัฐบาล ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ เป็นลูกค้า บริษัทต้องจัดให้ลูกค้า (หน่วยงาน) และผู้รับมอบอำนาจ (โดยตำแหน่ง) จากลูกค้าแสดงข้อมูลตามความเหมาะสม เช่น จัดให้แสดงหนังสือราชการแสดงความจำนงในการซื้อกรมธรรม์ประกันภัย หรือหนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจจากหน่วยงานนั้น ๆ ให้ซื้อกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท

²⁵ กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2563

3. กรณีลูกค้าซื้อประกันกลุ่ม อันได้แก่ การทำสัญญาประกันวินาศภัยที่ลูกค้ารายหนึ่งรายใด ซื้อกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อคุ้มครองให้แก่บุคคลอื่นกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด เช่น โรงเรียนซื้อประกันอุบัติเหตุให้นักเรียนทุกคน เป็นต้น

3.1 เมื่อทำธุรกรรม บริษัทต้องจัดให้ลูกค้าที่ซื้อประกันกลุ่ม (เช่น โรงเรียน) แสดงตน

3.2 เมื่อมีการจ่ายเบี้ยประกันภัยและลูกค้าที่ซื้อประกันกลุ่มเป็นผู้จ่ายค่าเบี้ยประกันภัย ไม่ต้องจัดให้แสดงตนอีก

3.3 เมื่อมีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้รับค่าสินไหมทดแทนแสดงตน เว้นแต่ผู้รับค่าสินไหมทดแทนนั้น คือ ลูกค้าที่ซื้อประกันกลุ่ม หรือโรงพยาบาลซึ่งเป็นคู่ค้าของบริษัท

4. กรณีลูกค้าที่ซื้อประกันภัย หรือรับค่าสินไหมทดแทน อายุต่ำกว่า 15 ปี

4.1 บริษัทต้องจัดให้ลูกค้าที่อายุต่ำกว่า 15 ปีแสดงตนและต้องได้รับข้อมูลบิดา หรือ มารดา หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของลูกค้าผู้เยาว์ตามข้อเท็จจริง ซึ่งอาจมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกันกับลูกค้าผู้เยาว์ดังต่อไปนี้

4.1.1 ข้อมูลชื่อเต็มของบิดา หรือมารดา หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์ตามข้อเท็จจริง

4.1.2 เลขประจำตัวประชาชนของบุคคลในข้อ 4.1.1

4.1.3 ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน ซึ่งควรเป็นที่อยู่เดียวกันกับลูกค้าที่เป็นผู้เยาว์

4.1.4 สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาสูติบัตร ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เยาว์และบุคคลในข้อ 4.1.1

4.2 บริษัทต้องเก็บข้อมูล และเอกสารรับรองการสร้างความสัมพันธ์ และการทำธุรกรรมไว้ประกอบข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าผู้เยาว์ และต้องได้ข้อมูลและเอกสารดังกล่าวมาก่อนที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือคืนเงินตามสัญญา ในขณะที่ลูกค้ายังไม่บรรลุนิติภาวะ

5. กรณีออกเอกสารสลักหลังกรมธรรม์ประกันภัยเปลี่ยนแปลงผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย บริษัทต้องให้ผู้เอาประกันภัยรายใหม่ หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยรายใหม่ แสดงตนก่อนออกเอกสารสลักหลังกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อเปลี่ยนแปลง

6. กรณีลูกค้าเดิมต้องการซื้อกรมธรรม์ประกันภัยประเภทอื่นเพิ่ม หรือเพิ่มความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยเดิม หากลูกค้าได้เคยให้ข้อมูลการแสดงตนกับบริษัทไว้แล้ว และลูกค้ายืนยันว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลปัจจุบัน ไม่จำเป็นต้องให้ลูกค้าแสดงตนอีก

7. กรณีลูกค้า (ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว) ทำประกันวินาศภัยที่มีระยะเวลาคุ้มครองไม่เกิน 1 ปี ซึ่งเดิมไม่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน ต่อมาขอขยายระยะเวลา ทำให้ระยะเวลาคุ้มครองรวมเกิน 1 ปี บริษัทต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามปกติ

8. กรณีลูกค้า (ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว) ทำประกันวินาศภัยที่มีค่าเบี้ยประกันภัยไม่ถึง 1 แสนบาท ซึ่งเดิมไม่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน ต่อมาขอเพิ่มความคุ้มครองทำให้เบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นถึง 1 แสนบาท บริษัทต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามปกติ

9. กรณีลูกค้าเป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ²⁶ บริษัทต้องมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ ตัวแทน หรือนายหน้าของบริษัทเข้าพบเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าที่เป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ

²⁶ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 20

เพื่อให้มีการปฏิบัติอันเป็นอุปสรรคต่อการแสดงตนของลูกค้าที่เป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ ให้สามารถแสดงตนได้อย่างครบถ้วนตามกฎหมาย เว้นแต่ลูกค้ารายดังกล่าวได้เคยแสดงตนไว้ก่อนแล้ว

10. กรณีมอบหมาย หรือมอบอำนาจให้ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัยดำเนินการจัดให้ลูกค้าแสดงตนแทนบริษัท ต้องมั่นใจว่า

10.1 ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ทราบว่าตนมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้ลูกค้าแสดงตนและตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลการแสดงตน และเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนตามที่กฎหมายกำหนด

10.2 ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องสามารถติดต่อขอข้อมูลจากลูกค้าได้ ในกรณีที่บริษัทต้องการข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อมูลเพื่อการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ปปง.

10.3 ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องสามารถส่งมอบข้อมูลและสำเนาหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าให้แก่บริษัทได้ เมื่อบริษัทร้องขอในเหตุจำเป็นและเร่งด่วน

10.4 ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องทราบว่าในกรณีที่ตนไม่ส่งมอบข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าให้บริษัท หรือไม่เก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนั้น จะทำให้บริษัทมีโอกาสเสี่ยงสูงในการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

10.5 ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย อาจต้องรับผิดชอบทางแพ่งและทางอาญาหากดำเนินการโดยประมาทเลินเล่อ หรือไม่สุจริต อันเป็นเหตุให้บริษัทเกิดความเสียหายจากการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

11. กรณีใช้ข้อมูลแสดงตนอิเล็กทรอนิกส์ ที่บริษัทได้มาจากลูกค้าหรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ไม่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน

ส่วนที่ 3 การแสดงตนของลูกค้าต้องทำเมื่อไร

บริษัทต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน ก่อนทำธุรกรรม เช่น

1. ลูกค้าติดต่อซื้อกรรมธรรม์ประกันภัย ไม่ว่าจะผ่านช่องทางการขายใด ๆ
2. ลูกค้ามีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลการแสดงตน ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการระบุตัวตนของลูกค้า เช่น ลูกค้าแจ้งเปลี่ยนแปลงชื่อและ/หรือนามสกุล หรือลูกค้าต่างชาติแจ้งเปลี่ยนแปลงเลขที่หนังสือเดินทาง เป็นต้น บริษัทต้องจัดให้ลูกค้าให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
3. ลูกค้าต่ออายุกรรมธรรม์ประกันภัยในปีถัดไป หากลูกค้ายืนยันว่าข้อมูลแสดงตนที่ได้เคยให้ไว้กับบริษัทไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ไม่จำเป็นต้องให้ลูกค้าแสดงตนอีก
4. ผู้ที่ขอรับค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งไม่ใช่ลูกค้าที่ซื้อกรรมธรรม์ประกันภัย เช่น ผู้รับประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัย (กรณีผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต) หรือผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรรมธรรม์ประกันภัย เช่น ผู้ประสบภัยจากรถที่เป็นบุคคลภายนอก หรือผู้ซ่อมรถยนต์ที่ไม่ใช่คู่สัญญากับบริษัทฯ เป็นต้น ซึ่งไม่เคยให้ข้อมูลแสดงตนกับบริษัทมาก่อน ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวแสดงตนกับบริษัทก่อนรับเงินค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัย

ส่วนที่ 4 การจำแนกประเภทของลูกค้าย่อยข้อมูลที่ต้องได้รับในการการแสดงผล

บริษัทต้องจำแนกประเภทของลูกค้าย่อยประเภทของข้อมูลที่ต้องได้รับจากลูกค้าในขั้นตอนการแสดงผล โดยพิจารณาจากปัจจัยดังต่อไปนี้²⁷

1. สถานภาพทางกฎหมายของลูกค้า
 - 1.1 ลูกค้าประเภทบุคคลธรรมดา
 - 1.2 ลูกค้าประเภทนิติบุคคล
 - 1.3 บุคคลที่ตกลงกันทางกฎหมาย
2. ลักษณะการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า
 - 2.1 ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า เช่น ซื้อประกันภัยผ่านตัวแทนหรือนายหน้า
 - 2.2 ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์แบบไม่พบหน้า เช่น ซื้อประกันภัยผ่านระบบออนไลน์หรือผ่านพนักงานขายทางโทรศัพท์
3. ความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมกับบริษัท ในสถานะเป็น “ลูกค้า” หรือ “ลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว”

ส่วนที่ 5 ข้อมูลการแสดงผลของลูกค้าย่อย

บริษัทต้องได้รับข้อมูลการแสดงผลต่อไปนี้จากลูกค้า เมื่อมีการซื้อกรมธรรม์ประกันภัยที่มีความคุ้มครองเกินกว่า 1 ปี หรือเมื่อมีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีมูลค่าเบี้ยประกันภัย (ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง) ตั้งแต่ 100,000 บาท ขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นกรณีพบหน้าหรือไม่พบหน้า โดยพิจารณาถึงความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของบริการหรือผลิตภัณฑ์ประกันภัยของบริษัท ดังนี้

1. ข้อมูลที่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงผล
 - 1.1 ชื่อเต็ม
 - 1.2 วัน เดือน ปีเกิด
 - 1.3 เลขประจำตัวบุคคล
 - 1.3.1 ลูกค้าคนไทย ให้แสดงเลขประจำตัวประชาชน
 - 1.3.2 ลูกค้าต่างชาติ ให้แสดงเลขหนังสือเดินทางหรือเลขประจำตัวที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ เจ้าของสัญชาติออกให้ หรือเลขประจำตัวในเอกสารสำคัญประจำตัวที่รัฐบาลไทยออกให้ เช่น บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งออกโดยกระทรวงแรงงาน เป็นต้น
 - 1.4 ที่อยู่
 - 1.4.1 ลูกค้าคนไทย ให้แสดงที่อยู่ตามบัตรประจำตัวประชาชน หรือที่อยู่ตามทะเบียนบ้านและที่อยู่ปัจจุบัน
 - 1.4.2 ลูกค้าต่างชาติ ให้แสดงชื่อประเทศเจ้าของสัญชาติและที่อยู่ในปัจจุบันในประเทศไทย ยกเว้น กรณีที่ไม่มีที่อยู่ในประเทศไทยให้ใช้ที่อยู่ปัจจุบัน

²⁷ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงผลของลูกค้าย่อยสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ฉบับลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2562

หมายเหตุ: หากที่อยู่ปัจจุบันต่างจากที่อยู่ตามบัตรประจำตัวประชาชน หรือที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน ต้องระบุทั้งสองแห่ง แต่หากเป็นที่เดียวกัน ควรมีการบันทึกไว้ด้วยว่าเป็นที่อยู่เดียวกัน²⁸

1.5 ข้อมูลการติดต่อ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

หมายเหตุ: กรณีลูกค้าแจ้งว่า ไม่มีหมายเลขโทรศัพท์ ให้ใช้ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านหรือที่อยู่ปัจจุบัน เป็นข้อมูลติดต่อได้โดยอนุโลม

กรณีผลิตภัณฑ์ความเสี่ยงต่ำ แม้ว่าไม่ได้กำหนดให้ขอหลักฐาน แต่อย่างไรก็ตามบริษัทยังต้องมีกระบวนการที่สามารถพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า (Customer Verification) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความแท้จริงของข้อมูลและหลักฐานประกอบการแสดงตนของลูกค้าให้ได้ ดังนั้น หากบริษัทยังไม่มีกระบวนการอื่นใดที่น่าเชื่อถือเพียงพอ ก็ควรขอหลักฐานจากลูกค้าเพื่อใช้ในการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว

2. ลูกค้าประเภทนิติบุคคล

ข้อมูลที่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน

- 1) ชื่อนิติบุคคล
- 2) ประเภทกิจการและวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการ
- 3) เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ในกรณีที่มิ
- 4) สถานที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์ รวมถึงข้อมูลการติดต่ออื่น เช่น ที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์
- 5) ชื่อเต็มของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- 6) ข้อมูลของ “บุคคลที่ได้รับมอบอำนาจทอดสุดท้ายให้ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์

และทำธุรกรรมกับบริษัท” อันได้แก่

6.1 ชื่อเต็ม

6.2 วันเดือนปีเกิด

6.3 เลขประจำตัว

- กรณีคนไทย หมายถึง เลขประจำตัวประชาชน

- กรณีคนต่างชาติ หมายถึง เลขหนังสือเดินทางที่ปรากฏบนหน้าหนังสือเดินทาง หรือเลขประจำตัวที่รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้ หรือเลขประจำตัวในเอกสารสำคัญที่รัฐบาลไทยออกให้

6.4 ที่อยู่

- กรณีคนไทย ที่อยู่ตามบัตรประจำตัวประชาชน หรือที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน และที่อยู่ปัจจุบัน

- กรณีคนต่างชาติ ให้แสดงชื่อประเทศเจ้าของสัญชาติและที่อยู่ปัจจุบันในประเทศไทย เว้นแต่ กรณีคนต่างชาติที่ไม่มีที่อยู่ในประเทศไทย ให้ใช้ที่อยู่ปัจจุบัน

7) ลายมือชื่อผู้รับมอบอำนาจทอดสุดท้าย

8) หลักฐานที่แสดงถึงการรับรองสถานภาพความเป็นนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่น่าเชื่อถือ

²⁸ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2562

8.1 ลูกค้ายที่เป็นนิติบุคคลทั่วไป ให้ขอหนังสือรับรองการจดทะเบียนที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกิน 6 เดือน ส่วนกรณีที่ไม่ใช่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ขอหลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่หน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือรับรองหรือออกให้ไม่เกิน 6 เดือน

8.2 ลูกค้ายที่เป็นส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้ขอหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

8.3 ลูกค้ายที่เป็นสหกรณ์ มูลนิธิ สมาคม สโมสร วัด มัสยิด ศาลเจ้า และนิติบุคคลอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้ขอหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแสดงการจดทะเบียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

3. กรณีลูกค้ายซึ่งเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

บริษัทต้องขอสำเนาหนังสือหรือเอกสารสำคัญ ที่แสดงว่าได้มีการตกลงกันให้บุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย โดย

3.1 กรณีเป็นการตกลงกันระหว่างบุคคลธรรมดา อย่างน้อยต้องแสดงข้อมูลเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดาแล้วแต่กรณี โดยจัดให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจมาสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวแสดงตน

3.2 กรณีเป็นการตกลงกันระหว่างนิติบุคคล อย่างน้อยต้องแสดงข้อมูลตามที่เช่นเดียวกับนิติบุคคล โดยจัดให้นิติบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจมาสร้างความสัมพันธ์ หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวแสดงตน

4. กรณีลูกค้ายมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมาสร้างความสัมพันธ์แทน หรือทำธุรกรรมแทน

4.1 กรณีที่ลูกค้ายมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมาสร้างความสัมพันธ์แทน

กรณีที่ลูกค้ายมอบอำนาจหรือมอบหมายให้ผู้อื่นมาสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทแทนลูกค้าย เช่น กรณีการเข้าทำสัญญาประกันภัยผ่านตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย เป็นต้น บริษัทต้องพิจารณาถึงหลักการต่อไปนี้

(1) บริษัทต้องรู้จักลูกค้ายของตนเสมอ โดยอาศัยข้อมูลของลูกค้ายที่ได้รับผ่านตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย

(2) บริษัทต้องรู้จักตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย หรือบุคคลอื่นที่ลูกค้ายมอบหมาย หรือมอบอำนาจ หรือไว้วางใจให้สร้างความสัมพันธ์กับบริษัท เนื่องจากอาจเกี่ยวข้องกับกรณีที่ผู้รับมอบหมาย หรือมอบอำนาจ หรือไว้วางใจให้สร้างความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงจากการทำธุรกรรมก็ได้ แต่บริษัทไม่จำเป็นต้องรู้จักผู้รับมอบหมาย หรือมอบอำนาจ หรือไว้วางใจให้สร้างความสัมพันธ์มากเท่ากับลูกค้าย

ทั้งนี้ ในกรณีตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย บริษัทอาจจะตรวจสอบใบอนุญาตตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) หรือทำสัญญาแต่งตั้งตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัยในการทำธุรกรรมให้กับลูกค้าย

4.2 กรณีลูกค้ายมอบหมายให้บุคคลอื่นมาทำธุรกรรมแทน

การมอบหมายให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย กระทำการแทนเป็นครั้งคราว ต้องมีการมอบอำนาจ หรือมอบฉันทะมาเป็นลายลักษณ์ ให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับมอบหมายในแต่ละครั้งนั้น กระทำการในนามของลูกค้า ไม่เป็นผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว แต่หากไม่มีการมอบอำนาจหรือมอบฉันทะอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ต้องถือว่าเป็นผู้ทำธุรกรรมครั้งคราว เช่น การฝากเงินค่าเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีของบริษัทโดยไม่มี การมอบอำนาจหรือมอบฉันทะอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นต้น ต้องถือว่าเป็นการทำธุรกรรมครั้งคราว

5. กรณีมอบอำนาจ หรือมอบหมายให้นายหน้าประกันวินาศภัย หรือตัวแทนประกันวินาศภัยจัดให้ลูกค้าแสดงตนแทนบริษัท

บริษัทต้องจัดการให้นายหน้าประกันวินาศภัย หรือตัวแทนประกันวินาศภัยที่ทำหน้าที่ในการรับลูกค้าแทนบริษัท ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน และตรวจสอบข้อมูลการแสดงตน อย่างน้อยตามที่บริษัทกำหนด โดยสอดคล้องกับข้อมูลที่ต้องใช้ในการแสดงตนในส่วนที่ 5 และ การตรวจสอบข้อมูลการแสดงตน ในส่วนที่ 6

ส่วนที่ 6 การตรวจสอบข้อมูลการแสดงตน

เมื่อบริษัทได้รับข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าแล้ว บริษัทต้องตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว โดยพิจารณาตามแนวทางดังนี้

1. **พิสูจน์ทราบตัวตนและตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล** หมายถึง พิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าว่าเป็นเจ้าของข้อมูลและหลักฐานจริง เช่น ตรวจสอบว่าหน้าตาของลูกค้าตรงกับรูปแบบบัตรประจำตัวประชาชน และตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่าลูกค้าได้ให้ข้อมูลการแสดงตน ครบถ้วนทุกข้อ

2. **ตรวจทานข้อมูลที่ควรจะมี** เพื่อประโยชน์ในการติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้า ในที่นี้ ได้แก่ ข้อมูลที่ลูกค้าอาจจะมีและยังแจ้งไม่ครบถ้วน เช่น สถานที่สะดวกติดต่อที่ไม่ใช่ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน หรือสถานที่ประกอบการหลักที่นอกเหนือไปจากสถานที่ตั้ง ตามหนังสือรับรองทางทะเบียนแล้วแต่กรณี หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อที่อาจมีมากกว่าหนึ่งหมายเลข เป็นต้น

3. **ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐาน** แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

3.1 การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ในที่นี้ หมายถึง บรรดาข้อมูลแสดงตนของลูกค้าที่บริษัทมีหน้าที่ตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ลูกค้าแจ้งแก่บริษัทนั้น ได้บันทึกหรือระบุข้อมูลตามที่ลูกค้าแจ้งไว้อย่างถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้รับแจ้งจากลูกค้า

3.2 การตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐาน ในที่นี้ หมายถึง หลักฐานที่กฎหมายกำหนดให้ลูกค้าแสดงต่อบริษัท ซึ่งได้แก่ หลักฐานที่รับรองความมีอยู่จริง หรือสภาพตามกฎหมายของลูกค้าที่ออกโดยราชการหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือ ซึ่งวิธีการตรวจสอบความถูกต้องนี้ ในเบื้องต้นบริษัทฯ มีหน้าที่ตรวจสอบความแท้จริงของหลักฐานตามวิสัยของวิญญูชน โดยพิจารณาด้วยความชำนาญในการประกอบอาชีพในธุรกิจประกันภัย ตัวอย่างเช่น ข้อมูลประจำตัวประชาชนที่มีลักษณะผิดปกติชัดเจน เช่น ให้เลขมาไม่ครบ 13 หลัก หรือให้เลขที่มีลักษณะผิดปกติชัดเจน เช่น ให้เลขที่ 3100000000000 เป็นต้น

ทั้งนี้ การปลอมแปลงเอกสารหลักฐานที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ด้วยสายตา ย่อมถือว่าเป็นเกินกว่าวิสัยที่พนักงานของบริษัทจะตรวจสอบได้

ดังนั้น พนักงานที่เกี่ยวข้องอาจพิจารณาถึงลำดับความน่าเชื่อถือของเอกสาร ดังนี้

1) ความน่าเชื่อถือลำดับที่หนึ่ง ดังนี้

- ลูกค้านคนไทย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน
- ลูกค้าต่างชาติ ได้แก่ หนังสือเดินทาง
- ลูกค้านิติบุคคล ได้แก่ ต้นฉบับหนังสือรับรองการจดทะเบียน ที่นายทะเบียน

ได้ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน หรือกรณีที่มิใช่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ได้แก่ หลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่หน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือรับรองหรือออกให้ไม่เกิน 6 เดือน หรือหากเป็นนิติบุคคลประเภทอื่น ได้แก่ หลักฐานตามที่กำหนดในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16

2) ความน่าเชื่อถือลำดับที่สอง

- ลูกค้านคนไทย ได้แก่ บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ ใบอนุญาตขับขี่
- ลูกค้าต่างชาติ ได้แก่ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว บัตรประกันสังคมที่รัฐออกให้
- ลูกค้านิติบุคคล ได้แก่ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน ที่นายทะเบียนได้

ออกให้ ทั้งนี้ ควรตรวจสอบกับฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือข้อมูลการจดทะเบียนภาษีผ่านเว็บไซต์ของกรมสรรพากร เป็นต้น

ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานข้างต้น บริษัทควรพิจารณาความน่าเชื่อถือสำหรับเอกสารหลักฐานที่ยังไม่หมดอายุ ข้อมูลสำคัญอันได้แก่ ชื่อเต็ม บัตรประจำตัวที่ปรากฏหน้าบัตร รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงในขณะที่ทำธุรกรรมกับบริษัท

4. การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และหลักฐานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีที่บริษัทสามารถเชื่อมโยงไปยังระบบฐานข้อมูลบุคคล หรือนิติบุคคลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว สามารถแสดงข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริงของบุคคลหรือนิติบุคคลได้อย่างครบถ้วน ซึ่งการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยวิธีนี้ บริษัทจะต้องใช้ระบบการตรวจสอบและฐานข้อมูลที่เป็นระบบที่มีความปลอดภัยในการตรวจสอบและเป็นฐานข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น ฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐผู้ดูแลรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของกรมการปกครอง หรือฐานข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นต้น

ในกรณีที่บริษัทเลือกตรวจสอบด้วยวิธีในข้อนี้ บริษัทอาจขอให้ลูกค้าแจ้งเพียงข้อมูลชื่อเต็ม หมายเลขประจำตัวหรือหมายเลขหนังสือเดินทาง หมายเลขทางทะเบียน หรือหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี แล้วแต่กรณี ก็ได้

5. การตรวจสอบหลักฐาน ข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าที่ “สร้างความสัมพันธ์แบบไม่พบเห็นลูกค้าต่อหน้า”

การสร้างความสัมพันธ์แบบไม่พบเห็นลูกค้าต่อหน้า สำหรับธุรกิจประกันวินาศภัย ปัจจุบัน มี 2 กรณี คือ การซื้อประกันภัยผ่านระบบออนไลน์ และการซื้อประกันภัยผ่านพนักงานขายทางโทรศัพท์ (Telesales) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำหนด โดยมีความคุ้มครองไม่เกินกว่า 1 ปี และเบี้ยประกันภัยไม่ถึง 1 แสนบาท จึงจัดอยู่ในลูกค้าประเภท “ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” ซึ่งไม่ต้องทำการแสดงตน ดังนั้น การพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าแบบไม่พบเห็นลูกค้าต่อหน้า ซึ่งต้องมีภาพถ่ายลูกค้าเพื่อใช้เปรียบเทียบกับหน้าลูกค้ากับภาพของลูกค้าจากบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง หรือข้อมูลหรือหลักฐานที่น่าเชื่อถืออื่น เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นลูกค้ารายนั้นจริงแทนการพบเห็นลูกค้าต่อหน้า²⁹ จึงต้องดำเนินการ เมื่อลูกค้าผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว มีเบี้ยประกันภัยหลายครั้งรวมกันตั้งแต่ 1 แสนบาทขึ้นไป

อย่างไรก็ตาม สำหรับการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า กรณีการซื้อประกันภัยผ่านระบบออนไลน์ และการจ่ายค่าสินไหมทดแทนผ่านระบบออนไลน์ บริษัทควรต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544 และที่เกี่ยวข้องด้วย

ส่วนที่ 7 กรณีลูกค้าไม่ยินยอมให้ข้อมูลการแสดงตน หรือให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน

กรณีพบว่าลูกค้าไม่ยอมให้ข้อมูลการแสดงตน หรือแจ้งข้อมูลสำคัญที่ต้องได้มาก่อนออกกรมธรรม์ประกันภัยไม่ครบถ้วน บริษัทต้องไม่อนุมัติความสัมพันธ์

ในกรณีที่พบว่า ลูกค้าแสดงหลักฐานหรือให้ข้อมูลสำคัญไม่ถูกต้อง หรือจงใจปกปิดข้อมูล ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่า เกิดจากการปลอมแปลงหรือการใช้ข้อมูลของผู้อื่นโดยพลการ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดอาญาใด ๆ นอกจากบริษัทฯ ต้องไม่อนุมัติสร้างความสัมพันธ์ หรือทำธุรกรรม และอาจใช้ดุลยพินิจตรวจสอบ เพื่อพิจารณาส่งเป็นรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ต่อสำนักงาน ปปง. ได้

แต่ในกรณีที่ลูกค้ายังแจ้งข้อมูลประกอบอื่น ๆ ไม่ครบถ้วน (เช่น อาชีพ และสถานที่ทำงาน เป็นต้น) บริษัทอาจพิจารณากำหนดระยะเวลาให้ลูกค้านำข้อมูลที่ไมครบถ้วนมาแสดงภายหลังได้ แต่ไม่ควรอนุมัติการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย จนกว่าจะได้รับข้อมูลการแสดงตนที่ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว

ทั้งนี้ ข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้รับไม่ครบถ้วน ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เช่น บริษัทมีความจำเป็นต้องทราบถึงสถานะภาพทางการเงินของลูกค้า เพื่อพิจารณาในการจัดระดับความเสี่ยงสำหรับประกอบการขออนุมัติรับประกันภัย

หมายเหตุ: บริษัทควรดำเนินการตามข้อเสนอแนะมาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จำเป็นต่อธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ว่าด้วยแนวทางการใช้ดิจิทัลไอดีสำหรับประเทศไทย เรื่อง การลงทะเบียนและพิสูจน์ตัวตน ที่เหมาะสมกับความเสี่ยง หรือตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ที่เกี่ยวข้อง

²⁹ ประกาศสำนักงาน ปปง. เรื่อง แนวทางในการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าและการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

ส่วนที่ 8 บทกำหนดโทษ

ตารางที่ 3.1 บทกำหนดโทษ

การฝ่าฝืน	โทษ
ไม่จัดให้ลูกค้าแสดงตน	ปรับไม่เกิน 500,000 บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 5,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง (มาตรา 62)
ไม่ปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษา รายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา 20	ปรับไม่เกิน 500,000 บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 5,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง (มาตรา 62)

หมวดที่ 4

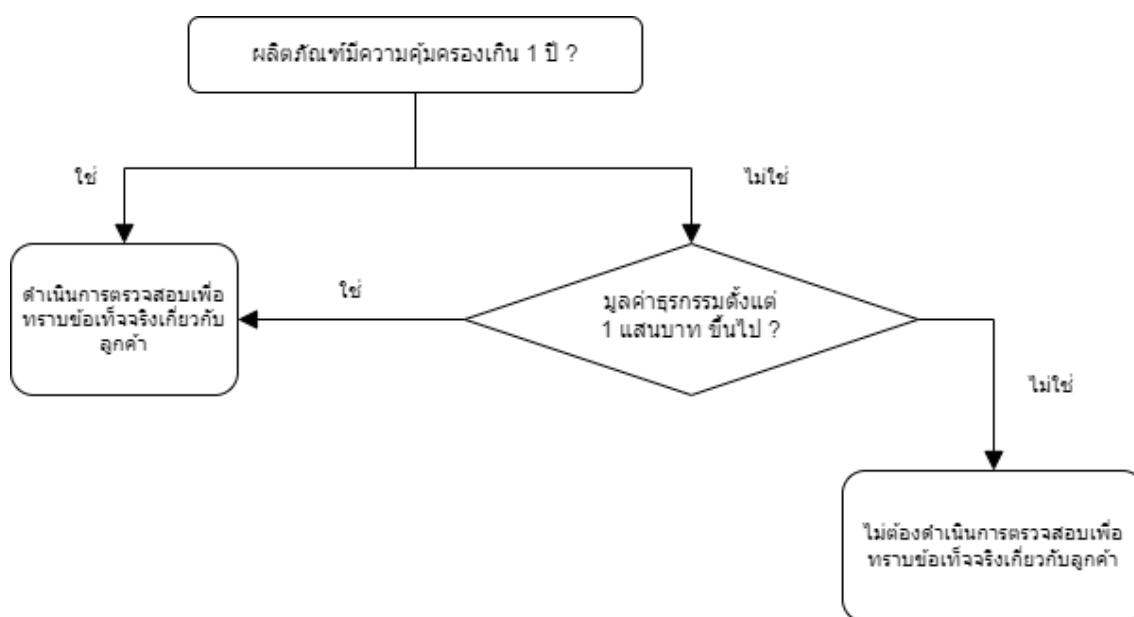
การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในธุรกิจประกันวินาศภัย
(Customer Due Diligence: CDD)

ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า บริษัทต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่บริษัทกำหนดไว้ โดยหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบมีการกำหนดไว้ตามกฎหมาย ดังนี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2552 มาตรา 20/1 กำหนดให้บริษัทต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรก และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน “กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563” ซึ่งได้กำหนดประเภทลูกค้าที่บริษัทต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง ไว้ 2 ประเภท ได้แก่

1. ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ (ลูกค้าที่มีการทำธุรกรรมกับบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการผลิตภัณฑ์ที่มีความคุ้มครองอย่างต่อเนื่องเกินกว่า 1 ปี ขึ้นไป)
2. ลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว (ลูกค้าที่มีการทำธุรกรรมกับบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการผลิตภัณฑ์ที่มีความคุ้มครองไม่เกิน 1 ปี) เฉพาะกรณีที่มีการทำธุรกรรมไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีความต่อเนื่อง ซึ่งมีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ 100,000 บาท ขึ้นไป โดยการพิจารณาความต่อเนื่องให้พิจารณาจากการทำธุรกรรมภายใน 1 วันทำการ กรณีทำธุรกรรมแบบพบหน้า หรือภายใน 1 วัน หรือภายใน 24 ชั่วโมง กรณีทำธุรกรรมผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

แผนภาพที่ 4.1 ธุรกรรมที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 ได้กำหนดให้บริษัทต้องทำการตรวจสอบข้อมูลลูกค้าและผู้ที่เคยเป็นลูกค้าทุกรายกับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด โดยนำหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ามาปรับใช้โดยอนุโลม³⁰

ทั้งนี้ ผู้ที่เคยเป็นลูกค้า หมายถึง ลูกค้าที่ได้ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่อกัน โดยการตรวจสอบข้อมูลสำหรับผู้ที่เคยเป็นลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด จะตรวจสอบย้อนหลังภายใน 2 ปีก่อนวันที่สำนักงาน ปปง. ได้มีคำสั่งให้บุคคลใดเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด

ข้อควรระวัง: ในกรณีของลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ที่มีการทำธุรกรรมไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีความต่อเนื่อง ซึ่งมีมูลค่ารวมกันไม่ถึง 100,000 บาท ไม่ต้องตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า แต่ยังคงต้องมีการตรวจสอบข้อมูลกับรายชื่อของบุคคลที่ถูกกำหนด ดังนั้น บริษัทต้องได้รับข้อมูลและหลักฐานที่เพียงพอ เพื่อใช้ในการตรวจสอบกับฐานข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดและเพื่อให้มั่นใจในกรณีตรวจพบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นบุคคลเดียวกันจริง และมีข้อมูลหลักฐานที่เพียงพอในการรายงานต่อสำนักงาน ปปง.

³⁰ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดแนวปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ส่วนที่ 1 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากขั้นตอนการแสดงผลของลูกค้าย ตามหมวดที่ 3 และก่อนที่จะมีการอนุมัติรับลูกค้า โดยนำข้อมูลที่ได้รับจากการจัดให้ลูกค้าแสดงผล มาตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า และอาจใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ นอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้ามาประกอบการพิจารณาก็ได้ ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวต้องสอดคล้องและเหมาะสมกับความเสี่ยงที่กำหนดไว้ในนโยบายและระเบียบวิธีการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของบริษัท

บริษัทต้องมีการปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ที่ลูกค้าใช้ในการแสดงผล การระบุตัวตน และข้อมูลที่น่ามาพิจารณาในการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงให้เป็นปัจจุบัน และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ทั้งนี้ ไม่รวมถึงข้อมูลของลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

เพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการข้อมูลลูกค้าในระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน รวมถึงการตรวจสอบว่าลูกค้าเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดหรือไม่ บริษัทอาจนำระบบสารสนเทศมาช่วยในการดำเนินการ

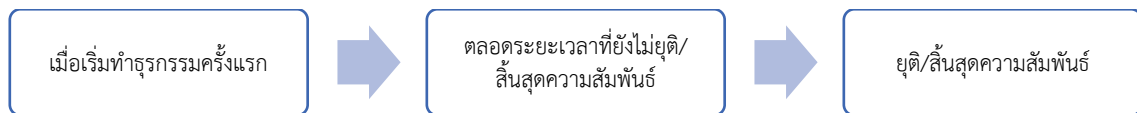
ตัวอย่าง การเชื่อมต่อระบบตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด (AMLO Person Screening : APS) การจัดทำฐานข้อมูลบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง การกำหนดพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง การกำหนดประเภทผลิตภัณฑ์หรือบริการ รวมถึงการระบุช่องทางในการให้บริการ และนำฐานข้อมูลของปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนด เชื่อมต่อเข้ากับระบบ Production ของบริษัท เพื่อให้ทุกครั้งที่เจ้าหน้าที่ของบริษัท บันทึกข้อมูลการแสดงผลของผู้นำทำธุรกรรม ข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำไปตรวจสอบกับปัจจัยที่กำหนดไว้ และแสดงผลเพื่อประกอบการพิจารณาว่าจะอนุมัติรับลูกค้า ขอข้อมูลเพิ่มเติม กำหนดมาตรการการเฝ้าระวัง หรือต้องระงับความสัมพันธ์และรายงานต่อสำนักงาน ปปง. รวมถึงการนำรายงานผลที่ได้มาใช้ในการประเมินและทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง

กรณีการพึ่งพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า หมายถึง เฉพาะกรณีที่บริษัทพึ่งพาสถาบันการเงิน หรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 ให้เป็นผู้ดำเนินการแทน ไม่รวมถึงการจ้างบุคคลภายนอก หรือการจัดตั้งความสัมพันธ์ในลักษณะตัวแทน เช่น ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย โดยในการพึ่งพานั้นบริษัทจะต้องรับรองได้ว่าบุคคลที่สามจะส่งข้อมูลที่จำเป็น และเอกสารหลักฐานหรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ได้ดำเนินการแล้ว ให้แก่บริษัทได้ทันทีเมื่อมีการร้องขอ โดยบุคคลที่สามนั้นต้องได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจอย่างเหมาะสม และกรณีที่บุคคลที่สามตั้งและดำเนินการอยู่ต่างประเทศ บริษัทต้องนำระดับความเสี่ยงของประเทศนั้นมาประกอบการพิจารณาความน่าเชื่อถือของบุคคลที่สามด้วย

ส่วนที่ 2 กรอบเวลาในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า³¹

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ต้องดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่บริษัทประกาศกำหนดไว้ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า และมีการทบทวนหรือตรวจสอบเป็นระยะจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์

แผนภาพที่ 4.2 กรอบเวลาในการตรวจสอบและดำเนินการกับลูกค้า

บริษัทต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในกรณีดังต่อไปนี้

2.1 กรณีลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ จะดำเนินการตรวจสอบเมื่อมีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจครั้งแรก และตรวจสอบเป็นระยะจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

2.2 กรณีลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว จะดำเนินการตรวจสอบเมื่อมีการทำธุรกรรมไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป และตรวจสอบเป็นระยะจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

2.3 เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าลูกค้ามีส่วนร่วมในการกระทำ หรือมีการทำธุรกรรม หรือมีการดำเนินการที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อยกเว้นหรือจำนวนเงิน

2.4 เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้รับมาก่อนหน้านั้น ว่าถูกต้องหรือไม่ รวมถึงสอบถามข้อมูลของลูกค้าให้มีความเป็นปัจจุบัน

กรอบเวลาในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงก่อนการอนุมัติทำธุรกรรมตามข้อ 2.1 และ 2.2 ในกรณีจำเป็นเพื่อให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติ บริษัทอาจดำเนินการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ ภายหลังจากที่มีการอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้าได้ แต่ต้องกำหนดมาตรการในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงตามข้อหนึ่งข้อใด ดังต่อไปนี้

1. จำกัดจำนวนครั้งการทำธุรกรรม หรือ
2. จำกัดประเภทของธุรกรรม หรือ
3. จำกัดจำนวนเงินของการทำธุรกรรมที่สามารถทำได้

ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้ บริษัทต้องไม่ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือดำเนินธุรกรรม หรือให้ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจและพิจารณาจัดทำรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า โดยใช้แบบ ปง.21/2³² ในกรณีที่สำนักงาน ปง. ได้ตรวจสอบข้อมูลแล้วเห็นว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อ

³¹ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงและการกำหนดแนวปฏิบัติหรือมาตรการอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 และแนวปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับสถาบันการเงิน ประเภทผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัย

³² คู่มือฟอร์มเอกสารในภาคผนวก

ได้ว่าการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน สำนักงาน ปปง. มีอำนาจสั่งให้บริษัทระงับการทำธุรกรรมไว้ก่อนได้ไม่เกิน 10 วันทำการ

ตารางที่ 4.1 การดำเนินการกรณีไม่สามารถตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ตามกำหนด

กรณี	การดำเนินการ
ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ	ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้แล้วเสร็จก่อนอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามกำหนด ต้องดำเนินการ
ลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งแรกตั้งแต่ 1 สแนบพขึ้นไป	- จำกัดจำนวนครั้งการทำธุรกรรม หรือ - จำกัดประเภทของธุรกรรม หรือ - จำกัดจำนวนเงินของการทำธุรกรรมที่ลูกค้าสามารถทำได้ กรณีการจ่ายสินไหมทดแทนให้แก่ลูกค้าที่มีข้อมูลการแสดงตนหรือข้อมูลที่ใช้ในการระบุตัวตนไม่ครบถ้วนหรือไม่เพียงพอ บริษัทต้องไม่อนุมัติจ่ายค่าสินไหมทดแทน จนกว่าจะได้รับข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้าอย่างเพียงพอ
ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า ลูกค้าอาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน การฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เช่น ทราบจากรายงานข่าว ให้รายงานต่อสำนักงาน ปปง. โดยใช้แบบ ปปง.1-04-3 (รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย) หรือแบบ ปปง.1-03 (รายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย) ภายใน 7 วันนับแต่วันที่ปรากฏข้อเท็จจริงนั้น
ลูกค้าแจ้งข้อมูลไม่ครบถ้วน	กรณีที่ทำการติดตามข้อมูลสำคัญเบื้องต้นแล้ว แต่ไม่ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้อง ต้องไม่อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์หรือการทำธุรกรรม จนกว่าจะได้รับข้อมูลการแสดงตัวตนที่ครบถ้วนและถูกต้อง
ลูกค้าแสดงหลักฐานหรือให้ข้อมูลสำคัญไม่ถูกต้องหรือจงใจปกปิดข้อมูล	ต้องไม่อนุมัติสร้างความสัมพันธ์ หรือการทำธุรกรรม และอาจใช้ดุลยพินิจตรวจสอบ เพื่อพิจารณารายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา 21/1 ต่อสำนักงาน ปปง. โดยใช้แบบ ปปง.21/2 (แบบรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า) โดยให้รายงานทันที

หมายเหตุ: กรณี “ไม่” อนุมัติจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกจากต้องมีการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ปปง. แล้วเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบควรมีหนังสือแจ้งต่อสำนักงาน คปภ. โดยแนบสำเนารายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของลูกค้ารายดังกล่าว เพื่อป้องกันกรณีถูกร้องเรียนว่าบริษัทประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ส่วนที่ 3 การกำหนดปัจจัยความเสี่ยง

การกำหนดปัจจัยความเสี่ยงและระดับความเสี่ยง ประกอบด้วย การประเมินความเสี่ยงในระดับภาพรวมของบริษัท และการประเมินความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย โดยรายละเอียดของปัจจัยเสี่ยง การกำหนดระดับความเสี่ยง และการดำเนินการบริหารความเสี่ยง ศึกษาได้ตามหมวดที่ 1 เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ทั้งนี้ บริษัทต้องกำหนดปัจจัยความเสี่ยงขึ้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า ความเสี่ยงเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศ ความเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ และความเสี่ยงเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการ และสามารถกำหนดนโยบายของบริษัทเพิ่มเติมจากปัจจัยอื่นตามที่เหมาะสม เช่น ตามประเภทผลิตภัณฑ์ กลุ่มลูกค้า เป็นต้น

ตารางที่ 4.2 ตัวอย่างปัจจัยที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยง

ปัจจัยที่ใช้ประเมินความเสี่ยงลูกค้า	*สูง มาก	สูง	ต่ำ	แหล่งข้อมูล
ปัจจัยที่ 1: ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า เช่น				
1.1 บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองในประเทศ หรือสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดของบุคคลดังกล่าว		√		สืบค้นจาก เว็บไซต์ของสำนักงาน ปปช. หรือสืบค้นจาก Link ของสำนักงาน ปปง. https://sed.amlo.go.th/content/index/79 https://sed.amlo.go.th/content/index/80 https://sed.amlo.go.th/content/index/81 https://sed.amlo.go.th/content/index/82
1.2 บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองในองค์กรระหว่างประเทศ หรือสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดของบุคคลดังกล่าว	√			สืบค้นจาก Link ของสำนักงาน ปปง. https://sed.amlo.go.th/content/index/78
1.3 ลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงที่สำนักงาน ปปง. แจ้ง ซึ่งควรได้รับการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด (HR List)		√		ระบบตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด (AMLO Person Screening: APS)
1.4 ลูกค้าประกอบธุรกิจที่มีการรับเงินสด หรือได้มาซึ่งเงินสด หรือประกอบธุรกิจที่มีการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีราคาสูงโดยไม่มีแหล่งที่มาของเงินสดหรือสินค้าอย่างชัดเจน		√		วัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการในหนังสือรับรองบริษัท หรือสืบค้นจาก https://datawarehouse.dbd.go.th/index เช่น ธุรกิจรับแลกเปลี่ยนเงินตรา ธุรกิจสถานบริการ ธุรกิจค้าของเก่าที่มีมูลค่าสูง ธุรกิจนำเข้ายวบริษัททัวร์ เป็นต้น
1.5 ลูกค้ากลุ่มอื่นที่ไม่อยู่ใน 1.1 – 1.4			√	
ปัจจัยที่ 2: ความเสี่ยงเกี่ยวกับพื้นที่ประเทศ เช่น				
2.1 พื้นที่หรือประเทศที่ FATF กำหนดให้เป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีการใช้		√		สืบค้นจาก Link ของสำนักงาน ปปง. https://www.amlo.go.th/index.php/th/2016-05-04-04-48-38/risk-countrie

ปัจจัยที่ใช้ประเมินความเสี่ยงลูกค้า	*สูง มาก	สูง	ต่ำ	แหล่งข้อมูล
หรือประยุกต์ใช้มาตรฐานสากลด้าน AML/CPTF อย่างเพียงพอ				
2.2 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน เกาหลี สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	✓			สืบค้นจาก Link ของสำนักงาน ปปง. https://www.amlo.go.th/index.php/th/2016-05-04-04-48-38/risk-countrie
2.3 พื้นที่ ที่ อยู่ภายใต้ประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วย การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน		✓		สืบค้นจาก Link ราชกิจจานุเบกษา https://ratchakitcha.soc.go.th/
2.4 พื้นที่หรือประเทศอื่นที่ไม่อยู่ใน 2.1 – 2.3			✓	
ปัจจัยที่ 3: ความเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ เช่น				
3.1 ผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัย			✓	
3.2 ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้ รับ หรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ในจำนวน เงินที่สูง		✓		ระดับความเสี่ยงขึ้นอยู่กับจำนวนเงินสดที่ผลิตภัณฑ์ หรือบริการนั้นสามารถรองรับได้
3.3 ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถโอน หรือเปลี่ยนมือให้กับบุคคลอื่นได้สะดวก รวดเร็ว		✓		ระดับความเสี่ยงขึ้นอยู่กับมูลค่า ความถี่ ความรวดเร็ว หรือความสะดวกในการโอนหรือเปลี่ยนมือ
3.4 ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถใช้ หรือนำไปใช้ในต่างประเทศได้		✓		
ปัจจัยที่ 4: ความเสี่ยงเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการ เช่น				
4.1 ช่องทางการให้บริการแบบพบหน้า (face-to-face)			✓	
4.2 ช่องทางการให้บริการแบบไม่พบหน้า (Non-face-to-face)		✓		
วิธีการให้คะแนนความเสี่ยง				
1) ให้คะแนนแต่ละปัจจัยเสี่ยง (ความเสี่ยงสูง 3 คะแนน ความเสี่ยงต่ำ 1 คะแนน)				
2) ผลคะแนนของทุกปัจจัยมารวมกัน และจัดระดับความเสี่ยงสูง / ต่ำ ตามช่วงคะแนนที่กำหนด				
* การดำเนินการกรณีเป็นปัจจัยเสี่ยงสูงมาก				
หากพบว่าข้อใดข้อหนึ่งมีความเสี่ยงในระดับสูงมาก ให้ดำเนินการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ โดยไม่จำเป็นต้อง นำไปพิจารณารวมกับความเสี่ยงในข้ออื่น ๆ				
1) หาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือ หรือขอข้อมูลประกอบการทำธุรกรรมเพิ่มเติมจากลูกค้า				
2) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว				
3) เมื่อมีการทบทวนข้อมูลและความเสี่ยงของลูกค้า ให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้พิจารณาผลการทบทวนดังกล่าวว่า สมควรจะอนุมัติให้ดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้านั้นต่อไปหรือไม่				

ปัจจัยที่ใช้ประเมินความเสี่ยงลูกค้า	*สูง มาก	สูง	ต่ำ	แหล่งข้อมูล
4) พิจารณาเพิ่มความเสี่ยง ขั้นตอน หรือการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความเสี่ยงในการตรวจสอบข้อมูลการระบุด่วนของลูกค้และการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า				

ส่วนที่ 4 วิธีปฏิบัติในการอนุมัติรับลูกค้า

เมื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลลูกค้าและผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงกับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด และนำข้อมูลของลูกค้าและผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงไปประเมินความเสี่ยงด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและด้านการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามนโยบายและหลักเกณฑ์ที่บริษัทกำหนดแล้ว หากผลการประเมินมีความเสี่ยงระดับต่ำ การดำเนินการอนุมัติรับลูกค้าให้ดำเนินการไปตามขั้นตอนการอนุมัติตามปกติในการดำเนินธุรกิจของบริษัท

หากตรวจพบว่าลูกค้าหรือผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามขั้นตอนการปฏิเสธ การสร้างความสัมพันธ์และรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง. ภายในเวลาที่กำหนด สำหรับลูกค้าที่ผลการประเมินความเสี่ยงอยู่ในระดับสูงต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุด โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น โดยการขอข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้า หรือหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นที่เชื่อถือได้เพื่อประกอบการพิจารณา เช่น

1.1 กรณีที่มีการมอบอำนาจสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ต้องตรวจสอบว่าลูกค้าได้มีการมอบอำนาจจริง และต้องตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจด้วย

1.2 กรณีลูกค้านิติบุคคล

1.2.1 มีการทำความเข้าใจลักษณะธุรกิจ โครงสร้างการบริหารหรือการเป็นเจ้าของ และอำนาจการควบคุม

1.2.2 มีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงผู้บริหารระดับสูง ผู้มีอำนาจควบคุม กำกับดูแลและผูกพัน ดังนี้

1) บุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคล ให้พิจารณาจากการได้รับผลประโยชน์หรือการถือสิทธิเป็นเจ้าของ

2) กรณีไม่พบบุคคลธรรมดาตาม 1) หรือมีข้อสงสัย ให้พิจารณาจากการเป็นผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลโดยวิธีอื่น

3) กรณีไม่สามารถระบุบุคคลธรรมดาตาม 2) ให้ใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบบุคคลธรรมดาที่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงของนิติบุคคลนั้น

1.3 กรณีลูกค้าบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

นอกจากจะต้องดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 1.2.1 และ 1.2.2 แล้ว จะต้องระบุเพื่อทำการตรวจสอบเพิ่มเติม เช่น

1.3.1 ทรัสต์ หรือทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ให้ระบุชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ ผู้รับผลประโยชน์ ฯลฯ

1.3.2 บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนอกจาก 1.3.1 ให้ระบุตัวตนของบุคคลที่อยู่ตำแหน่งเทียบเท่ากับบุคคลตาม 1.3.1

2. กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม หากผลการประเมินที่ได้พบว่าลูกค้ามีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้บริษัทอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง บริษัทต้องปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ปปง.

3. กำหนดกระบวนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงอย่างเข้มข้นที่สุด โดยอาจพิจารณาเพิ่มความถี่ ขั้นตอน หรือลักษณะในการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลการระบุตัวตนและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าและให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

ส่วนที่ 5 การติดตาม ทบทวน และตรวจสอบข้อมูลลูกค้าและผู้ที่เคยเป็นลูกค้า

หลังจากมีการอนุมัติรับลูกค้าแล้ว บริษัทต้องกำหนดกระบวนการในการติดตามและทบทวนว่าข้อมูลที่ลูกค้าใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน รวมถึงข้อมูลที่นำมาพิจารณาในการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงมีความเป็นปัจจุบัน และดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ทั้งนี้ ไม่รวมถึงข้อมูลของลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

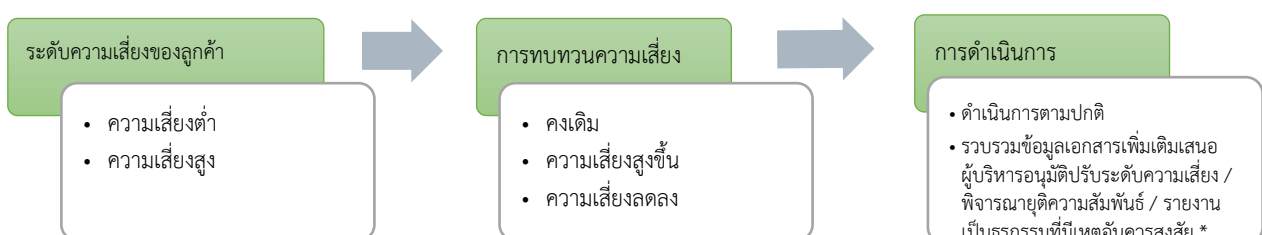
ต้องจัดให้มีกระบวนการในการตรวจสอบรายชื่อลูกค้า และผู้ที่เคยเป็นลูกค้าที่ยุติหรือสิ้นสุดความสัมพันธ์ย้อนหลังไม่เกิน 2 ปี ทุกครั้งที่มีการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด และขั้นตอนการรายงานต่อสำนักงาน ปปง. เมื่อตรวจพบ

5.1 การทบทวนหรือตรวจสอบเป็นระยะจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ รวมถึงการรายงานผลการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

การกำหนดรอบความถี่ในการทบทวนเป็นไปตามนโยบายที่บริษัทกำหนด โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ติดตามความเคลื่อนไหวของลูกค้าที่ถูกจัดระดับว่ามีความเสี่ยงสูง หากมีการปรับระดับความเสี่ยงลดลงให้รวบรวมข้อมูลและเอกสารเพิ่มเติม เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติ
2. ทบทวนลูกค้าที่ถูกจัดระดับว่ามีความเสี่ยงต่ำ ว่าต้องมีการปรับระดับความเสี่ยงหรือไม่ หากมีการปรับระดับความเสี่ยงสูงขึ้นให้รวบรวมข้อมูลและเอกสารเพิ่มเติม เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติว่ามีความจำเป็นต้องยุติความสัมพันธ์ เพิ่มมาตรการบรรเทาความเสี่ยง หรือต้องรายงานต่อสำนักงาน ปปง. หรือไม่
3. กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้รายงานต่อสำนักงาน ปปง. ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ มีเหตุอันควรสงสัย โดยใช้แบบ ปปง.1-04-3 หรือ แบบ ปปง.1-03

แผนภาพที่ 4.3 ระยะเวลาในการทบทวนหรือตรวจสอบในระหว่างที่ยังไม่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

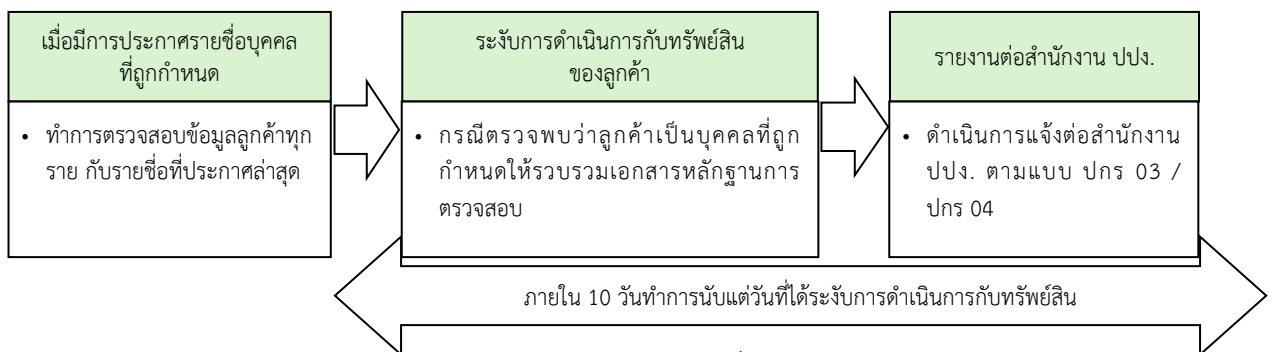

*กรณีทบทวนแล้วพบเหตุอันควรสงสัย ให้รายงานต่อสำนักงาน ปปง. ภายใน 7 วัน

5.2 การตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดกับฐานข้อมูลลูกค้า และการรายงานผลการตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559

ต้องทำการตรวจสอบข้อมูลลูกค้าทุกราย ทุกครั้งที่มีการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด กรณีตรวจพบว่าเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้ดำเนินการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน และให้รายงานต่อสำนักงาน ปปง. โดยใช้แบบ ปกร 03 (แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ) หรือ ใช้แบบ ปกร 04 (แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด) โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 10 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับการดำเนินการกับทรัพย์สิน

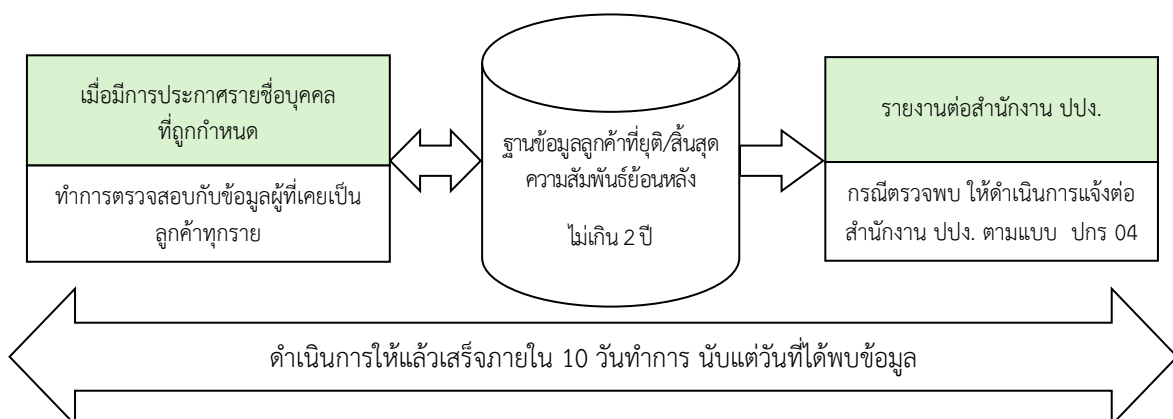
แผนภาพที่ 4.4 การตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดกับฐานข้อมูลลูกค้า และการรายงานผลการตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559

5.3 ระยะเวลาในการตรวจสอบและดำเนินการกับผู้ที่เคยเป็นลูกค้า ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559

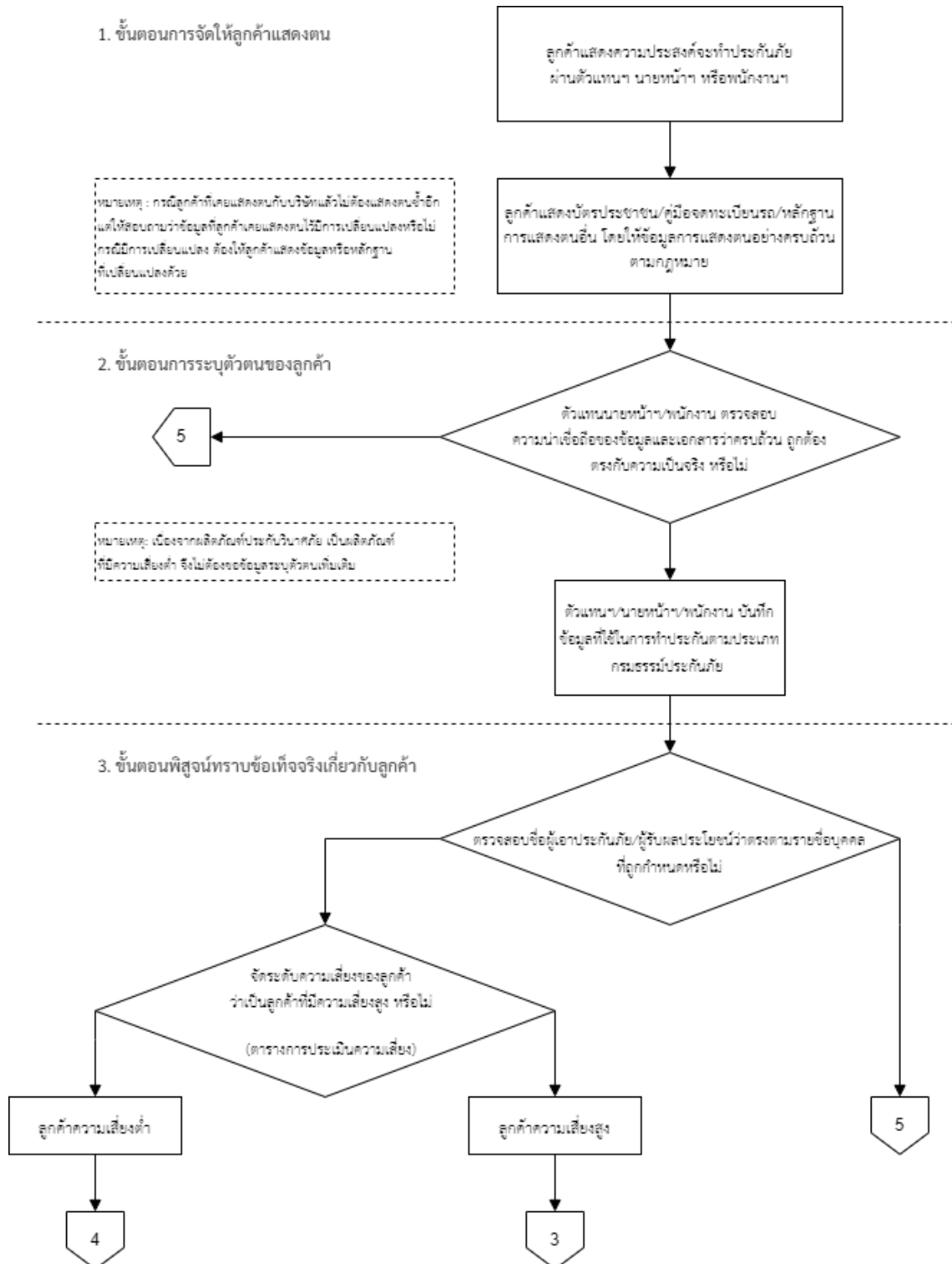
ต้องทำการตรวจสอบข้อมูลผู้ที่เคยเป็นลูกค้าที่ยุติ/สิ้นสุดความสัมพันธ์ย้อนหลังไม่เกิน 2 ปี ทุกครั้งที่มีการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด กรณีตรวจพบว่าเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ให้รายงานต่อสำนักงาน ปปง. โดยใช้แบบ ปกร 04 (แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่เคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด) ภายใน 10 วันทำการ นับแต่วันที่ได้พบข้อมูล

แผนภาพที่ 4.5 ระยะเวลาในการตรวจสอบและดำเนินการกับผู้ที่เคยเป็นลูกค้า

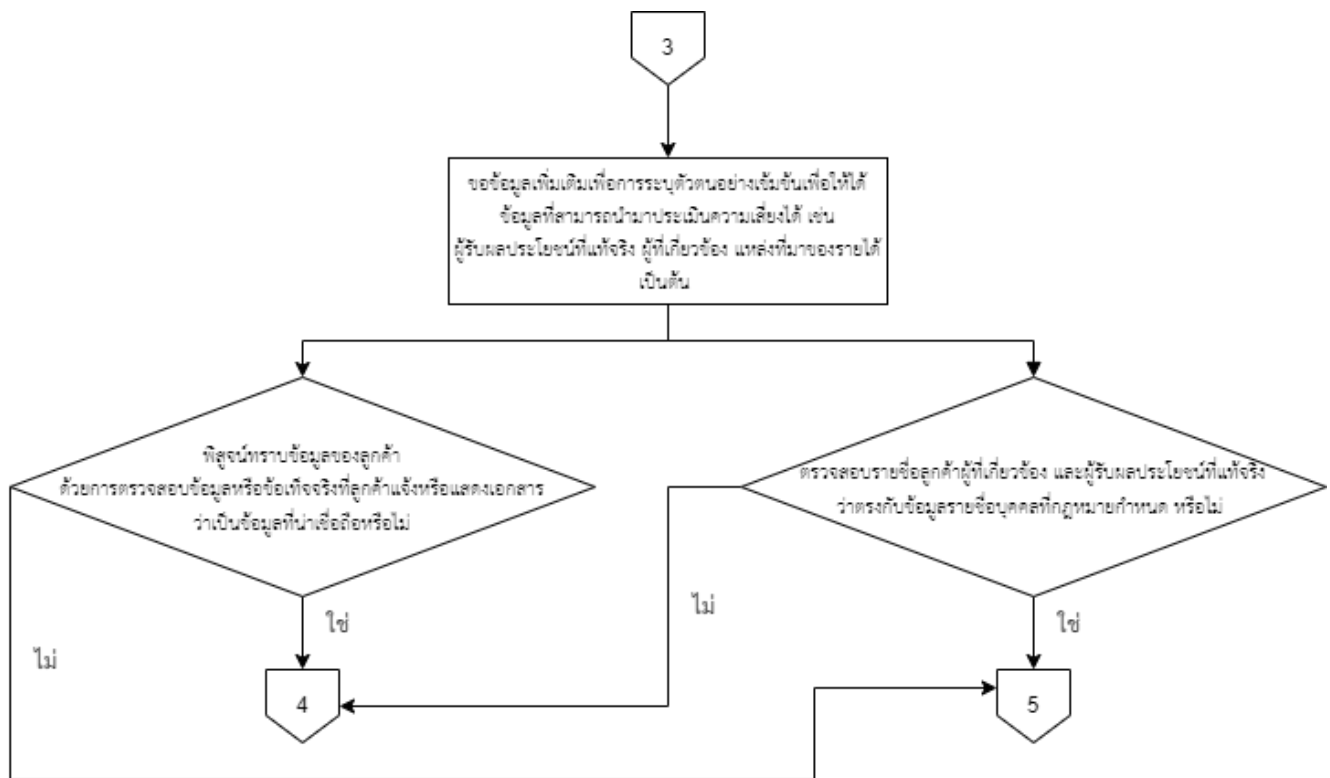

ส่วนที่ 6 ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน

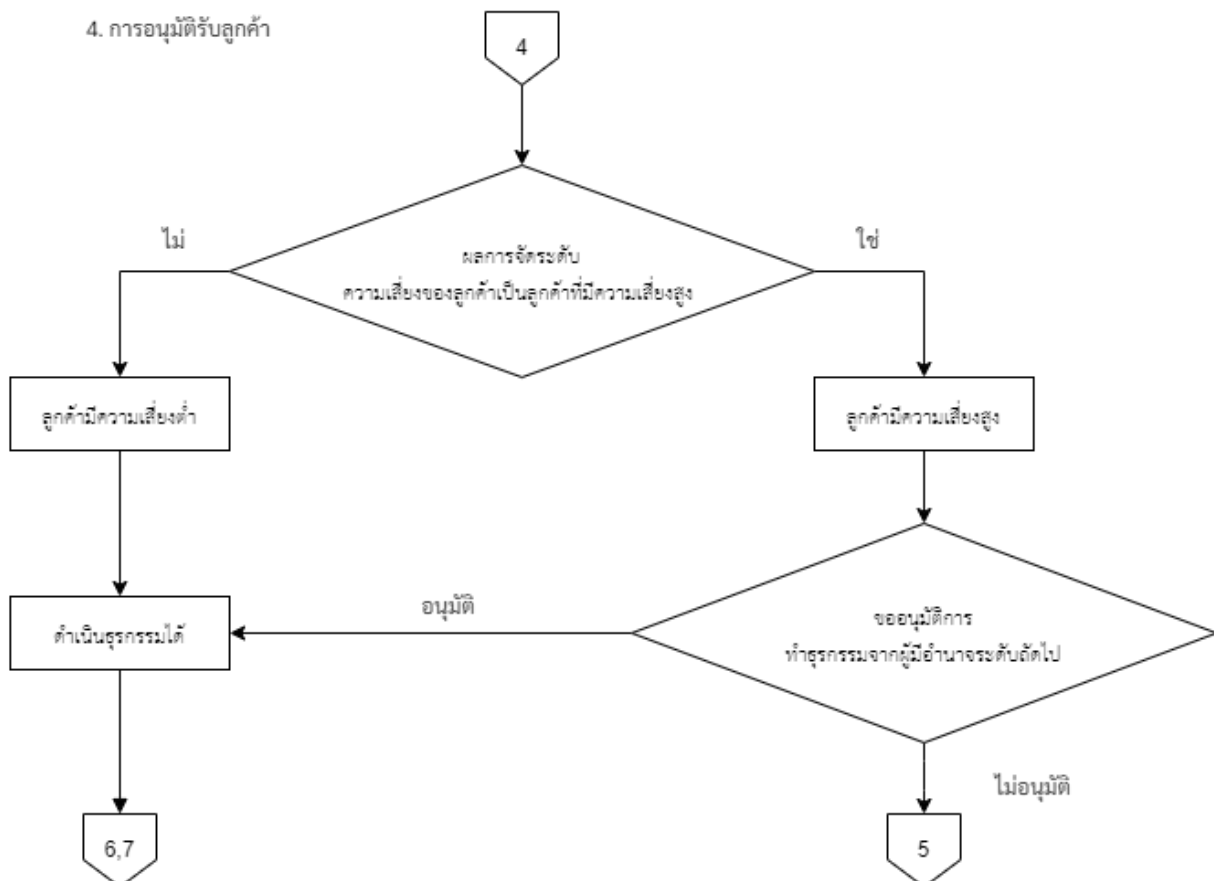
แผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงานนี้ สามารถนำไปปรับใช้ในกรณีลูกค้าประสงค์จะทำธุรกรรมกับ บริษัท การเรียกร่องค่าสินไหมทดแทน การสมัครเข้าเป็นลูกค้า/คู่สัญญา

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน (ต่อ)

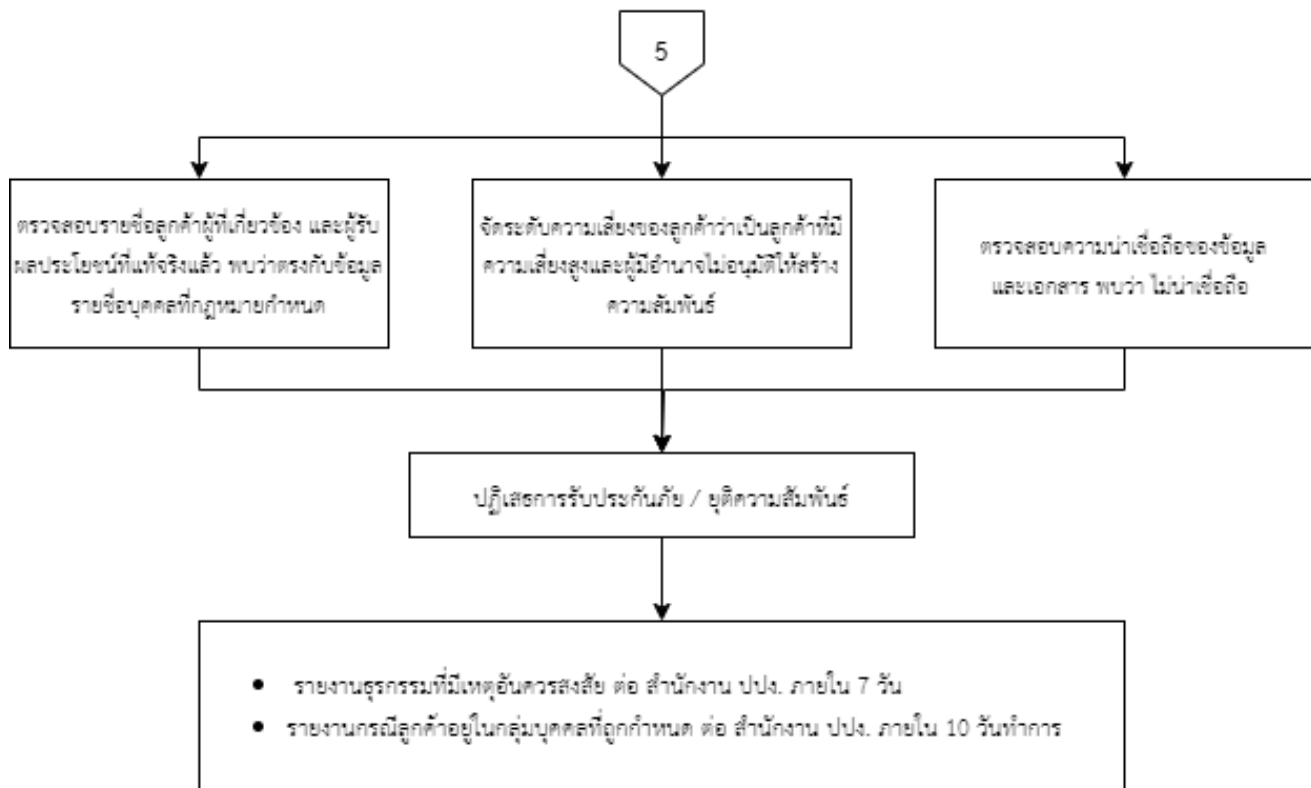

4. การอนุมัติรับลูกค้า

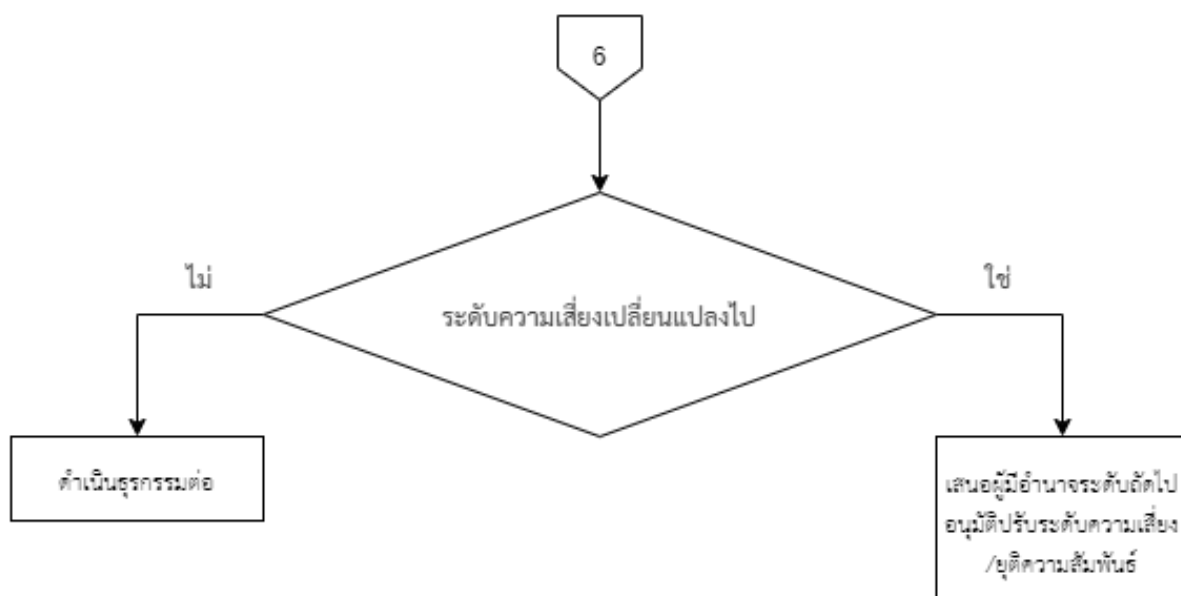

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน (ต่อ)

5. การปฏิเสธการรับลูกค้าและการรายงานธุรกรรมอันควรสงสัย

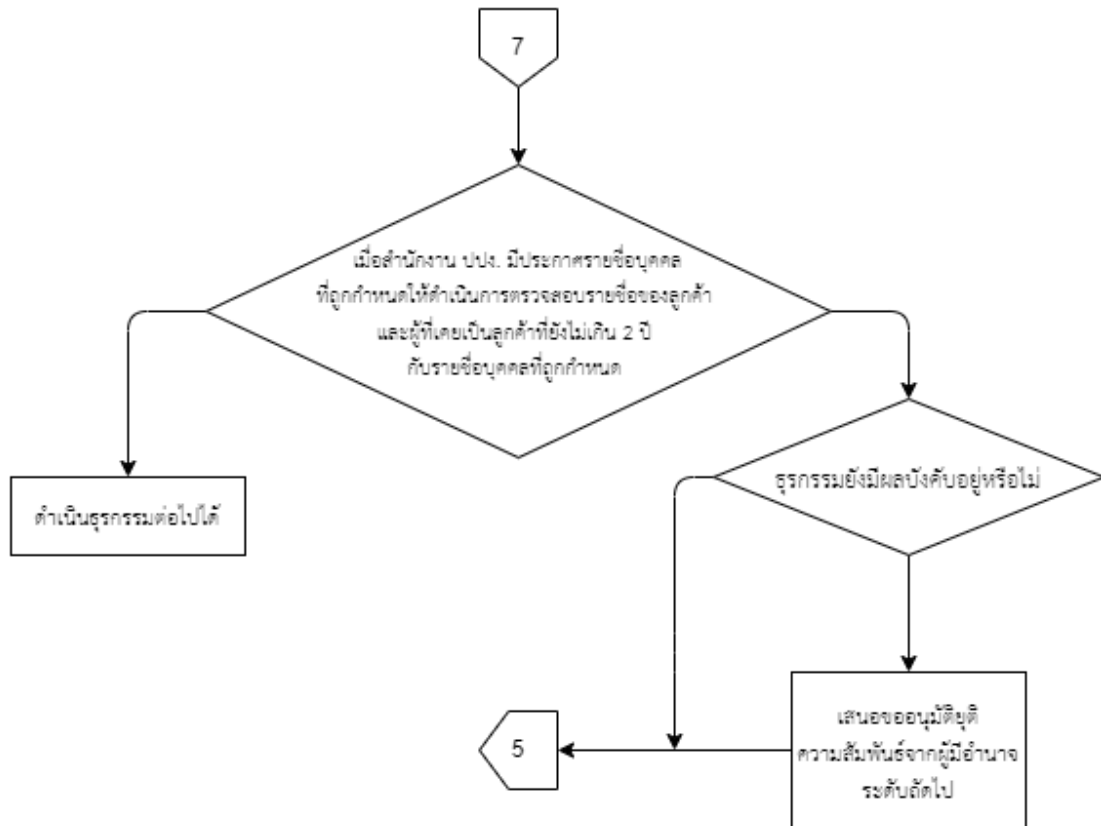

6. การทบทวนความเสี่ยงของลูกค้าตามรอบที่บริษัทกำหนดในนโยบายบริหารความเสี่ยง

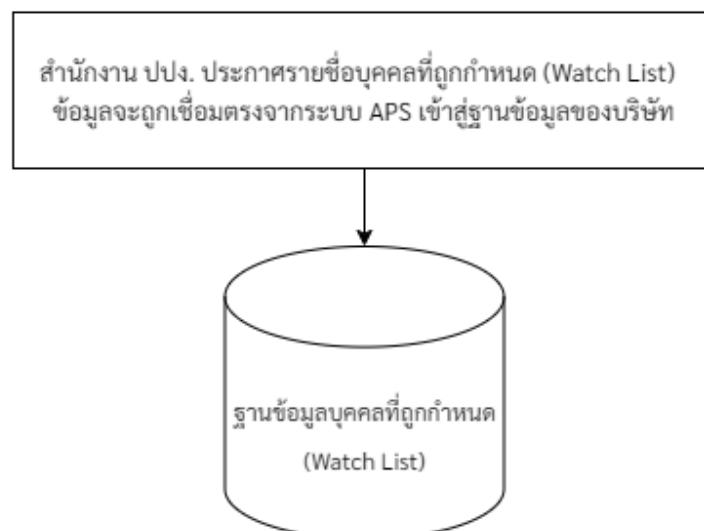

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน (ต่อ)

7. การตรวจทานความข้อมูลรายชื่อลูกค้าและผู้ที่เคยเป็นลูกค้าเมื่อมีการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

8. การทบทวน และปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะกรณีเกิดปัญหาจากการดำเนินการกับบุคคลที่ถูกกำหนด³³

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้จัดทำแนวปฏิบัติกรณีบริษัทพบปัญหาในการดำเนินการกับบุคคลที่ถูกกำหนด กรณีที่บริษัทมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ ประสงค์จะได้รับการชำระหนี้จากเงินหรือทรัพย์สินที่ตนได้ระงับไว้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่ง เพื่อขอให้ศาลอนุญาตให้บริษัทได้รับชำระหนี้จากเงินหรือทรัพย์สินที่ตนได้ระงับไว้

แหล่งข้อมูลที่ใช้เพื่อการตรวจสอบ

1. ข้อมูลจากเว็บไซต์ เช่น www.amlo.go.th /www.nacc.go.th /www.un.org
2. ฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์ เช่น Dow Jones /World Check
3. เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งที่เป็นอิสระและเชื่อถือได้

³³ แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 สำหรับผู้มีหน้าที่รายงาน

หมวดที่ 5

การจัดเก็บข้อมูลรายละเอียดและเอกสาร

การเก็บรักษาข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และพระราชบัญญัติป้องกันการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง รวมถึงระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2559

ส่วนที่ 1 ข้อมูล และเอกสารที่ต้องจัดเก็บ

1. ข้อมูล และเอกสารประกอบการแสดงตน
2. ข้อมูล และเอกสารประกอบการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริง
3. ข้อมูล และเอกสารประกอบนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
4. ข้อมูล และเอกสารประกอบผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
5. ข้อมูล และเอกสารประกอบหลักเกณฑ์ภายในองค์กรและมาตรการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่อาจเกิดขึ้นก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ การใช้เทคโนโลยีใหม่
6. ข้อมูล และเอกสารประกอบการทำธุรกรรมของลูกค้าและการตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้น เพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
7. ข้อมูล และเอกสารประกอบการปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตนในการระบุตัวตน และข้อมูลที่น่ามาพิจารณาในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้เป็นปัจจุบัน
8. ข้อมูล และเอกสารประกอบการบริหารความเสี่ยง และการจัดระดับความเสี่ยงลูกค้า
9. ข้อมูล และเอกสารประกอบการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า
 - 9.1 การระบุตัวตน และการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย และผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง
 - 9.2 วัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
 - 9.3 การตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย และผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

- 9.4 ผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมตลอดระยะเวลาการสร้างความสัมพันธ์ของลูกค้า
 10. ข้อมูล และเอกสารประกอบการตรวจสอบการมอบอำนาจสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ในนามของลูกค้า
 11. ข้อมูล และเอกสารประกอบผลการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของลูกค้าปัจจุบัน
 12. ข้อมูล และเอกสารประกอบผลการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
 13. ข้อมูล และเอกสารประกอบการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
 14. ข้อมูล และเอกสารประกอบรายละเอียดเกี่ยวกับตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอื่นตามที่เลขาธิการฯ ประกาศกำหนด
 15. ข้อมูล และเอกสารประกอบหลักฐานเกี่ยวกับการฝึกอบรม
 - 15.1 หลักสูตรฝึกอบรมที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ปปง.
 - 15.2 ทะเบียนรายชื่อผู้เข้ารับการอบรม
 - 15.3 วันเวลา และสถานที่อบรม
 - 15.4 ลายมือชื่อรับรองของวิทยากรหรือเจ้าของหลักสูตรอบรม
 - 15.5 หลักฐานที่แสดงว่าพนักงานดังกล่าวได้รับการฝึกอบรมทบทวนความรู้
 16. ข้อมูล และเอกสารประกอบการรายงานธุรกรรม
 - 16.1 รายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด ตั้งแต่ 2 ล้านบาท ขึ้นไป
 - 16.2 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ตั้งแต่ 5 ล้านบาท ขึ้นไป
 - 16.3 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับการขดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย ที่คาดว่าจะต้องจ่ายตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป
 - 16.4 รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
- ทั้งนี้ รายละเอียดที่ต้องจัดเก็บเป็นไปตาม ส่วนที่ 3 วิธีการ รูปแบบ และระยะเวลาจัดเก็บ

ส่วนที่ 2 หลักการจัดเก็บ

ตามกฎหมาย³⁴ รวมถึงกฎกระทรวง³⁵ ระเบียบ³⁶ ประกาศ และคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของสำนักงาน ปปง. กำหนดให้บริษัทมีหน้าที่ในการจัดเก็บรักษาข้อมูล และเอกสารตามที่กฎหมายกำหนด โดยกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บไม่เท่ากัน แล้วแต่ชนิด/ประเภทของข้อมูลและเอกสาร

1. รูปแบบในการเก็บรักษา บริษัทฯ สามารถเก็บรักษาข้อมูล และเอกสารด้วยวิธีใดก็ได้ แต่ต้องมีความถูกต้อง ครบถ้วน สามารถเข้าถึง นำกลับมาใช้ได้โดยข้อมูลต้องไม่เปลี่ยนแปลง และสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต้องกระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยที่น่าเชื่อถือได้ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์³⁷ ดังนี้

³⁴ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 21/3 22 และ 22/1

³⁵ กฎกระทรวง เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2556 ข้อ 25

³⁶ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2559

³⁷ พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544

- 1.1 ต้นฉบับในรูปแบบกระดาษ และจัดเก็บสำเนาไว้ในรูปแบบกระดาษ หรือ
- 1.2 ต้นฉบับในรูปแบบกระดาษ และจัดเก็บสำเนาไว้ในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือ
- 1.3 ต้นฉบับในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และจัดเก็บสำเนาไว้ในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

นอกจากนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษา ดังต่อไปนี้

1. สามารถจัดเก็บ เข้าถึง หรือนำกลับมาใช้ได้โดยข้อมูลไม่เปลี่ยนแปลง
2. สามารถเก็บรักษารายละเอียดดังกล่าว ให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นอยู่ในขณะที่ได้รับรายละเอียดนั้นหรืออยู่ในรูปแบบที่สามารถแสดงรายละเอียดที่ได้รับให้ปรากฏข้อมูลได้อย่างถูกต้อง
3. สามารถถ่ายโอนรายละเอียดดังกล่าวลงในสื่อบันทึกข้อมูลหรือส่งผ่านระบบสารสนเทศอื่นให้สำนักงาน ป.ป.ง. ได้ตามที่สำนักงานฯ กำหนด

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะจัดเก็บในลักษณะวิธีการใด เมื่อสำนักงาน ป.ป.ง. ขอให้บริษัทฯ ส่งข้อมูลหรือเอกสาร บริษัทฯ ต้องสามารถส่งข้อมูลซึ่งเป็นต้นฉบับ หรือฉบับสำเนาที่รับรองได้ว่าไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลภายหลังจากการบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลในครั้งแรก

กรณีข้อมูลเป็นภาษาต่างประเทศ หากสำนักงาน ป.ป.ง. ร้องขอบริษัทต้องแปลเป็นภาษาไทยอีกหนึ่งฉบับแนบไปพร้อมกัน เพื่อส่งให้ตามที่ สำนักงาน ป.ป.ง. ร้องขอ

กรณีที่บริษัทมอบอำนาจให้ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัยเป็นผู้ติดต่อกับลูกค้า บริษัทต้องกำหนดให้ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยเก็บรักษาข้อมูลตามนี้อย่างเคร่งครัด หรือบริษัทจะให้ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยส่งข้อมูลรายละเอียด และเอกสารมาให้บริษัทเป็นผู้จัดเก็บเองก็ได้

1. สถานที่จัดเก็บ
 - 1.1 สำนักงานใหญ่
 - 1.2 สาขา
 - 1.3 สำนักงานตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย
 - 1.4 นายหน้าประกันวินาศภัยประเภทสถาบันการเงิน
 - 1.5 สำนักงานของบุคคลที่สามที่บริษัทพึงพา
 - 1.6 สถานที่เก็บเอกสาร (คลังเอกสาร) ทั้งในรูปแบบเอกสาร (Hard Copy) หรือ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Soft File)

ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อมูลและเอกสารจะถูกจัดเก็บไว้ที่ใด แต่เมื่อสำนักงาน ป.ป.ง. ขอให้บริษัทส่งข้อมูลหรือเอกสาร บริษัทต้องสามารถค้นหาได้ง่ายและรวดเร็ว

ส่วนที่ 3 วิธีการ รูปแบบ และระยะเวลาจัดเก็บ
ตารางที่ 5.1 วิธีการ รูปแบบ และระยะเวลาจัดเก็บ³⁸

รายละเอียด	ระยะเวลาจัดเก็บ	รูปแบบการจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ	อ้างอิงกฎหมาย	บทกำหนดโทษ
1. การแสดงตน ³⁹	5 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพัทธ์กับลูกค้า	ไม่ได้กำหนด	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22(1)	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
2. การทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริง	5 ปี นับแต่ได้เริ่มการทำธุรกรรม/บันทึกข้อเท็จจริง	ไม่ได้กำหนด	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22(2)	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
3. นโยบาย และระเบียบวิธีคำสั่งหรือการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการการเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพัทธ์กับลูกค้าโดยกรณีที่เกิดจากการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เหลืออีก 5 ปี (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง

³⁸ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2559

³⁹ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 20

รายละเอียด	ระยะเวลาจัดเก็บ	รูปแบบการจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ	อ้างอิงกฎหมาย	บทกำหนดโทษ
4. ผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยกรณีตัวเลขการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เลขการแจ้ง (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์) ⁴⁰	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาทและปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
5. หลักเกณฑ์ภายในองค์กรและมาตรการบรรเทาความเสียหายด้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ที่อาจเกิดขึ้นก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ การใช้เทคโนโลยีใหม่	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยกรณีตัวเลขการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เลขการแจ้ง (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาทและปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง

⁴⁰ พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544

รายละเอียด	ระยะเวลาจัดเก็บ	รูปแบบการจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ	อ้างอิงกฎหมาย	บทกำหนดโทษ
6. การทำธุรกรรมของลูกค้ำ และการตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้นเพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยกรณีที่เกิดจากการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เหลืออีก 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์) ⁴¹	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
7. การปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน และข้อมูลที่น่ามาพิจารณาในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้ปัจจุบัน	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยกรณีที่เกิดจากการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เหลืออีก 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
8. การบริหารความเสี่ยง และการจัดระดับความเสี่ยงลูกค้ำ	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยกรณีที่เกิดจากการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือ

⁴¹ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษาและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2559

รายละเอียด	ระยะเวลาจัดเก็บ	รูปแบบการจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ	อ้างอิงกฎหมาย	บทกำหนดโทษ
	บริษัทต้องจัดเก็บเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เหลืออีก 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)			จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
9. การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า 9.1 การระบุตัวตน และการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายและผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง 9.2 การตรวจสอบข้อมูลลูกค้า บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยกรณีที่เกิดการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เหลืออีก 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง

รายละเอียด	ระยะเวลาจัดเก็บ	รูปแบบการจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ	อ้างอิงกฎหมาย	บทกำหนดโทษ
9.3 วัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ					
9.4 ผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมตลอดระยะเวลาของการสร้างความสัมพันธ์ของลูกค้า					
10. การตรวจสอบการมอบอำนาจสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจในนามของลูกค้า	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า โดยกรณีที่เลิกกิจการฯ แจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไปเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไปบริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เลิกกิจการฯ แจ้ง (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
11. ผลการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของลูกค้าปัจจุบัน	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า โดยกรณีที่เลิกกิจการฯ แจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไปบริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เลิกกิจการฯ แจ้ง (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง

รายละเอียด	ระยะเวลาจัดเก็บ	รูปแบบการจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ	อ้างอิงกฎหมาย	บทกำหนดโทษ
12. ผลการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า โดยกรณีที่เกิดจากการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เลขาธิการฯ แจ้ง (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
13. การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า โดยกรณีที่เกิดจากการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เลขาธิการฯ แจ้ง (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์) ⁴²	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง
14. รายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอื่นตามที่เลขาธิการฯ ประกาศกำหนด	10 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยกรณีที่เกิดจากการแจ้งเป็นหนังสือให้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นต่อไป บริษัทต้องจัดเก็บต่อไปอีกตามระยะเวลาที่เลขาธิการฯ แจ้ง (แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นเวลา 10 ปี)	เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (โดยเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)	ไม่ได้กำหนด	มาตรา 22/1	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง

⁴² พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544

รายละเอียด	ระยะเวลาจัดเก็บ	รูปแบบการจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ	อ้างอิงกฎหมาย	บทกำหนดโทษ
16. การรายงานธุรกรรม ⁴⁴ 16.1 รายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด ตั้งแต่ 2 ล้านบาท ขึ้นไป 16.2 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน ตั้งแต่ 5 ล้านบาท ขึ้นไป 16.3 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าใหม่ทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย ที่คาดว่าจะต้องจ่ายตั้งแต่ 10 ล้านบาท ขึ้นไป 16.4 รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	5 ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า	ไม่ได้กำหนด	ไม่ได้กำหนด	อ้างอิงตามหลักเกณฑ์การเก็บรักษาเอกสารของแต่ละบริษัท	ปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง

ข้อพึงระวัง

บริษัทควรมีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่ดี และแนวนโยบายเพื่อให้ข้อมูลสูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ดัดแปลง หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลทั้งหมดจะไม่ถูกนำไปเปิดเผยในทางอื่นใด

⁴⁴ ดูเพิ่มมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวดที่ 6

การห้ามเปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลภายนอก

การจัดเก็บรักษาข้อมูลรายละเอียด และเอกสารตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา 22 และมาตรา 22/1 ประกอบกับกฎกระทรวง ระเบียบ หรือ ข้อบังคับ และคำสั่งต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด การรักษาข้อมูลเป็นความลับ หรือการห้ามเปิดเผยข้อมูล แก่บุคคลภายนอกนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่บริษัทต้องปฏิบัติตาม เพราะนอกจากจะมีกฎหมายดังกล่าวแล้ว ข้อมูล บุคคลยังมีพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ให้ความคุ้มครองอยู่ บุคคลจะละเมิดสิทธิ ในข้อมูลของผู้อื่นมิได้

1. ข้อมูลที่ห้ามเปิดเผยแก่บุคคลภายนอก ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มี 4 กรณี คือ

- 1.1 ข้อมูลการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า⁴⁵
- 1.2 การรายงานธุรกรรมทุกประเภท⁴⁶
- 1.3 ข้อมูลอื่นใดที่บริษัทรับหรือส่งไปยังสำนักงาน ปปง.⁴⁷ เช่น ข้อมูลที่สำนักงาน ปปง. ให้ตรวจสอบโดยส่งผ่านระบบ AMFIC เป็นต้น

1.4 ข้อมูลที่บริษัทต้องให้ถ้อยคำ หรือคำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มี ลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือ รัฐวิสาหกิจ ตามที่กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก เลขาธิการ⁴⁸

ห้ามบริษัทรวมทั้งกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง ตัวแทนประกันวินาศภัย และสำนักงานผู้ดำเนินการ แทน เปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจมีผลทำให้ลูกค้าหรือผู้อื่นทราบเกี่ยวกับข้อมูล ตามข้อ 1.1–1.4⁴⁹

2. โทษตามกฎหมาย

2.1 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ⁵⁰

2.2 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เกิดขึ้นไว้ ตามส่วนที่ 1 ข้อ 4 ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ⁵¹

ทั้งนี้ บริษัทอาจต้องรับผิดชอบในความเสียหายทางแพ่ง หากผู้ได้รับความเสียหายจากการเปิดเผยข้อมูลที่ ห้ามเปิดเผยฟ้องร้องดำเนินคดี

⁴⁵ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 21/1

⁴⁶ เรื่องเดียวกัน

⁴⁷ เรื่องเดียวกัน

⁴⁸ เรื่องเดียวกัน มาตรา 38

⁴⁹ เรื่องเดียวกัน

⁵⁰ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 66

⁵¹ เรื่องเดียวกัน มาตรา 64 วรรคสอง

3. แนวทางการดำเนินการ

3.1 ระบบงาน บริษัทควรกำหนดนโยบายหรือระเบียบ ในการจำกัดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล เช่น กำหนดบุคคลที่สามารถเข้าถึงข้อมูลตามความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายงาน ลำดับชั้นความลับ และจัดให้มีการระวังป้องกันโดยมีรหัสหรือ Password ในการเข้าถึงข้อมูล รวมถึงไม่อนุญาตให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าถึงข้อมูลโดยเด็ดขาด

3.2 เอกสาร บริษัทควรกำหนดระเบียบให้มีการแยกการจัดเก็บเอกสารที่เป็นข้อมูลความลับ ออกจากเอกสารทั่วไป และจัดเก็บไว้ในสถานที่ที่มีการรักษาความปลอดภัย เช่น ตู้เอกสารล็อกกุญแจ เป็นต้น

3.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้อง บุคลากรของบริษัทที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 ต้องมีความรู้ความเข้าใจ และใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ และรักษาความลับของข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

หมวดที่ 7

**การตรวจสอบควบคุมภายใน
และการปฏิบัติตามระเบียบการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย**

ส่วนที่ 1 การตรวจสอบและควบคุมภายใน

1. การกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

- 1.1 บริษัทต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายใน ให้เหมาะสมกับความเสี่ยงขององค์กรและขนาดธุรกิจ
- 1.2 นโยบายและระเบียบวิธีการ ต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้
 - 1.2.1 โครงสร้างการกำกับดูแล
 - (1) มีส่วนงานหรือพนักงานทำหน้าที่ Compliance เพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย
 - (2) มีผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย
 - 1.2.2 การคัดเลือกพนักงานก่อนการว่าจ้าง โดยมีวิธีการที่มีมาตรฐานระดับสูงในการคัดเลือก เช่น
 - การตรวจสอบประวัติอาชญากรรม
 - การตรวจสอบบุคคลที่ถูกกำหนด ฯลฯ
 - 1.2.3 การจัดอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยเป็นไปตามรายละเอียดในส่วนที่ 2
 - 1.2.4 การจัดให้มีส่วนงานหรือพนักงานผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบการดำเนินงานและการปฏิบัติงานตามกฎหมาย เพื่อรายงานผลการตรวจสอบภายในต่อผู้บริหารที่มีหน้าที่พิจารณาตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจทราบ โดยผู้ตรวจสอบมีคุณสมบัติ ดังนี้
 - (1) มีความเป็นอิสระ
 - (2) อาจเป็นบุคลากรภายใน หรือภายนอกองค์กร ก็ได้
- 1.3 มีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการควบคุมภายในที่เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กรและขนาดของธุรกิจอย่างสม่ำเสมอ

2. การประกอบธุรกิจของบริษัทและสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน

2.1 กรณีการควบคุมภายในและนโยบายสำหรับสาขาหรือบริษัทในเครือ เป็นกรณีที่บริษัทต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กรและขนาดธุรกิจของบริษัท โดย

“บริษัทในเครือ” หมายความว่า บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งบริษัทถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้น ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

“กลุ่มธุรกิจเดียวกัน” หมายความว่า กลุ่มบริษัทและสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งประกอบธุรกิจทางการเงิน ธุรกิจที่เป็นการสนับสนุนธุรกิจทางการเงิน หรือธุรกิจอื่นตามมาตรา 16 และอยู่ภายใต้นโยบายและระเบียบวิธีการด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของกลุ่มธุรกิจ เช่น กลุ่มธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยธนาคาร บริษัทประกันวินาศภัย บริษัทประกันชีวิต ฯลฯ

2.2 ข้อมูลที่ร่วมใช้ระหว่างบริษัทกับสาขา หรือบริษัทในเครือ เช่น

- ข้อมูลบัญชี
- ข้อมูลการทำธุรกรรมของลูกค้า
- ข้อมูลผลการวิเคราะห์การทำธุรกรรมหรือกิจกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
- ข้อมูลอื่นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

2.3 บริษัทต้องกำหนดให้

2.3.1 สาขาหรือบริษัทในเครือในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน ปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบวิธีการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยง และการควบคุมภายในอย่างเคร่งครัด

2.3.2 มีนโยบายและขั้นตอนดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูล กับสาขาหรือบริษัทในเครือในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน

2.3.3 มีมาตรการรักษาความลับจากการร่วมใช้ข้อมูล กับสาขาหรือบริษัทในเครือในกลุ่มธุรกิจเดียวกันอย่างเคร่งครัด และห้ามเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าทราบเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลดังกล่าว เว้นแต่มีกฎหมายภายในประเทศหรือต่างประเทศ กำหนดเกี่ยวกับการใช้ การเปิดเผย หรือการร่วมใช้ข้อมูลของลูกค้าไว้แล้ว โดยสามารถศึกษารายละเอียดได้จาก หมวดที่ 6

2.3.4 กรณีที่มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ของประเทศที่สาขาหรือบริษัทในเครือของบริษัทตั้งอยู่ มีความเข้มงวดแตกต่างจากมาตรการตามกฎหมายของประเทศไทย ให้สาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น ถือปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายของประเทศที่มีความเข้มงวดมากกว่า

2.3.5 กรณีที่สาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยได้ บริษัทต้องกำหนดมาตรการในการกำกับดูแล และใช้มาตรการอื่นที่เหมาะสมในการบริหารจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม โดยต้องแจ้งให้สำนักงาน ปปง. ทราบ

3. การตรวจสอบระบบการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมาย

ประเด็นที่ควรตรวจสอบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

- 3.1 การจัดให้ลูกค้า/ลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวแสดงตน
- 3.2 การระบุตัวตนและการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า/ลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
- 3.3 การระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง (กรณีที่บริษัทมีลูกค้า/ลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว เป็นนิติบุคคล)
- 3.4 การตรวจสอบข้อมูลลูกค้า/ลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว กับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด
- 3.5 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า/ลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
- 3.6 การรายงานธุรกรรม โดยสามารถศึกษารายละเอียดได้จาก หมวดที่ 2
- 3.7 การบริหารความเสี่ยงของลูกค้า/ลูกค้าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ตามกฎหมายว่าด้วยการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
- 3.8 การบริหารความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางการบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
- 3.9 การเก็บรักษารายละเอียดข้อมูลหรือเอกสารตามที่กฎหมายกำหนด
- 3.10 การจัดจ้างพนักงาน
- 3.11 การฝึกอบรมพนักงาน
- 3.12 การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ส่วนที่ 2 การปฏิบัติตามระเบียบการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 21/3 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วยการจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 พ.ศ.2563 รวมทั้งหนังสือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ ปง 0003.2/ว4978 เรื่อง เวียนแจ้งซักซ้อมความเข้าใจ เรื่อง แนวทางในการฝึกอบรม⁵² ลงวันที่ 17 ตุลาคม 2559 ได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13⁵³ และมาตรา 16⁵⁴ ต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการจัดทำ หรือควบคุมการจัดทำรายงานการทำธุรกรรม การจัดให้ลูกค้าแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ต้องเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีการฝึกอบรมตามที่สำนักงาน ปปง. กำหนด ดังนั้น บริษัททุกบริษัทจะต้องจัดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอาจจะเข้ารับการอบรมที่สำนักงาน ปปง. หรือหน่วยงานที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ปปง. ให้เป็นสำนักอบรมตามแนวทางในการฝึกอบรมตามระเบียบดังกล่าว และประกาศที่เกี่ยวข้อง

⁵² ดูเพิ่มที่ภาคผนวกหนังสือซักซ้อมความเข้าใจ เรื่อง แนวทางในการฝึกอบรม

⁵³ ดูเพิ่มมาตรา 13 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵⁴ เรื่องเดียวกัน มาตรา 16

ส่วนที่ 3 เกณฑ์การเข้ารับการฝึกอบรม

1. ผู้ที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรม

1.1 เจ้าหน้าที่ทุกคน ที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนดบริษัทประกันวินาศภัย จะต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ทุกคนดังต่อไปนี้ เข้ารับการฝึกอบรมก่อนการปฏิบัติหน้าที่

- เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการจัดทำรายงานหรือควบคุมการจัดทำรายงาน
- เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการทำธุรกรรม
- เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการจัดให้ลูกค้าแสดงตน
- เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ดังนั้น บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องจัดให้มีการอบรมตามข้อ 2. สำหรับผู้ปฏิบัติงาน ผู้มีหน้าที่พิจารณาอนุมัติ ตลอดจนผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน สำหรับบุคลากรในสายงานที่ทำหน้าที่ข้างต้นให้ครบถ้วนด้วย

ทั้งนี้ บริษัทสามารถอ้างอิงและพิจารณาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้ตามข้อมูลที่แสดงไว้ในคำจำกัดความ เรื่อง “บุคคลในบริษัทประกันวินาศภัย ที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย”

1.2 พนักงานอื่น ๆ ของบริษัท

บริษัทต้องจัดให้มีการอบรมพนักงาน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้นเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

2. หลักสูตรที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรม

2.1 หมวดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

2.2 หมวดการประเมิน การบริหาร และการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

2.3 หมวดการจัดทำรายงานทางทำธุรกรรม และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

2.4 หมวดการจัดให้ลูกค้าแสดงตนและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

2.5 หมวดการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การเก็บรักษาข้อมูล และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

2.6 หมวดการตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด การระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน และการรายงานสำนักงาน และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

โดยเนื้อหาแต่ละวิชา สามารถกำหนดระยะเวลาการฝึกอบรมได้ตามความเหมาะสม

3. รูปแบบการเข้ารับการฝึกอบรม

สามารถดำเนินการได้ในหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร อาทิ

- 3.1 การฝึกอบรมโดยการบรรยายในรูปแบบการเข้าชั้นเรียน (CLASS ROOM)
- 3.2 การฝึกอบรมผ่านระบบการเรียนทางไกล (VDO Conference/Live streaming)
- 3.3 การฝึกอบรมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-LEARNING)

4. เวลาในการเข้ารับการฝึกอบรม

4.1 ระยะเวลาเข้ารับการฝึกอบรม

- 4.1.1 บริษัทต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ตามข้อ 1.1 เข้ารับการฝึกอบรมภายใน 30 วัน นับแต่วันเริ่มปฏิบัติงาน และต้องทำการอบรมอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวยังปฏิบัติงานอยู่ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง⁵⁵
- 4.1.2 บริษัทต้องจัดให้พนักงานตามข้อ 1.2 เข้ารับการอบรมความรู้เบื้องต้น ตั้งแต่ก่อนเริ่มปฏิบัติงาน
- 4.1.3 จำนวนชั่วโมงการเข้ารับการฝึกอบรมต้องไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

5. การวัดผลเข้ารับการอบรม

บริษัทต้องมีการวัดผลผู้เข้ารับการอบรมหลังจากการอบรมด้วยแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ เป็นรายวิชาตามความเหมาะสม สำหรับแต่ละหมวดการอบรม

6. เกณฑ์อื่น ๆ

6.1 การเก็บหลักฐานการฝึกอบรม

บริษัทจะต้องจัดเก็บหลักฐานการฝึกอบรม

- 6.1.1 สำเนาหลักฐานการฝึกอบรม
- 6.1.2 สำเนาหลักฐานการฝึกอบรมเพิ่มเติม (ถ้ามี)
- 6.1.3 หลักฐานดังกล่าวจะต้องเก็บไว้ในสถานที่ประกอบกิจการด้วยวิธีการที่ปลอดภัย เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ง. สามารถตรวจสอบได้

ส่วนที่ 4 สำหรับนิติบุคคลที่ประสงค์จะขออนุญาตเป็นสำนักอบรม

1. การยื่นความจำนงต่อเลขาธิการสำนักงาน ป.ป.ง. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

นิติบุคคลที่ประสงค์จะจัดการฝึกอบรม ต้องยื่นความจำนงพร้อมเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- 1.1 หนังสือแสดงความจำนง ระบุดูวัตถุประสงค์ ชื่อหลักสูตร และกลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ
- 1.2 หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
- 1.3 ชื่อรายวิชาและชั่วโมงการฝึกอบรม
- 1.4 เอกสารหลักฐานแสดงคุณสมบัติวิทยากรตามที่กำหนด พร้อมหัวข้อวิชาที่จะบรรยาย
- 1.5 รูปแบบ วิธีการจัดการฝึกอบรม พร้อมสื่อการบรรยาย

⁵⁵ ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ลงวันที่ 14 มกราคม 2564

2. **วิทยากร ต้องมีคุณสมบัติดังนี้**
 - 2.1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 2.2 มีความรู้ความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่ตนจะบรรยาย โดยมีประสบการณ์การทำงานในรายวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี
3. **ส่งแผนการฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย**
 - 3.1 ชื่อหลักสูตร
 - 3.2 วัน/เวลา
 - 3.3 สถานที่จัดการฝึกอบรม
 - 3.4 วิทยากรรายวิชา
 - 3.5 อัตราค่าบริการที่จะเรียกเก็บ
4. **การจัดการฝึกอบรม**
 - 4.1 นิติบุคคลที่ได้รับการอนุมัติจากสำนักงาน ปปง. ให้เป็นผู้จัดฝึกอบรมได้ ต้องดำเนินการจัดการฝึกอบรม ตามหลักสูตรและเกณฑ์ที่ต้องทำการฝึกอบรม รูปแบบการฝึกอบรม และเวลาการฝึกอบรม ด้วยเกณฑ์เดียวกับที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3
 - 4.2 ควบคุมการฝึกอบรมให้เป็นไปตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่ได้รับความเห็นชอบ
5. **จัดการทดสอบความรู้ความเข้าใจตามมาตรฐานที่สำนักงาน ปปง. กำหนด**
6. **หลักฐานการผ่านการอบรม และการส่งรายชื่อผู้ผ่านการอบรม**
 - 6.1 ออกหลักฐานการผ่านการอบรม ให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมเป็นรายบุคคล ตามแบบที่สำนักงาน ปปง. กำหนด
 - 6.2 ส่งรายชื่อผู้ผ่านการอบรมให้สำนักงาน ปปง. ตามแบบที่สำนักงาน ปปง. กำหนด
7. **จัดเก็บหลักฐานตามข้อ 6.1 และ 6.2 ไว้ในสถานที่ประกอบกิจการด้วยวิธีการที่ปลอดภัย เพื่อให้สำนักงาน ปปง. สามารถตรวจสอบได้**

บรรณานุกรม

- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542. (2542, 21 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 29 ก. หน้า 45.
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558. (2558, 8 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 132 ตอนที่ 98 ก. หน้า 1.
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559. (2559, 30 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 133 ตอนที่ 114 ก. หน้า 10-20.
- พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 . (2544, 4 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 118 ตอนที่ 112 ก. หน้า 26.
- พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่2) พ.ศ. 2551. (2551, 13 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 33 ก. หน้า 81.
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. (2564). รวมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง. (พิมพ์ครั้งที่ 15). แจ๊ส เพอ-พรีน.
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. (2553, 2559 และ2564). แบบฟอร์มการรายงานธุรกรรม. <https://www.amlo.go.th/index.php/th/2016-05-22-11-45-05/2016-05-25-19-19-55/2016-06-24-07-31-12>
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. (2560, 24 กรกฎาคม). รายงานผลการประเมินความเสี่ยงระดับชาติ ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทย พ.ศ.2559 (NRA). <https://www.amlo.go.th/index.php/th/2016-05-04-04-48-38/2017-06-16-09-58-26/2017-06-20-08-04-41>
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. (2567). แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า สำหรับสถาบันการเงิน ประเภทผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัย. <https://sed.amlo.go.th/content/download/354>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบ ปปง.1-01 แบบรายงานการทำธุรกรรม
ที่ใช้เงินสด

แบบรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด		แบบ ป.ป.ง. ๑-๑๑																							
(โปรดทำเครื่องหมาย ✓/หน้าชื่อที่เลือกและระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ทุกข้อ)		เลขที่	เลขลำดับรายงาน																						
☐ รายงานฉบับหลัก ☐ รายงานฉบับแก้ไข/เพิ่มเติม ครั้งที่ _____ ลงวันที่ _____		สาขา _____ (ใช้ ๓ หลักตัวแรก)	เลขลำดับรายงาน _____																						
ส่วนที่ ๑. ผู้ทำธุรกรรม ๑.๑ ชื่อ-นามสกุล _____ ☐ ทำธุรกรรมด้วยตนเอง (หากมีผู้ร่วมทำธุรกรรม ให้ระบุรายละเอียดของผู้ร่วมทำธุรกรรมในส่วนที่ ๒ ด้วย) ☐ ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น (โปรดระบุรายละเอียดของผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจในส่วนที่ ๒ ด้วย) ๑.๒ ที่อยู่ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๓ อาชีพ _____ สถานที่ทำงาน _____ โทรศัพท์ _____ ๑.๔ สถานที่สะดวกในการติดต่อ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๕ หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม ☐ บัตรประจำตัวประชาชนชั่วคราว/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ หนังสือเดินทาง ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ เลขที่ _____ ออกให้โดย _____ เมื่อ _____ หมดยุติ _____		โปรดระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน หากเป็นคนต่างด้าว โปรดระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ โดยให้กรอกเลขติดด้านซ้ายเป็นหลัก																							
ส่วนที่ ๒. ผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ ๒.๑ ชื่อ _____ ๒.๒ ที่อยู่/สถานที่ตั้ง _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๒.๓ อาชีพ _____ สถานที่ทำงาน _____ โทรศัพท์ _____ ในกรณีเป็นนิติบุคคล ให้ระบุประเภทการประกอบกิจการ _____ ๒.๔ สถานที่สะดวกในการติดต่อ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๒.๕ หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม ☐ บัตรประจำตัวประชาชนชั่วคราว/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ หนังสือเดินทาง ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ หนังสือรับรองข้อความในทะเบียนนายทะเบียนออกให้ไม่เกิน ๑ เดือน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ เลขที่ _____ ออกให้โดย _____ เมื่อ _____ หมดยุติ _____		โปรดระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน หากเป็นนิติบุคคล โปรดระบุเลขที่ตัวผู้เสียภาษีอากร หากเป็นคนต่างด้าว โปรดระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ โดยให้กรอกเลขติดด้านซ้ายเป็นหลัก																							
ส่วนที่ ๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรม ๓.๑ ประเภทและมูลค่าธุรกรรม		วันที่ทำธุรกรรม _____ เดือน _____ พ.ศ. _____																							
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 80%;"></th> <th style="width: 20%; text-align: center;">จำนวน (บาท)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> ☐ ผ่ากเงิน เจ้าบัญชีเลขที่ _____ บัญชีที่เก็บรักษาสถาบัน _____ </td> <td></td> </tr> <tr> <td> ☐ ซื้อตราสารการเงิน ☐ เช็ค ☐ ตราฟีด ☐ อื่นๆ _____ </td> <td></td> </tr> <tr> <td> ☐ ซื้อเงินตราต่างประเทศ (โปรดระบุสกุลเงิน) ☐ อื่นๆ (ระบุ) _____ </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">รวมเงิน</td> <td></td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="font-size: small;">(จำนวนเงินเป็นตัวเลข)</td> </tr> </tbody> </table>		จำนวน (บาท)	☐ ผ่ากเงิน เจ้าบัญชีเลขที่ _____ บัญชีที่เก็บรักษาสถาบัน _____		☐ ซื้อตราสารการเงิน ☐ เช็ค ☐ ตราฟีด ☐ อื่นๆ _____		☐ ซื้อเงินตราต่างประเทศ (โปรดระบุสกุลเงิน) ☐ อื่นๆ (ระบุ) _____		รวมเงิน		(จำนวนเงินเป็นตัวเลข)		<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 80%;"></th> <th style="width: 20%; text-align: center;">จำนวน (บาท)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> ☐ ถอนเงิน จากบัญชีเลขที่ _____ บัญชีที่เกี่ยวข้อง (หากมี) _____ </td> <td></td> </tr> <tr> <td> ☐ ขายตราสารการเงิน ☐ เช็ค ☐ ตราฟีด ☐ อื่นๆ _____ </td> <td></td> </tr> <tr> <td> ☐ ขายเงินตราต่างประเทศ (โปรดระบุสกุลเงิน) ☐ อื่นๆ (ระบุ) _____ </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: right;">รวมเงิน</td> <td></td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="font-size: small;">(จำนวนเงินเป็นตัวเลข)</td> </tr> </tbody> </table>		จำนวน (บาท)	☐ ถอนเงิน จากบัญชีเลขที่ _____ บัญชีที่เกี่ยวข้อง (หากมี) _____		☐ ขายตราสารการเงิน ☐ เช็ค ☐ ตราฟีด ☐ อื่นๆ _____		☐ ขายเงินตราต่างประเทศ (โปรดระบุสกุลเงิน) ☐ อื่นๆ (ระบุ) _____		รวมเงิน		(จำนวนเงินเป็นตัวเลข)	
	จำนวน (บาท)																								
☐ ผ่ากเงิน เจ้าบัญชีเลขที่ _____ บัญชีที่เก็บรักษาสถาบัน _____																									
☐ ซื้อตราสารการเงิน ☐ เช็ค ☐ ตราฟีด ☐ อื่นๆ _____																									
☐ ซื้อเงินตราต่างประเทศ (โปรดระบุสกุลเงิน) ☐ อื่นๆ (ระบุ) _____																									
รวมเงิน																									
(จำนวนเงินเป็นตัวเลข)																									
	จำนวน (บาท)																								
☐ ถอนเงิน จากบัญชีเลขที่ _____ บัญชีที่เกี่ยวข้อง (หากมี) _____																									
☐ ขายตราสารการเงิน ☐ เช็ค ☐ ตราฟีด ☐ อื่นๆ _____																									
☐ ขายเงินตราต่างประเทศ (โปรดระบุสกุลเงิน) ☐ อื่นๆ (ระบุ) _____																									
รวมเงิน																									
(จำนวนเงินเป็นตัวเลข)																									
๓.๒ ชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม (ถ้ามี) _____ ๓.๓ วัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม _____																									
ส่วนที่ ๔. ☐ สถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริง (วัน/เดือน/ปี ที่บันทึกข้อเท็จจริง) _____ ☐ ลูกค้าไม่ลงลายมือชื่อ _____		(วัน/เดือน/ปี ที่รายงาน) _____ ลายมือชื่อผู้ทำธุรกรรมหรือผู้บันทึกข้อเท็จจริง _____ ลายมือชื่อผู้รายงาน _____																							

-๒-

คำอธิบาย

๑. ธุรกิจที่ใช้เงินสด หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญา หรือการค้าเงินใดๆ กับสถาบันการเงินที่กระทำโดยใช้เงินสด
๒. เงินสด หมายความว่า ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่ใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
๓. ผู้ทำธุรกรรม หมายความว่า บุคคลที่ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน
๔. ผู้มอบหมาย หมายความว่า บุคคลที่มอบหมายให้ผู้อื่นมาทำธุรกรรมแทนตนเอง ไม่ว่าจะมิหนีสื่อมอบอำนาจหรือไม่ก็ตาม
๕. ผู้มอบอำนาจ หมายความว่า บุคคลที่มอบหมายให้ผู้อื่นมาทำธุรกรรมแทนตนเอง โดยมีหนังสือมอบอำนาจซึ่งมีลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจกำกับ ในกรณีที่นิติบุคคลมอบอำนาจ ต้องมีลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลและมีตราประทับของนิติบุคคลนั้น
๖. ผู้รายงาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินที่มีหน้าที่รับทำธุรกรรม

วิธีการออกแบบรายการการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด

๑. เมื่อมีการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด **ตั้งแต่ ๒ ล้านบาทขึ้นไป** ผู้ทำธุรกรรมต้องกรอกแบบรายงานการทำธุรกรรม โดยให้เลือกช่อง “รายงานฉบับหลัก” ทั้งนี้ ในกรณีที่เคยรายงานแล้ว แต่ต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อมูลใดๆ ให้เลือกช่อง “รายงานฉบับแก้ไข/เพิ่มเติม” ซึ่งต้องระบุครั้งที่แก้ไข/เพิ่มเติม พร้อมลงวันที่ที่รายงาน
๒. หากมีข้อสงสัยไม่เพียงพอในการกรอกข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนใด ให้รายงานในกระดาษขนาด A ๔ แล้วแนบมาพร้อมแบบรายงานฉบับนี้ โดยต้องระบุจำนวนเอกสารประกอบการรายงานทั้งหมดในช่อง “รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น”
๓. ส่วนที่ ๑. ผู้ทำธุรกรรม ให้กรอกรายละเอียดของผู้ทำธุรกรรม ดังนี้
 - ข้อ ๑.๑ ชื่อ-นามสกุลของผู้ทำธุรกรรม หากเป็นบุคคลธรรมดาให้ระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนไว้ที่ช่องด้านขวา หากเป็นคนต่างด้าวให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ
 - กรณีที่ผู้ทำธุรกรรมมาทำธุรกรรมด้วยตนเอง ให้กรอกช่อง “ทำธุรกรรมด้วยตนเอง” และหากมีผู้ร่วมทำธุรกรรม ให้ระบุรายละเอียดของผู้ร่วมทำธุรกรรมในส่วนที่ ๒ ด้วย
 - กรณีที่ได้รับมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ทำธุรกรรมแทนบุคคลอื่น ให้เลือกช่อง “ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น” และให้ระบุรายละเอียดของผู้มอบหมายหรือผู้มอบอำนาจในส่วนที่ ๒ ด้วย
 - ข้อ ๑.๒ ให้ระบุที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของผู้ทำธุรกรรม หรือถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร
 - ข้อ ๑.๓ ให้ระบุอาชีพ สถานที่ทำงาน และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ทำธุรกรรม
 - ข้อ ๑.๔ ให้ระบุสถานที่สะดวกในการติดต่อ และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร (ในกรณีที่ไม่ใช่สถานที่ตาม ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓)
 - ข้อ ๑.๕ ให้ระบุประเภทหลักฐานที่ผู้ทำธุรกรรมใช้ประกอบการทำธุรกรรมนั้น และรายละเอียดตามที่กำหนด
๔. ส่วนที่ ๒. ผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ ให้ระบุรายละเอียด ดังนี้
 - ข้อ ๒.๑ ชื่อของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ ให้ทำธุรกรรมแทน (โดยให้เลือกช่องที่กำหนดท้ายชื่อ) ซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หากเป็นบุคคลธรรมดาให้ระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนไว้ที่ช่องด้านขวา หากเป็นนิติบุคคลให้ระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร หากเป็นคนต่างด้าวให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ
 - ข้อ ๒.๒ ให้ระบุที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ หรือถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว (หรือสถานที่ตั้งของนิติบุคคล) และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร
 - ข้อ ๒.๓ หากเป็นบุคคลธรรมดาให้ระบุอาชีพ สถานที่ทำงาน และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสารของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ หากเป็นนิติบุคคลให้ระบุเฉพาะประเภทการประกอบการ เช่น ค้าขาย วัตถุประสงค์สร้าง บริษัท ตรวจสอบบัญชี เป็นต้น
 - ข้อ ๒.๔ ให้ระบุสถานที่สะดวกในการติดต่อ และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร (ในกรณีที่ไม่ใช่สถานที่ตาม ข้อ ๒.๒ และ ข้อ ๒.๓)
 - ข้อ ๒.๕ ให้ระบุประเภทหลักฐานของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจที่ใช้ประกอบการทำธุรกรรมนั้น และรายละเอียดตามที่กำหนด
๕. ส่วนที่ ๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรม ให้ระบุรายละเอียด ดังนี้ (โดยให้ระบุวันที่ทำธุรกรรมไว้ด้านขวา)
 - ข้อ ๓.๑ ให้ระบุประเภทและมูลค่าของธุรกรรมที่รายงานไว้ในตารางที่กำหนดไว้ โดยแยกเป็นธุรกรรมด้านเข้า (สถาบันการเงินเป็นผู้รับเงินสด) เช่น การฝากเงิน (ให้ระบุเลขที่บัญชีที่เงินเข้า และให้ระบุเลขบัญชีที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เงินเข้ามากกว่า ๑ บัญชี) การซื้อตราสารการเงินด้วยเงินสด เช่น นำเงินสดมาซื้อเช็ค ตราพด เป็นต้น และธุรกรรมด้านขายออก (สถาบันการเงินเป็นผู้จ่ายเงินให้ผู้ทำธุรกรรม) เช่น การถอนเงิน (ให้ระบุเลขที่บัญชีที่เงินออก และให้ระบุเลขบัญชีที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เงินออกมากกว่า ๑ บัญชี) หรือเมื่อมีการซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศ ให้ระบุสกุลเงินของประเทศนั้นๆ ด้วย
 - ข้อ ๓.๒ ให้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม (ถ้ามี) เช่น นำเงินสดเข้าบัญชีชื่อของคู่ใด หรือซื้อตราสารการเงินให้กับผู้ใดเป็นผู้รับประโยชน์ให้ระบุชื่อนั้น เป็นต้น
 - ข้อ ๓.๓ ให้ระบุวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม เช่น ฝากเงินเพื่อไว้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน ถอนเงินเพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจ ซื้อเช็คเพื่อนำไปจ่ายค่าสินค้า เป็นต้น
๖. ส่วนที่ ๔. ช่องที่ ๑ ให้ผู้ทำธุรกรรมลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ หรือในกรณีที่ผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานไม่ใช่ผู้ทำธุรกรรม ให้ผู้บันทึกข้อเท็จจริงลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้ด้วย และระบุวัน เดือน ปีที่บันทึกข้อเท็จจริงไว้ด้านบนขวาของช่อง
- ช่องที่ ๒ ให้ผู้รับทำธุรกรรมซึ่งมีหน้าที่ต้องรายงานเป็นผู้ลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ และระบุวัน เดือน ปีที่รายงานไว้ด้านบนขวาของช่อง

- หมายเหตุ** ๑. การกำหนดให้ผู้ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. การรายงานการทำธุรกรรมโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๓. ผู้รายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก ข

แบบ ปปง.1-02 แบบรายงานการทำธุรกรรม
ที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน

แบบรายงานการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (โปรดกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เลือกและระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ทุกข้อ)		แบบ ปง. ๑-๑๒ เลขที่
(โปรดกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เลือกและระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ทุกข้อ)		สาขา
☐ รายงานฉบับหลัก ☐ รายงานฉบับแก้ไข/เพิ่มเติม ครั้งที่ _____ ลงวันที่ _____		รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น
ส่วนที่ ๑. ผู้ทำธุรกรรม ๑.๑ ชื่อ-นามสกุล _____ ☐ ทำธุรกรรมด้วยตนเอง (หากมีผู้ร่วมทำธุรกรรม ให้ระบุรายละเอียดของผู้ร่วมทำธุรกรรมในส่วนที่ ๒ ด้วย) ☐ ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น (โปรดระบุรายละเอียดของผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจในส่วนที่ ๒ ด้วย) ๑.๒ ที่อยู่ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๓ อาชีพ _____ สถานที่ทำงาน _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๔ สถานที่สะดวกในการติดต่อ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๕ หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม ☐ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ หนังสือเดินทาง ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ เลขที่ _____ ออกให้โดย _____ เมื่อ _____ หมุดอายุ _____		โปรดยกเลิกเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน หากเป็นคนต่างด้าว โปรดระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลข ที่เอกสาร ประจำตัวอื่นๆ โดยให้กรอกเลขขีดด้านซ้ายเป็นหลัก
ส่วนที่ ๒. ผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ ๒.๑ ชื่อ _____ ๒.๒ ที่อยู่/สถานที่ตั้ง _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๒.๓ อาชีพ _____ สถานที่ทำงาน _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ในกรณีที่เป็นนิติบุคคล ให้ระบุประเภทการประกอบการ _____ ๒.๔ สถานที่สะดวกในการติดต่อ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๒.๕ หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม ☐ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ หนังสือเดินทาง ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ หนังสือรับรองข้อความในทะเบียนนายทะเบียนออกไม่เกิน ๑ เดือน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ เลขที่ _____ ออกให้โดย _____ เมื่อ _____ หมุดอายุ _____		โปรดระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน หากเป็นนิติบุคคล โปรดระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร หากเป็นคนต่างด้าว โปรดระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสาร ประจำตัวอื่นๆ โดยให้กรอกเลขขีดด้านซ้ายเป็นหลัก
ส่วนที่ ๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรม ๓.๑ ประเภทธุรกรรม ☐ จำนอง ☐ ขายฝาก ☐ โอนเงิน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ ๓.๒ ประเภททรัพย์สินที่ใช้ทำธุรกรรม ☐ ที่ดิน ☐ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ☐ สิ่งปลูกสร้าง ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ โปรดระบุรายละเอียดของทรัพย์สิน _____ ๓.๓ มูลค่าทรัพย์สินที่ทำธุรกรรมรวมทั้งสิ้น _____ บาท (จำนวนเงินที่เป็นตัวอักษร) _____ (หากมูลค่าทรัพย์สินเป็นเงินตราต่างประเทศ โปรดระบุจำนวนและสกุลเงิน) _____ ๓.๔ เลขที่บัญชีที่ทำธุรกรรม _____ ชื่อบัญชี _____ ชื่อเจ้าของบัญชี _____ ๓.๕ บัญชีที่เกี่ยวข้อง (หากมี) _____ ชื่อบัญชี _____ ชื่อเจ้าของบัญชี _____ เกี่ยวข้องโดย _____ ๓.๖ ชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม (ถ้ามี) _____ ๓.๗ วัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม _____		
ส่วนที่ ๔. ☐ สถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริง (วัน/เดือน/ปี ที่บันทึกข้อเท็จจริง) _____ (วัน/เดือน/ปี ที่รายงาน) ☐ ลูกค้าไม่ลงลายมือชื่อ		
ลายมือชื่อผู้ทำธุรกรรมหรือผู้บันทึกข้อเท็จจริง		ลายมือชื่อผู้รายงาน

คำอธิบาย

๑. ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำนิติกรรม สัญญา หรือการดำเนินการใดๆ กับสถาบันการเงิน ซึ่งใช้ทรัพย์สินประกอบการทำนิติกรรม สัญญา หรือการดำเนินการนั้น
๒. ทรัพย์สิน หมายความว่า สิ่งหามิทรัพย์สินและสิ่งหามิทรัพย์สิน (ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)
๓. ผู้ทำธุรกรรม หมายความว่า บุคคลที่มิใช่ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน
๔. ผู้มอบหมาย หมายความว่า บุคคลที่มอบหมายให้ผู้อื่นมาทำธุรกรรมแทนตนเอง ไม่ว่าจะเป็นหนังสือมอบอำนาจหรือไม่ก็ตาม
๕. ผู้มอบอำนาจ หมายความว่า บุคคลที่มอบหมายให้ผู้อื่นมาทำธุรกรรมแทนตนเอง โดยมีหนังสือมอบอำนาจซึ่งมีลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจกำกับ ในกรณีที่ผู้เป็นนิติบุคคลมอบอำนาจ ต้องมีลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลและมีตราประทับของนิติบุคคลนั้น
๖. ผู้รายงาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินที่มีหน้าที่รับทำธุรกรรม

วิธีการออกแบบรายงานธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน

๑. เมื่อมีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินมูลค่า "ตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป" ผู้ทำธุรกรรมต้องกรอกแบบรายงานการทำธุรกรรม โดยให้เลือกช่อง "รายงานฉบับหลัก" ทั้งนี้ ในกรณีที่รายงานแล้ว แต่ต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อมูลใดๆ ให้เลือกช่อง "รายงานฉบับแก้ไขเพิ่มเติม" ซึ่งต้องระบุครั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมลงวันที่ที่รายงาน
๒. หากมีช่องว่างไม่เพียงพอในการกรอกข้อมูล หรือมีรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนใด ให้รายงานในกระดาษขนาด A ๔ แล้วแนบมาพร้อมแบบรายงานฉบับนี้ โดยต้องระบุจำนวนเอกสารประกอบการรายงานทั้งหมดในช่อง "รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น"
๓. ส่วนที่ ๑. ผู้ทำธุรกรรม ให้กรอกรายละเอียดของผู้ทำธุรกรรม ดังนี้
 - ข้อ ๑.๑ ชื่อ-นามสกุลของผู้ทำธุรกรรม หากเป็นบุคคลธรรมดา ให้ระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนไว้ที่ช่องด้านขวา หากเป็นคนต่างด้าว ให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ
 - กรณีที่ผู้ทำธุรกรรมมาทำธุรกรรมด้วยตนเอง ให้เลือกช่อง "ทำธุรกรรมด้วยตนเอง" และหากมีผู้ร่วมทำธุรกรรม ให้ระบุรายละเอียดของผู้ร่วมทำธุรกรรมในส่วนที่ ๒ ด้วย
 - กรณีที่ได้รับมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ทำธุรกรรมแทนบุคคลอื่น ให้เลือกช่อง "ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น" และให้ระบุรายละเอียดของผู้มอบหมายหรือผู้มอบอำนาจในส่วนที่ ๒ ด้วย
 - ข้อ ๑.๒ ให้ระบุที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของผู้ทำธุรกรรม หรือถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร
 - ข้อ ๑.๓ ให้ระบุอาชีพ สถานที่ทำงาน และหมายเลขโทรศัพท์หรือผู้ทำธุรกรรม
 - ข้อ ๑.๔ ให้ระบุสถานที่สะดวกในการติดต่อ และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร (ในกรณีที่ไม่ใช่สถานที่ตาม ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓)
 - ข้อ ๑.๕ ให้ระบุประเภทหลักฐานที่ผู้ทำธุรกรรมใช้ประกอบการทำธุรกรรมนั้น และรายละเอียดตามที่กำหนด
๔. ส่วนที่ ๒. ผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ ให้ระบุ รายละเอียด ดังนี้
 - ข้อ ๒.๑ ชื่อของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจให้ทำธุรกรรมแทน (โดยให้เลือกช่องที่กำหนดท้ายชื่อ) ซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หากเป็นบุคคลธรรมดาให้ระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนไว้ที่ช่องด้านขวา หากเป็นนิติบุคคลให้ระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร หากเป็นคนต่างด้าวให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ
 - ข้อ ๒.๒ ให้ระบุที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ หรือถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว (หรือสถานที่ตั้งของนิติบุคคล) และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร
 - ข้อ ๒.๓ หากเป็นบุคคลธรรมดาให้ระบุอาชีพ สถานที่ทำงาน และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสารของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ หากเป็นนิติบุคคลให้ระบุเฉพาะประเภทการประกอบการ เช่น ค้าขาย วัสดุก่อสร้าง บริษัทตรวจสอบบัญชี เป็นต้น
 - ข้อ ๒.๔ ให้ระบุสถานที่สะดวกในการติดต่อ และหมายเลขโทรศัพท์หรือโทรสาร (ในกรณีที่ไม่ใช่สถานที่ตาม ข้อ ๒.๒ และ ข้อ ๒.๓)
 - ข้อ ๒.๕ ให้ระบุประเภทหลักฐานของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจให้ทำธุรกรรมที่ใช้ประกอบการทำธุรกรรมนั้น และรายละเอียดตามที่กำหนด
๕. ส่วนที่ ๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรม ให้ระบุรายละเอียด ดังนี้ (โดยให้ระบุวันที่ทำธุรกรรมไว้ด้านขวา)
 - ข้อ ๓.๑ ให้ระบุประเภทธุรกรรมที่ทำกับสถาบันการเงินนั้น โดยให้เลือกช่องที่กำหนด หากนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ ให้ระบุไว้ในช่อง "อื่นๆ _____"
 - ข้อ ๓.๒ ให้ระบุประเภททรัพย์สินที่นำมาใช้ทำธุรกรรม โดยให้เลือกช่องที่กำหนด หากนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ ให้ระบุไว้ในช่อง "อื่นๆ _____"
 - ข้อ ๓.๓ ให้ระบุมูลค่าของทรัพย์สินที่ทำธุรกรรม หากเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้ระบุจำนวนและสกุลเงิน และระบุเป็นตัวอักษรไว้ในช่องด้านขวา
 - ข้อ ๓.๔ หากมีบัญชีของสถาบันการเงินนั้นเกี่ยวข้อง ให้ระบุเลขที่บัญชีที่ใช้ในการทำธุรกรรมนั้น
 - ข้อ ๓.๕ หากมีบัญชีอื่นของสถาบันการเงินนั้นเกี่ยวข้อง ให้ระบุเลขที่บัญชีที่ใช้ในการทำธุรกรรมนั้น
 - ข้อ ๓.๖ ให้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม (ถ้ามี) เช่น จำนวนทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ผู้ใด หรือโอนเงินให้กับผู้ใดเป็นผู้รับประโยชน์ก็ให้ระบุชื่อผู้รับ เป็นต้น
 - ข้อ ๓.๗ ให้ระบุวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม เช่น ใช้ที่ดินเป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อ เป็นต้น
๖. ส่วนที่ ๔. ช่องที่ ๑ ให้ผู้ทำธุรกรรมลงลายมือชื่อ และระบุชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ หรือในกรณีที่ผู้บันทึกชื่อเท็จจริงในแบบรายงานไม่ใช่ผู้ทำธุรกรรม ให้ผู้บันทึกชื่อเท็จจริงลงลายมือชื่อ และระบุชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้ด้วย และระบุวัน เดือน ปีที่บันทึกชื่อเท็จจริงไว้ด้านบนขวาของช่อง
- ช่องที่ ๒ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับทำธุรกรรมซึ่งมีหน้าที่ต้องรายงานเป็นผู้ลงลายมือชื่อ และระบุชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ และระบุวัน เดือน ปีที่รายงานไว้ด้านบนขวาของช่อง

- หมายเหตุ**
๑. การกำหนดให้ผู้ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกชื่อเท็จจริงในแบบรายงานนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
 ๒. การรายงานการทำธุรกรรมโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
 ๓. ผู้รายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก ค

แบบ ปปง.1-03 แบบรายงานการทำธุรกรรม
ที่มีเหตุอันควรสงสัย

ภาคผนวก ค
แบบ ปปง.1-03 แบบรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

แบบ ปปง. ๑-๐๓

แบบรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (โปรดกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เลือกและระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ทุกข้อ)		เลขที่	สถาบันการเงิน	สาขา	ปี พ.ศ. (ใช้ ๒ หลักสุดท้าย)	เลขลำดับรายงาน
☐ รายงานฉบับหลัก ☐ รายงานแก้ไข/เพิ่มเติม ครั้งที่ _____ ลงวันที่ _____		รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น				
ส่วนที่ ๑. ผู้ทำธุรกรรม		โปรดระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน หากเป็นคนต่างด้าว โปรดระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ โดยให้กรอกเลขชัดเจนซ้ายเป็นหลัก				
๑.๑ ชื่อ-นามสกุล _____ ☐ ทำธุรกรรมด้วยตนเอง (หากมีผู้ร่วมทำธุรกรรม ให้ระบุรายละเอียดของผู้ร่วมทำธุรกรรมในส่วนที่ ๒ ด้วย) ☐ ทำธุรกรรมแทนผู้อื่น (โปรดระบุรายละเอียดของผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจในส่วนที่ ๒ ด้วย) ๑.๒ ที่อยู่ _____ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๓ อาชีพ _____ สถานที่ทำงาน _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๔ สถานที่สะดวกในการติดต่อ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๑.๕ หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม ☐ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ หนังสือเดินทาง ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ เลขที่ _____ ออกให้โดย _____ เมื่อ _____ หมดอายุ _____						
ส่วนที่ ๒. ผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจ		โปรดระบุเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน หากเป็นนิติบุคคล โปรดระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร หากเป็นคนต่างด้าว โปรดระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ โดยให้กรอกเลขชัดเจนซ้ายเป็นหลัก				
๒.๑ ชื่อ _____ ๒.๒ ที่อยู่/สถานที่ตั้ง _____ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๒.๓ อาชีพ _____ สถานที่ทำงาน _____ โทรศัพท์ _____ กรณีเป็นนิติบุคคล ให้ระบุลักษณะการประกอบกิจการ ๒.๔ สถานที่สะดวกในการติดต่อ _____ โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ ๒.๕ หลักฐานที่ใช้ในการทำธุรกรรม ☐ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ หนังสือเดินทาง ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ หนังสือรับรองข้อความในทะเบียนนายทะเบียนออกให้ไม่เกิน ๑ เดือน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____ เลขที่ _____ ออกให้โดย _____ เมื่อ _____ หมดอายุ _____						
ส่วนที่ ๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรม		วันที่ทำธุรกรรม _____ เดือน _____ พ.ศ. _____				
๓.๑ มูลค่าของธุรกรรม _____ บาท (หากเป็นเงินตราต่างประเทศ โปรดระบุจำนวนและสกุลเงิน _____) (จำนวนเงินที่เป็นตัวอักษร) ๓.๒ ประเภทธุรกรรม ☐ ธุรกรรมที่ใช้เงินสด (โปรดระบุประเภทธุรกรรม) ☐ ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (โปรดระบุประเภททรัพย์สิน) ๓.๓ เลขที่บัญชีที่ทำธุรกรรม _____ ชื่อบัญชี _____ ชื่อเจ้าของบัญชี _____ ๓.๔ บัญชีที่เกี่ยวข้อง (หากมี) _____ ชื่อบัญชี _____ ชื่อเจ้าของบัญชี _____ เกี่ยวข้องโดย _____ ๓.๕ ชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม (ถ้ามี) _____ ๓.๖ วัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม _____						
ส่วนที่ ๔		((วัน/เดือน/ปี ที่บันทึกข้อเท็จจริง))				
(หากได้รายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด หรือธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินแล้ว ให้ระบุเลขที่รายงานฉบับหลัก และให้กรอกรายงานฉบับนี้ เฉพาะส่วนที่ ๔ เหตุที่มีเหตุอันควรสงสัยในหน้า ๒ เท่านั้น โดยไม่ต้องกรอกรายละเอียดในหน้าแรกนี้)		ลายมือชื่อผู้บันทึกข้อเท็จจริง _____ ประกอบรายงานเลขที่ สถาบันการเงิน สาขา ปี พ.ศ. (ใช้ ๒ หลักสุดท้าย) เลขลำดับรายงาน				

ส่วนที่ ๕. เหตุอันควรสงสัย	
ส่วนที่ ๖.	(วัน เดือน ปี ที่รายงาน) ลายมือชื่อผู้รายงาน

คำอธิบาย

๑. ผู้กรรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายความว่า ผู้กรรรมที่มีความซื่อสัตย์สุจริตไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ผู้กรรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ผู้กรรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำการขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือผู้กรรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง
๒. ผู้ทำธุรกรรม หมายความว่า ผู้ที่ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน
๓. ผู้มอบหมาย หมายความว่า บุคคลที่ไม่มอบหมายให้ผู้อื่นมาทำธุรกรรมแทนตนเอง ไม่ว่าจะมิหนังสือมอบอำนาจหรือไม่ก็ตาม
๔. ผู้มอบอำนาจ หมายความว่า บุคคลที่ไม่มอบหมายให้ผู้อื่นมาทำธุรกรรมแทนตนเอง โดยมีหนังสือมอบอำนาจซึ่งมีลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจกำกับ ในกรณีที่นิติบุคคลมอบอำนาจ ต้องมีลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลและมีตราประทับของนิติบุคคลนั้น
๕. ผู้รายงาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินที่มีหน้าที่รับทำธุรกรรม
๖. หากมีผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจให้ทำธุรกรรมแทน ต้องระบุรายละเอียดของผู้ร่วมทำธุรกรรม ผู้มอบหมาย หรือผู้มอบอำนาจในส่วนที่ ๒ ด้วย
๗. ในส่วนที่ ๓ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรม (ให้ระบุวันที่ทำธุรกรรมไว้ด้านขวาในช่องที่กำหนดไว้)
 - ข้อ ๓.๑ ให้ระบุมูลค่าของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย โดยระบุจำนวนเงินเป็นตัวอักษรไว้ในช่องด้านขวา
 - ข้อ ๓.๒ ให้ระบุประเภทธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และให้ระบุรายละเอียดว่าเป็นการทำธุรกรรมประเภทใด
 - ข้อ ๓.๓ ให้ระบุเลขที่บัญชีที่ทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (หากไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงิน ไม่ต้องกรอก)
 - ข้อ ๓.๔ ให้ระบุเลขที่บัญชีที่เกี่ยวข้องในการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และให้ระบุว่าเกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมนั้นอย่างไร (หากไม่มีบัญชีที่เกี่ยวข้อง ไม่ต้องกรอก)
 - ข้อ ๓.๕ ให้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ในการทำธุรกรรม (ถ้ามี) กล่าวคือ เป็นการทำธุรกรรมเงินสด หรือธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินให้ผู้ใดเป็นผู้รับประโยชน์ก็ให้ระบุชื่อผู้นั้น เป็นต้น
 - ข้อ ๓.๖ ให้ระบุวัตถุประสงค์ของการทำธุรกรรม เช่น เป็นการนำเงินไปจ่ายค่าสินค้า การนำเงินฝากเข้าบัญชี เป็นต้น
๘. ในส่วนที่ ๔ ให้ผู้บันทึกข้อเท็จจริงลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้ด้วย และระบุวัน เดือน ปีที่บันทึกข้อเท็จจริงไว้ด้านบนขวาของช่อง
๙. ในกรณีที่ธุรกรรมนั้นได้รายงานเมื่อเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสด หรือธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดแล้ว ให้ระบุเลขที่รายงานฉบับหลักไว้ในช่องที่กำหนด และให้ใช้รายงานฉบับนี้ประกอบ โดยไม่ต้องกรอกข้อมูลในหน้าแรก (ส่วนที่ ๑- ส่วนที่ ๔) แต่ให้ระบุเพียงเหตุที่มีเหตุอันควรสงสัยในหน้า ๒ เท่านั้น
๑๐. ในส่วนที่ ๕ ให้ระบุเหตุอันควรสงสัยอย่างละเอียด
๑๑. ในส่วนที่ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับทำธุรกรรมซึ่งมีหน้าที่ต้องรายงานเป็นผู้ลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ และระบุวัน เดือน ปีที่รายงานไว้ด้านบนขวาของช่อง
๑๒. หากมีช่องว่างไม่เพียงพอในการกรอกข้อมูล หรือมีรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนใด ให้รายงานในกระดาษขนาด A ๔ แล้วแนบมาพร้อมแบบรายงานฉบับนี้ โดยต้องระบุจำนวนเอกสารประกอบกรกรรายงานทั้งหมดในช่อง "รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น"

หมายเหตุ

๑. การกำหนดให้ผู้ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. การรายงานการทำธุรกรรมโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๓. ผู้รายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก ง

แบบ ปปง.1-04-1 แบบรายงานธุรกรรม
ที่ใช้เงินสด (ธุรกิจประกันชีวิต)

ภาคผนวก ง

แบบ ปง.1-04-1 แบบรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด (ธุรกิจประกันชีวิต)

แบบ ปง. ๑-๐๔-๑

แบบรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสด (ธุรกิจประกันชีวิต) (โปรดกาเครื่องหมาย ✓ หน้าชื่อที่เลือกและระบุความถี่ที่คำนวณไว้ทุกข้อ)	เลขที่ 	บริษัท 	สาขา 	ปี พ.ศ. (ใช้ ๒ หลักสุดท้าย)	เลขลำดับรายงาน
☐ รายงานฉบับหลัก	☐ รายงานฉบับแก้ไข/เพิ่มเติม ครั้งที่ _____ ลงวันที่ _____	รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น			

ส่วนที่ ๑. รายละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรม

วันที่ทำสัญญา	เลขที่กรมธรรม์	ชื่อผู้เอาประกันภัย	หมายเลขประจำตัวประชาชน	จำนวนเงินเอาประกันภัยรวม (บาท)	เบี้ยประกันภัย (บาท)

ส่วนที่ ๒. อื่น ๆ _____

ส่วนที่ ๓.

☐ สถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริง (วันเดือนปี ที่บันทึกข้อเท็จจริง) ☐ ลูกค้าไม่ลงลายมือชื่อ ลายมือชื่อผู้ทำธุรกรรมหรือผู้บันทึกข้อเท็จจริง	(วันเดือนปี ที่รายงาน) ลายมือชื่อผู้รายงาน
---	---

คำอธิบายประกอบการรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสดของธุรกิจประกันชีวิต

๑. ธุรกรรมที่ใช้เงินสด หมายความว่า กิจกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการทำนิติกรรมสัญญา หรือการค้าดำเนินการใดๆ กับบริษัทที่กระทำโดยใช้เงินสด

๒. เงินสด หมายความว่า ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่ใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

๓. ผู้ทำธุรกรรม หมายความว่า บุคคลที่ทำธุรกรรมกับบริษัท เช่น ผู้เอาประกันภัย

๔. ผู้รายงาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของบริษัทที่มีหน้าที่รับทำธุรกรรม

วิธีการกรอก

๑. เมื่อมีการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด "ตั้งแต่ ๒ ล้านบาทขึ้นไป" ผู้รายงานต้องกรอกแบบรายงานธุรกรรม โดยให้เลือกช่อง "รายงานฉบับหลัก" ทั้งนี้ ในกรณีที่เคยรายงานแล้ว แต่ต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อมูลใดๆ ให้เลือกช่อง "รายงานฉบับแก้ไข/เพิ่มเติม" ซึ่งต้องระบุครั้งที่แก้ไข/เพิ่มเติม พร้อมลงวันที่ที่รายงาน

๒. ส่วนที่ ๑. รายละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรม ให้ระบุวันที่ทำสัญญาประกันชีวิต พร้อมเลขที่กรมธรรม์ ชื่อผู้เอาประกันภัย หมายเลขประจำตัวประชาชน หากเป็นคนต่างด้าวให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ พร้อมทั้งระบุประเภทของเอกสารดังกล่าว จำนวนเงินเอาประกันภัยรวม สำหรับช่อง "เบี้ยประกันภัย" ให้ระบุจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ผู้ทำธุรกรรมได้ชำระเงินสดแต่ละครั้ง

๓. ส่วนที่ ๒. ขึ้นๆ ให้ระบุรายละเอียดประเภทของการทำธุรกรรมด้วยเงินสด นอกเหนือจากการชำระเบี้ยประกันภัย เช่น การชำระหนี้สิน เป็นต้น

๔. ส่วนที่ ๓. ช่องที่ ๑ ให้ผู้ทำธุรกรรมลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ หรือในกรณีที่ผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานไม่ใช่ผู้ทำธุรกรรม ให้ผู้บันทึกข้อเท็จจริงลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้ด้วย และระบุวัน เดือน ปีที่บันทึกข้อเท็จจริงให้ด้านบนขวาของช่อง

ช่องที่ ๒ ให้ผู้รับทำธุรกรรมซึ่งมีหน้าที่ต้องรายงานเป็นผู้ลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ และระบุวัน เดือน ปีที่รายงานไว้ด้านบนขวาของช่อง

๕. หากมีช่องว่างไม่เพียงพอในการกรอกข้อมูลหรือมีรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนใด ให้รายงานในกระดาษขนาด A ๔ แล้วแนบมาพร้อมแบบรายงานฉบับนี้ โดยต้องระบุจำนวนเอกสารประกอบการรายงานทั้งหมดในช่อง "รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น"

หมายเหตุ

๑. การกำหนดให้ผู้ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. การรายงานการทำธุรกรรมโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๓. ผู้รายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก จ

แบบ ปปง.1-04-2 รายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับ
ทรัพย์สิน (ค่าสินไหมทดแทนของธุรกิจประกัน
วินาศภัย)

รายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

(คำสันนิษฐานแทนของธุรกิจประกันวินาศภัย)

(โปรดกาเครื่องหมาย / หน้าข้อที่เลือกและระบุข้อความที่กำหนดไว้ทุกข้อ)

☐ รายงานฉบับหลัก ☐ รายงานฉบับแก้ไข/เพิ่มเติม ครั้งที่ _____ ลงวันที่ _____

แบบ ปจ. ๑-๐๔-๒

เลขที่ _____

บริษัท _____ สาขา _____ ปี พ.ศ. _____ (ใช้ ๒ หลักสุดท้าย)

เลขลำดับรายงาน _____

รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น

ส่วนที่ ๑. รายละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรม

วัน/เดือน/ปี (ที่เกิดเหตุ)	เลขที่ กรมธรรม์	ชื่อผู้เอาประกันภัย	ชื่อ ที่อยู่ ของ ผู้ขอรับค่าสินไหมทดแทน	หมายเลขประจำตัวประชาชนหรือ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร	คำสันนิษฐานแทนคดี ว่าจะต้องจ่าย (บาท)

ส่วนที่ ๒.

☐ สถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริง (วัน/เดือน/ปี ที่บันทึกข้อเท็จจริง)

☐ ลูกค้าไม่ลงลายมือชื่อ

ลายมือชื่อผู้ทำธุรกรรมหรือผู้บันทึกข้อเท็จจริง

(วัน/เดือน/ปี ที่รายงาน)

ลายมือชื่อผู้รายงาน

คำอธิบายประกอบกรรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (คำสันนิษฐานแทนของธุรกิจประกันวินาศภัย)

๑. ผู้ทำธุรกรรม หมายความว่า บุคคลที่มาทำธุรกรรมกับบริษัท เช่น ผู้เอาประกันภัย

๒. ผู้รายงาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของบริษัทที่มีหน้าที่รับทำธุรกรรม

วิธีการกรอก

๑. เมื่อมีคำสันนิษฐานแทนคดีว่าจะต้องจ่าย "ตั้งแต่ ๑๐ ล้านบาทขึ้นไป" ผู้รายงานต้องกรอกแบบรายงานธุรกรรม โดยให้เลือกช่อง "รายงานฉบับหลัก" ทั้งนี้ ในกรณีที่เคยรายงานแล้ว แต่ต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อมูลใดๆ ให้เลือกช่อง "รายงานฉบับแก้ไข/เพิ่มเติม" ซึ่งต้องระบุครั้งที่แก้ไข/เพิ่มเติม หรือลงวันที่ที่รายงาน

๒. ส่วนที่ ๑. รายละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรม ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ หรือเลขที่กรมธรรม์ ชื่อผู้เอาประกันภัย ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับค่าสินไหมทดแทน หมายเลขประจำตัวประชาชน ของผู้ขอรับค่าสินไหมทดแทน หากเป็นคนต่างด้าวให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ พร้อมทั้งระบุประเภทของเอกสารดังกล่าว ในกรณีที่เป็นนิติบุคคลให้ระบุ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร นอกจากนี้ ให้ระบุคำสันนิษฐานแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ ๑๐ ล้านบาทขึ้นไป

๓. ส่วนที่ ๒. ช่องที่ ๑ ให้ผู้ทำธุรกรรมลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ หรือในกรณีที่ผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานไม่ใช่ผู้ทำธุรกรรม ให้ผู้บันทึกข้อเท็จจริง ลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้ด้วย และระบุวัน เดือน ปีที่บันทึกข้อเท็จจริงไว้ด้านบนขวาของช่อง

ช่องที่ ๒ ให้ผู้ทำธุรกรรมซึ่งมีหน้าที่ต้องรายงานเป็นผู้ลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ และระบุวัน เดือน ปีที่รายงานไว้ด้านบนขวาของช่อง

๔. หากมีช่องว่างไม่เพียงพอในการกรอกข้อมูลหรือมีรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนใด ให้รายงานในกระดาษขนาด A ๔ แล้วแนบมาพร้อมแบบรายงานฉบับนี้ โดยต้องระบุจำนวนเอกสารประกอบการรายงานทั้งหมดในช่อง "รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น"

หมายเหตุ

๑. การกำหนดให้ผู้ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. การรายงานการทำธุรกรรมโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. ผู้รายงานโดยแสดงความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก จ

แบบ ปปง.1-04-3 แบบรายงานธุรกรรมที่มี
เหตุอันควรสงสัยของธุรกิจประกันชีวิตและ
ธุรกิจประกันวินาศภัย

แบบ ปปง.1-04-3 แบบรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของธุรกิจประกันชีวิตและธุรกิจประกันวินาศภัย

๑.๑ รายละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรม

๑.๒ ปีนี้

[illegible]

ลายมือชื่อผู้บันทึกข้อเท็จจริง (วัน/เดือน/ปี ที่บันทึกข้อเท็จจริง)

(หากได้รายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสดหรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินแล้ว ให้ระบุเลขที่รายงานฉบับหลักและให้กรกรรายงานฉบับนี้ เฉพาะส่วนที่ ๔. เหตุที่มีเหตุอันควรสงสัยในหน้า ๒ เท่านั้น โดยไม่ต้องกรกรรายละเอียดในหน้าแรกนี้)

ประกอบรายงานเลขที่

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 ปี พ.ศ. เลขลำดับรายงาน

(ใช้ ๑๐ หลักสุดท้าย)

ส่วนที่ ๔. เหตุอันควรสงสัย

ส่วนที่ ๕.

(วัน/เดือน/ปี ที่รายงาน)

ลายมือชื่อผู้รายงาน

คำอธิบาย

๑. ผู้กรรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายความว่า ผู้กรรรมที่มีความซื่อสัตย์สุจริตในการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ผู้กรรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ผู้กรรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำการขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือผู้กรรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง
๒. ผู้ทำธุรกรรม หมายความว่า บุคคลที่มาทำธุรกรรมกับบริษัท เช่น ผู้เอาประกันภัย
๓. ผู้รายงาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของบริษัทที่มีหน้าที่รับทำธุรกรรม

วิธีการกรอก

๑. เมื่อมีการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ผู้รายงานต้องกรอกแบบรายงานธุรกรรม โดยให้เลือกช่อง "รายงานฉบับหลัก" ทั้งนี้ ในกรณีที่เคยรายงานแล้ว แต่ต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติม ข้อมูลใดๆ ให้เลือกช่อง "รายงานฉบับแก้ไขเพิ่มเติม" ซึ่งต้องระบุครั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมลงวันที่ที่รายงาน
๒. ส่วนที่ ๑. กรณีผู้กรรรมประกันชีวิต ข้อ ๑.๑ รายงานละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรม ให้ระบุวันที่ทำสัญญาประกันชีวิต พร้อมเลขที่กรมธรรม์ ชื่อผู้เอาประกันภัย หมายเลขประจำตัวประชาชน หากเป็นคนต่างด้าวให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ พร้อมทั้งระบุประเภทของเอกสารดังกล่าว จำนวนเงินเอาประกันภัยรวมสำหรับช่อง "เบี้ยประกันภัย" ให้ระบุจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ผู้ทำธุรกรรมได้ชำระ เงินสดแต่ละครั้ง
- ข้อ ๑.๒ ขึ้น ๆ ให้ระบุรายละเอียดประเภทของการทำธุรกรรมด้วยเงินสด นอกเหนือจากการชำระเบี้ยประกันภัย เช่น การชำระหนี้สิน เป็นต้น
๓. ส่วนที่ ๒. กรณีผู้กรรรมประกันวินาศภัย ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ พร้อมเลขที่กรมธรรม์ ชื่อผู้เอาประกันภัย ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับค่าสินไหมทดแทน หมายเลขประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับค่าสินไหมทดแทน หากเป็นคนต่างด้าวให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง หรือเลขที่เอกสารประจำตัวอื่นๆ พร้อมทั้งระบุประเภทของเอกสารดังกล่าว ในกรณีที่เป็นการนิติบุคคลให้ระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร นอกจากนี้ ให้ระบุค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะต้องจ่าย
๔. ส่วนที่ ๓. ให้ผู้บันทึกข้อเท็จจริงลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้ด้วย และระบุวัน เดือน ปี ที่บันทึกข้อเท็จจริงไว้ด้านบนขวาของช่อง
๕. ส่วนที่ ๔. ให้ระบุเหตุอันควรสงสัยอย่างละเอียด
๖. ส่วนที่ ๕. ให้ผู้รับทำธุรกรรมซึ่งมีหน้าที่ต้องรายงานเป็นผู้ลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อ-นามสกุลด้วยลายมือบรรจงในวงเล็บ และระบุวัน เดือน ปี ที่รายงานไว้ด้านบนขวาของช่อง
๗. หากมีข้อสงสัยไม่เพียงพอในการกรอกข้อมูลหรือมีรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนใด ให้รายงานในกระดาษขนาด A ๔ แล้วแนบมาพร้อมแบบรายงานฉบับนี้ โดยต้องระบุจำนวนเอกสารประกอบการรายงานทั้งหมดในช่อง "รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น _____ แผ่น"

หมายเหตุ

๑. การกำหนดให้ผู้ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินเป็นผู้บันทึกข้อเท็จจริงในแบบรายงานนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. การรายงานการทำธุรกรรมโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๓. ผู้รายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก ช

แบบ ปปง.21/2 แบบรายงานการไม่สามารถ
ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
ลูกค้าตามมาตรา 21/2

ภาคผนวก ข
แบบ ปปง.21/2 แบบรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา 21/2

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

แบบ ปปง.๒๑/๒

แบบรายงานการไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(โปรดระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ทุกข้อ หากข้อใดไม่มีข้อมูลให้ระบุไว้ว่า “ไม่มีข้อมูล”)

รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น.....แผ่น

๑. วันเดือนปีที่รายงานข้อมูล :.....

๒. ข้อมูลผู้มีหน้าที่รายงาน

๒.๑ ชื่อ

๒.๒ ที่อยู่.....

๒.๓ หมายเลขโทรศัพท์..... ๒.๓ หมายเลขโทรสาร.....

๓. ข้อมูลลูกค้า :

๓.๑ ชื่อเต็ม (กรณีบุคคลธรรมดาระบุชื่อและคำนำหน้าชื่อ, กรณีนิติบุคคลหรือบุคคลที่ตกลงกันทางกฎหมายให้ระบุชื่อองค์กร)

๓.๒ เอกสารหลักฐานการแสดงตน (ระบุประเภทหลักฐานการแสดงตนของลูกค้า)

๓.๓ หมายเลขประจำตัว (ที่ปรากฏตามเอกสารแสดงตนในข้อ ๓.๒).....

๔. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า :

๔.๑ เหตุตามกฎหมายอื่นทำให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า” (ระบุข้อตามกฎหมายกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นที่มาในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า)

๔.๒ ข้อเท็จจริงที่ผู้มีหน้าที่รายงาน ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ระบุรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานไม่สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ ตลอดจนข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่รายงานนี้ผู้มีหน้าที่รายงานได้ดำเนินการอย่างไรกับลูกค้าแล้ว เช่น ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ เป็นต้น)

-๒-

๔.๓ ระบุวัน เดือน ปี ที่พบว่าไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้

๔.๔ เหตุอันควรสงสัยที่ผู้มีหน้าที่รายงานต้องให้สำนักงาน ป.ป.ง. ระวังการทำธุรกรรมไว้ก่อน (ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาเหตุที่ต้องระวังการทำธุรกรรมไว้ก่อน)

๔.๕ ระบุรายการเอกสารหลักฐานประกอบการรายงาน พร้อมแนบเอกสารหลักฐานดังกล่าวด้วย (ถ้ามี)

มีทั้งสิ้น รายการ

รายการที่ ๑ เอกสาร.....

รายการที่ ๒ เอกสาร

รายการที่ ๓ เอกสาร

รายการที่ ๔ เอกสาร

รายการที่ ๕ เอกสาร

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน
(.....)

หมายเหตุ ๑. ผู้ที่ลงชื่อต้องเป็นผู้บริหารที่มีอำนาจอนุมัติรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

๒. หากมีช่องว่างไม่เพียงพอในการกรอกข้อมูลหรือมีรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนใด ให้รายงานในกระดาษขนาด A ๔ แล้วแนบมาพร้อมรายงานฉบับนี้ โดยต้องระบุจำนวนเอกสารประกอบการรายงานทั้งหมดในช่อง “รวมเอกสารจำนวนทั้งสิ้น.....แผ่น”)

ภาคผนวก ช

แบบ ปกร.03 แบบแจ้งข้อมูล
เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกกระทำการดำเนินการ

ภาคผนวก ข
แบบ ปกร.03 แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ

แบบ ปกร ๐๓

ฉบับที่...../๒๕.....

แจ้งเพิ่มเติม ครั้งที่.....

แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการตามมาตรา ๖(๒)
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
พ.ศ. ๒๕๕๖

วันเดือนปีที่แจ้งข้อมูล :

ชื่อผู้แจ้ง (๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน :

(๒) บุคคลที่ถูกกำหนด :

หมายเลขประจำตัว (ประชาชน หรือหนังสือเดินทาง หรือ หมายเลขจดทะเบียน).....

(๓) ผู้ที่ครอบครองทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด :

หมายเลขประจำตัว (ประชาชน หรือหนังสือเดินทาง หรือ หมายเลขจดทะเบียน).....

(๔) เจ้าของทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ (เลือก)

- ☐ บุคคลที่ถูกกำหนด
- ☐ ผู้กระทำการแทนหรือตามคำสั่งของบุคคลที่ถูกกำหนด
- ☐ กิจกรรมภายใต้การควบคุมของบุคคลที่ถูกกำหนด
- ☐ บุคคลอื่น ระบุ.....

ที่อยู่ผู้มีหน้าที่รายงาน:

หมายเลขโทรศัพท์ :

หมายเลขโทรสาร :

E-mail :

ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง
(.....)

- ลับ -

สรุปรายการทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ

ประเภททรัพย์สิน	จำนวน/มูลค่า ณ วันที่ระงับการดำเนินการ	วันที่ระงับการดำเนินการ

รวมรายการทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการทั้งสิ้น.....รายการ มูลค่ารวม.....บาท

- ลับ -

- ลับ -

บัญชีแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการ

ลำดับ ที่	ประเภททรัพย์สิน	รายละเอียดของทรัพย์สิน	มูลค่าของทรัพย์สิน

หมายเหตุ

(๑) กรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงาน แจ้งข้อมูลครั้งแรก ให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ระบุ (ตัวอย่าง) ฉบับที่ ..๑.../๒๕๕๘ และแจ้งข้อมูลตามช่องที่ให้กรอก และหากมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ระงับการดำเนินการตามที่ระบุในแบบแจ้งข้อมูลนี้ ให้กรอกข้อมูลโดยระบุ ชื่อ/ประเภททรัพย์สิน ปริมาณ และราคา ให้ครบถ้วน และระบุในเอกสารแนบว่า ใช้ประกอบแบบแจ้งข้อมูลฉบับที่...../๒๕..... (ข้อนี้ ให้ใช้ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานต้องการอธิบายหรือระบุข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินเพิ่มเติมได้ โดยอนุโลม)

(๒) ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงาน แจ้งเพิ่มเติม ให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ระบุหมายเลขฉบับเดิมที่เคยแจ้งมาแล้ว ที่ช่องข้อมูล ฉบับที่...../๒๕..... (มุมขวบนสุด) และระบุครั้งที่ สำหรับการแจ้งเพิ่มเติม กับ ปทัศศักราชตามปฏิทิน (มุมขวบน ในบรรทัดที่สอง)

(๓) **ทรัพย์สิน** หมายความว่า เงิน ทรัพย์สินหรือวัตถุไม่มีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ รวมทั้งดอกผลของเงิน ทรัพย์สิน หรือวัตถุดังกล่าว เอกสารทางกฎหมาย หรือตราสารในรูปแบบใดๆ ทั้งที่ปรากฏในสื่ออื่นใด กระดาษ หรือรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง สิทธิเรียกร้อง หรือประโยชน์อื่นใดในทรัพย์สินนั้น

(๔) ให้ผู้มีหน้าที่รายงานระบุ **ประเภททรัพย์สิน** ให้ชัดเจนว่า ทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการเป็นทรัพย์สินประเภทใด เช่น เงินสด เงินฝาก เงินลงทุน ที่ดิน โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ยานพาหนะ สิทธิเรียกร้อง ทรัพย์สินอื่น เป็นต้น

- ลับ -

๔

- ลับ -

(๕) ระวังการดำเนินการกับทรัพย์สิน หมายความว่า การห้ามโอน ขาย ยักยอก หรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สิน หรือเปลี่ยนสภาพใช้ประโยชน์หรือกระทำการใดๆ ต่อทรัพย์สินอันจะส่งผลเปลี่ยนแปลงต่อจำนวน มูลค่า ปริมาณ ท่าเลที่ตั้ง หรือลักษณะของทรัพย์สินนั้น

(๖) ผู้มีหน้าที่รายงานต้องเก็บรักษาสำเนาแบบแจ้งนี้เพื่อประโยชน์แก่การกำกับและตรวจสอบของสำนักงาน ปปง.

- ลับ -

ภาคผนวก ด

แบบ ปกร.04 แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับ
ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด
หรือผู้ที่มี หรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด

ภาคผนวก ด

แบบ ปกร.04 แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้า
ซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มี หรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด

แบบ ปกร ๐๔

ฉบับที่...../๒๕.....

แจ้งเพิ่มเติม ครั้งที่.....

แบบแจ้งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อ
บุคคลที่ถูกกำหนด หรือ ผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด
ตามมาตรา ๖(๓) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
และการก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖

วันเดือนปีที่แจ้งข้อมูล :

ชื่อผู้มีหน้าที่รายงาน :

ที่อยู่ผู้มีหน้าที่รายงาน :

หมายเลขโทรศัพท์ :

หมายเลขโทรสาร :

E-mail :

 ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง
 (.....)

ส่วนที่ ๑ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าของผู้มีหน้าที่รายงานซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

๑. ผู้ที่เป็นลูกค้า (บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล)

ลำดับที่	ชื่อ	เลขประจำตัวประชาชน/ หมายเลขหนังสือ เดินทาง/ เลขทะเบียนนิติบุคคล	ข้อมูลติดต่อ ที่อยู่/ที่ตั้ง/หมายเลข โทรศัพท์	วันที่เริ่มสร้างความสัมพันธ์ หรือให้บริการกับลูกค้าเมื่อใด	ประเภทธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	รายละเอียด ธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	มูลค่าธุรกรรม

๒. ผู้ที่เคยเป็นลูกค้า (บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล)

ลำดับที่	ชื่อ	เลขประจำตัว ประชาชน/ หมายเลขหนังสือ เดินทาง/ เลขทะเบียนนิติบุคคล	ข้อมูลติดต่อ ที่อยู่/ที่ตั้ง/หมายเลข โทรศัพท์	วันที่เริ่มสร้างความสัมพันธ์ หรือให้บริการกับลูกค้า เมื่อใด	ประเภทธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	รายละเอียด ธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	มูลค่า ธุรกรรม	วันที่ยุติ ความสัมพันธ์ กับลูกค้า

- ถัด -

ส่วนที่ ๒ ผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนดซึ่งมีได้เป็นลูกค้าของผู้มีหน้าที่รายงาน

๑. ผู้ที่ทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด (บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล)

ลำดับที่	ชื่อ	เลขประจำตัวประชาชน/ หมายเลขหนังสือ เดินทาง/ เลขทะเบียนนิติบุคคล	ข้อมูลติดต่อ ที่อยู่/ที่ตั้ง/หมายเลข โทรศัพท์	วันที่เริ่มสร้างความสัมพันธ์ หรือให้บริการกับลูกค้าเมื่อใด	ประเภทธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	รายละเอียดธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	มูลค่าธุรกรรม

๒. ผู้ที่เคยทำธุรกรรมกับบุคคลที่ถูกกำหนด (บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล)

ลำดับที่	ชื่อ	เลขประจำตัว ประชาชน/ หมายเลขหนังสือ เดินทาง/ เลขทะเบียนนิติบุคคล	ข้อมูลติดต่อ ที่อยู่/ที่ตั้ง/หมายเลข โทรศัพท์	วันที่เริ่มสร้างความสัมพันธ์ หรือให้บริการกับลูกค้า เมื่อใด	ประเภท ธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	รายละเอียด ธุรกรรม/ ผลิตภัณฑ์/ ช่องทางการ ให้บริการ	มูลค่าธุรกรรม	วันที่ยุติ ความสัมพันธ์ กับลูกค้า

- ถัด -

หมายเหตุ

(๑) กรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงาน แจ้งข้อมูลครั้งแรก ให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ระบุ (ตัวอย่าง) ฉบับที่ ...๑.../๒๕๕๘ และแจ้งข้อมูลตามช่องที่ให้กรอก และหากมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ระงับการดำเนินการตามที่ระบุในแบบแจ้งข้อมูลนี้ ให้กรอกข้อมูลโดยระบุ ชื่อ/ประเภททรัพย์สิน ปริมาณ และราคา ให้ครบถ้วน และระบุในเอกสารแนบว่า ใช้ประกอบแบบแจ้งข้อมูลฉบับที่...../๒๕..... (ข้อนี้ ให้ใช้ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานต้องการอธิบายหรือระบุข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินเพิ่มเติมได้ โดยอนุโลม)

(๒) ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงาน แจ้งเพิ่มเติม ให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ระบุหมายเลขฉบับเดิมที่เคยแจ้งมาแล้ว ที่ช่องข้อมูล ฉบับที่.../๒๕..... (มุมขวบนสุด) และระบุครั้งที่ สำหรับการแจ้งเพิ่มเติม กับ ปีพุทธศักราชตามปฏิทิน (มุมขวบน ในบรรทัดที่สอง)

(๓) **ธุรกรรม** หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่นทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๔) ผู้มีหน้าที่รายงานต้องเก็บรักษาสำเนาแบบแจ้งนี้เพื่อประโยชน์แก่การกำกับและตรวจสอบของสำนักงาน ปปง.

ภาคผนวก ต

ตัวอย่างที่ 1 รายละเอียดหลักสูตร

ภาคผนวก ต

ตัวอย่างที่ 1 รายละเอียดหลักสูตร

การอบรม E-Learning

หลักสูตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุน
ทางการเงินแก่การก่อการร้ายของสถาบันการเงิน ประเภทบริษัทประกันวินาศภัย

หลักการและเหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2558 ในมาตรา 2/3 ประกอบกับ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วยการจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 พ.ศ.2563 ได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 ต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำรายงาน หรือควบคุมการจัดทำรายงาน การจัดให้ลูกค้าแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ต้องเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีการฝึกอบรมตามที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกำหนด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวูธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (AML/CTPF)
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ที่มาและหลักเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยง การจัดให้ลูกค้าแสดงตนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การรักษาความลับ และการจัดเก็บข้อมูลและเอกสาร
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ถึงหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการรายงานธุรกรรม การระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน และการแจ้งข้อมูลต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
4. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ถึงสาระสำคัญ หลักการ และเหตุผลที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวูธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (AML/CTPF)
5. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมรับทราบถึงบทลงโทษกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

โครงสร้างหลักสูตร

หัวข้อการอบรม ประกอบไปด้วย

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
2. การประเมิน การบริหาร และการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. การจัดทำรายงานการทำธุรกรรม และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
4. การจัดให้ลูกค้าแสดงตน และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
5. การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การเก็บรักษาข้อมูล และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
6. การตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด การระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน และการรายงานสำนักงาน ปปง. และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

ผู้มีหน้าที่ต้องอบรม

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วยการจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 พ.ศ.2563 โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการจัดทำหรือควบคุมการจัดทำรายงานการทำธุรกรรม การจัดให้ลูกค้าแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าจะต้องผ่านการอบรมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด ภายใน 30 วันนับแต่วันเริ่มปฏิบัติงาน

รายละเอียดการอบรม

ระยะเวลาการอบรม 6 ชั่วโมง

1. ผู้สมัครอบรมจะต้องลงทะเบียนด้วยตนเอง ไม่สามารถให้ผู้อื่นลงทะเบียนให้ได้ เนื่องจาก 1 อีเมลใช้สมัครได้เพียง 1 คนเท่านั้น ไม่สามารถใช้อีเมลเดียวกันสมัครอบรมได้หลายคน ชื่ออีเมลจะต้องเป็นชื่อเดียวกันกับผู้สมัครอบรมและนามสกุลอีเมลต้องเป็นของบริษัทประกันวินาศภัยเท่านั้น กรณีที่ท่านลงทะเบียนโดยใช้อีเมลอื่นที่ไม่ใช่อีเมลของบริษัทประกันวินาศภัย สมาคมฯ ไม่อนุมัติการสมัครอบรมฯ
2. ผู้ดูแลระบบจะตรวจสอบข้อมูลของผู้สมัครอบรมทุกคน และอนุมัติภายใน 1 วันทำการ หลังจากที่ท่านได้สมัครอบรมเรียบร้อยแล้ว ในกรณีที่นามสกุลอีเมลของบริษัทประกันภัยใช้นามสกุลเดียวกันกับบริษัทประกันชีวิต สมาคมฯ จะต้องตรวจสอบคุณสมบัติการเป็นพนักงานของบริษัทประกันภัย โดยท่านจะต้องแสดงบัตรพนักงานของบริษัทท่านให้สมาคมฯ ทราบ ก่อนอนุมัติเข้ารับการอบรมต่อไป
3. เมื่อสมาคมฯ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครอบรมเรียบร้อยแล้ว จะส่ง Username และ Password ให้ผู้สมัครอบรมทางอีเมลที่ลงทะเบียนไว้
4. เมื่อผู้สมัครอบรมได้รับ Username และ Password ทางอีเมลเรียบร้อยแล้ว ท่านจะต้องเข้าระบบอบรมเพื่อทำการอบรมให้ครบทั้งหมด 6 หมวด (6 ชั่วโมง) ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ท่านได้รับอีเมล โดยท่าน

สามารถเข้าอบรมทั้ง 6 ชั่วโมง ในครั้งเดียวหรือทยอยอบรมก็ได้ กรณีทยอยอบรมเมื่อผู้เข้าอบรมต้องการจะอบรมต่อจากที่ได้อบรมไว้แล้ว ระบบจะเริ่มอบรมต่อจากที่ท่านได้อบรมไว้ก่อนหน้านี้ โดยท่านจะต้องอบรมให้ครบทั้ง 6 ชั่วโมง และทำแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ หากท่านยังไม่ได้เข้าระบบเพื่อทำการอบรมฯ หรือเข้าอบรมไม่ครบทั้ง 6 ชั่วโมง ระบบจะตัดสิทธิ์ท่านออกจากการอบรม ท่านต้องติดต่อเจ้าหน้าที่สมาคมฯ เพื่อทำการปลดล็อกระบบอบรมให้ท่านเข้าอบรมใหม่ทั้ง 6 หมวด (6 ชั่วโมง)

5. ระบบการอบรมไม่จำกัดช่วงเวลาในการอบรม

6. เกณฑ์การทำแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ แบบทดสอบประกอบไปด้วย 6 หมวด แบ่งเป็นหมวดละ 5 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ ผู้เข้าอบรมต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบด้วยคะแนนในแต่ละรายวิชา ไม่น้อยกว่า 60% รวมกันทั้ง 6 หมวด ต้องไม่น้อยกว่า 70% หรือต้องได้คะแนนในแต่ละหมวด ไม่ต่ำกว่า 3 ข้อ

7. ผู้เข้าอบรมที่ได้อบรมครบทั้ง 6 ชั่วโมง และทำแบบทดสอบผ่านแล้ว ผู้ดูแลระบบได้ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว จะส่งหนังสือรับรองผ่านการอบรมอิเล็กทรอนิกส์ให้ท่านทางอีเมลที่ท่านลงทะเบียนไว้

8. กรณีที่ผู้เข้าอบรมทำแบบทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ผลการทดสอบไม่ผ่าน ผู้เข้าอบรมจะต้องส่งอีเมลแจ้งมายังเจ้าหน้าที่สมาคมฯ ที่อีเมล chonlada@tgia.org หรือ duangkamol@tgia.org เพื่อทำการลบบประวัติการอบรมเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ทำการลบบประวัติการอบรมเรียบร้อยแล้ว ผู้เข้าอบรมจะต้องทำการอบรมใหม่ทั้ง 6 หมวด (6 ชั่วโมง) และทำแบบทดสอบใหม่ทั้งหมด

9. สมาคมฯ ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการอบรมฯ บนเว็บไซต์สมาคมประกันวินาศภัยไทย ภายใน 3 วันทำการ ของทุกต้นเดือนตรวจสอบผลการอบรมได้ที่ www.tgia.org หัวข้อ การอบรม E-Learning หลักสูตร ปง.

ค่าธรรมเนียม

พนักงานของบริษัทประกันวินาศภัยที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ (ไม่คิดค่าใช้จ่าย)

บุคคลภายนอก ค่าสมัครอบรมคนละ 500 - บาท (รวม Vat 7%)

สอบถามกฎหมาย ปง. เพิ่มเติมได้ที่

ฝ่ายวิชาการประกันภัย โทร 0 2108 8399

ต่อ 1206 (เลขuangค์) หรือ 1213 (ฉัตรนภา)

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างที่ 2 ทะเบียนรายชื่อเจ้าหน้าที่
ที่ได้รับการฝึกอบรม

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างที่ 2 ทะเบียนรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรม

รายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรม (ปปง.กส.03)

หลักสูตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกัน และปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของสถาบันการเงิน ประเภทบริษัทประกันวินาศภัย

ผู้จัดการฝึกอบรม สมาคมประกันวินาศภัยไทย

ตั้งแต่วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

บัญชีรายชื่อผู้ผ่านการอบรม จำนวน.....ราย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	บริษัท
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			

ลงชื่อ

ผู้รายงาน

นางสาวกัลยา จุกหอม

ผู้จัดการฝึกอบรม

วันที่.....

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างที่ 3 หนังสือผ่านการอบรม

ภาคผนวก ท
ตัวอย่างที่ 3 หนังสือผ่านการอบรม

สมาคมประกันวินาศภัยไทย

ขอมอบหนังสือรับรองฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ค่านำหน้าชื่อ ชื่อ สกุล

ได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร

การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของสถาบันการเงิน ประเภทบริษัทประกันวินาศภัย

ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ว่าด้วยการจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ พ.ศ. ๒๕๖๓

ให้ไว้ ณ วันที่ * เดือน * พ.ศ. *

(นางสาวกัลยา จุกหอม)
ผู้จัดการฝึกอบรม

ภาคผนวก น

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ภาคผนวก น

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า

(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒)^๒ ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศเฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป หรือรับไว้เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น หรือความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ เฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่ออนาจาร หรือโดยทุจริต ชื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากนั้น หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๔๕/๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒

^๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

ปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไป เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(๔)^๓ ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์ที่กระทำโดยอ้างอำนาจอัยย์หรือช่องโหว่ตามประมวลกฎหมายอาญา

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๘)^๔ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๙)^๕ ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นการจัดให้มีการเล่นการพนันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๑๐)^๖ ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอัยย์ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

^๓ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๔ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๘) เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖

^๕ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๙) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๖ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

(๑๑)^๗ ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ชื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๒)^๘ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ตวงตรา แสตมป์ และตัวตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นการค้า

(๑๓)^๙ ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๔)^{๑๐} ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(๑๕)^{๑๑} ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๖)^{๑๒} ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

(๑๗)^{๑๓} ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

^๗ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๘ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๙ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๐} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๑} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๒} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๖) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๓} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๗) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

๔

(๑๘)^{๑๔} ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กระชอก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกงหรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นปกติธุระ

(๑๙)^{๑๕} ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเป็นโจรสลัด

(๒๐)^{๑๖} ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขาย หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

(๒๑)^{๑๗} ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เฉพาะที่เป็นการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทโธปกรณ์เฉพาะที่เป็นการค้ายุทโธปกรณ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือการสงคราม

ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ความรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักร ซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำความผิดในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย^{๑๘}

“ธุรกรรม” หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่น ทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”^{๑๙} หมายความว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำความผิดขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือ

^{๑๔} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๘) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๕} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๖} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๗} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๘} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๙} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

๕

การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” หมายความว่า

(๑)^{๒๐} เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน และให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใดๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ

(๓) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ (๒)

ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จะมีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนสภาพไปกี่ครั้งและไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอนไปเป็นของบุคคลใด หรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑)^{๒๑} ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒)^{๒๒} บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓)^{๒๓} (ยกเลิก)

(๔) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๕)^{๒๔} สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มี ทุนดำเนินการ ซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินการเกี่ยวกับ

^{๒๐} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๒๑} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๒} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๓} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๓) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๔} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๖

การรับฝากเงิน ให้กู้ ให้สินเชื่อบริษัทหรือรับจํานําทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงิน และทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

(๖) นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

“กองทุน”^{๒๕} หมายความว่า กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป
มาตรา ๕ ผู้ใด

(๑) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะ หรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ

^{๒๕} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “กองทุน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๗

(๒) กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มาแหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๓)^{๒๖} ได้มา ครอบครอง หรือใช้ทรัพย์สิน โดยรู้ในขณะที่ได้มา ครอบครอง หรือใช้ทรัพย์สินนั้นว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ในความผิดฐานฟอกเงิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ หรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ฟันทัก หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๙ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

^{๒๖} มาตรา ๕ (๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๘

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๐ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น^{๒๗}

กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน หรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา อันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดร่วมในการกระทำความผิดกับบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง^{๒๘}

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^{๒๗} มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๘} มาตรา ๑๑ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๒

การรายงานและการแสดงตน

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมนั้นต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็น

- (๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ
- (๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒)

หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่สถาบันการเงินได้รายงานไปแล้ว ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้น ให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๔^{๒๙} ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมที่ได้กระทำไปแล้วโดยมิได้มีการรายงานตามมาตรา ๑๓ (๓) เป็นธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินรายงานให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานที่นครกรุงเทพมหานคร สำนักงานที่จังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่ามีการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีและมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) เมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม หรือ
- (๓) เมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

มาตรา ๑๕/๑^{๓๐} เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้ใดได้รับแจ้งรายการเกี่ยวกับการนำเงินตราไม่ว่าจะเป็นเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศ อันมีมูลค่ารวมกันถึงจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรดังกล่าวรวบรวม

^{๒๙} มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๐} มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

และจัดส่งข้อมูลที่ได้รับแจ้งนั้นไปยังสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
แบบการแจ้งรายการ ที่คณะกรรมการกำหนด

จำนวนเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง
ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนที่ผู้นำเงินตราที่นำเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศต้องแจ้ง
รายการตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินกำหนด

มาตรา ๑๖^(๓) ให้ผู้ประกอบการอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรม
ต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง
หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕)
ต้องเป็นนิติบุคคล เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควร
ว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือ
ความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคล
ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรม
ต่อสำนักงาน

(๑) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็น
ที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมาย
ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบการอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่
ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบการอาชีพค้าหรือให้เช่ารถยนต์

(๔) ผู้ประกอบการชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบการชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาด
และค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบการชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับ
ผู้ประกอบการที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการ
การประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจ
สถาบันการเงิน

*(๗) ผู้ประกอบการชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงิน
ตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ หรือ
ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

^(๓) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

๑๑

(๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

*(๙) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

(๑๐)^{๓๒} ผู้ประกอบอาชีพที่ดำเนินธุรกิจทางการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่มีใช้เป็นสถาบันการเงิน ซึ่งปรากฏผลจากการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายว่ามีความเสี่ยงที่อาจถูกใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับผู้มีหน้าที่รายงานตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีผู้มีหน้าที่รายงานดังกล่าวเป็นผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินเสียเอง^{๓๓}

มาตรา ๑๖/๑^{๓๔} ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยมีพยานหลักฐานตามสมควรว่า มูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรใด มีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้มูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมหรือสั่งระงับการทำธุรกรรมดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวเป็นเวลาตามที่สำนักงานกำหนด และในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการอาจเข้าไปในสถานที่ดำเนินงานของมูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรนั้นในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบตามที่จำเป็นได้

^{๓๒} มาตรา ๑๖ (๑๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๓} มาตรา ๑๖ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

*ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระบบชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ปัจจุบันได้กำหนดให้เป็น “สถาบันการเงิน” ตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๖๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๔} มาตรา ๑๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๒

มาตรา ๑๗ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ธุรกิจกรมใดที่รัฐมนตรีเห็นสมควรให้ได้รับยกเว้น ไม่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ซึ่งผู้รายงานกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคในการแสดงตนของคนพิการหรือทุพพลภาพด้วย เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว^{๓๔}

การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐/๑^{๓๕} สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตาม มาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้าและต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ด้วย โดยอนุโลม แต่จะใช้กับผู้ประกอบอาชีพที่มีลักษณะอย่างใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยต้องมีให้มีลักษณะเป็นการก่อความเดือดร้อนแก่ผู้ประกอบอาชีพรายย่อยและประชาชนที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเท่านั้น^{๓๖}

^{๓๔} มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๓๕} มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๓๖} มาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๓

มาตรา ๒๑^{๓๘} เมื่อมีการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าวตามแบบ รายการ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑/๑^{๓๙} ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือบุคคลใดเปิดเผยข้อมูลหรือกระทำได้ด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าหรือบุคคลภายนอกทราบเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การรายงานธุรกรรมหรือการส่งข้อมูลอื่นใดไปยังสำนักงาน เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาลหรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขาของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ที่ตั้งอยู่ในหรือต่างประเทศเพื่อดำเนินการอันเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

รายงานที่สำนักงานได้รับตามหมวดนี้ถือเป็นความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวเฉพาะเพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑/๒^{๔๐} ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานให้สำนักงานทราบโดยทันที

ในกรณีที่สำนักงานได้ตรวจสอบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้มีอำนาจสั่งให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวระงับการทำธุรกรรมไว้ก่อนได้ ไม่เกินสิบวันทำการ

มาตรา ๒๑/๓^{๔๑} เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีหน้าที่จัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงาน ตามมาตรา ๑๓ และ มาตรา ๑๖

เมื่อผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องจัดให้ผู้ได้รับการฝึกอบรมดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำรายงานหรือควบคุมการจัดทำรายงาน การจัดให้ลูกค้าแสดงตน และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

^{๓๘} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๙} มาตรา ๒๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๐} มาตรา ๒๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๑} มาตรา ๒๑/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๔

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง และการจัดให้ผู้ได้รับการฝึกอบรมปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒^{๔๒} เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้

(๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

(๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

ให้นำความใน (๑) มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ด้วย^{๔๓}

มาตรา ๒๒/๑^{๔๔} ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม ให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาสิบปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า แต่ก่อนพ้นกำหนดเวลาสิบปีดังกล่าว หากมีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับลูกค้ารายใด ให้เลขาธิการแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่รายงานดังกล่าวเก็บรักษารายละเอียดของลูกค้ารายนั้นต่อไปอีกไม่เกินห้าปีนับแต่พ้นเวลาสิบปีก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษารายละเอียดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

^{๔๒} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๓} มาตรา ๒๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๔๔} มาตรา ๒๒/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๕

หมวด ๓

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๔^{๔๕} ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ง.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการนครแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๓) เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการทั้งสิบสี่คนเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง และรองประธานกรรมการอีกคนหนึ่ง โดยประธานกรรมการต้องได้รับคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๒) อาจมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับอธิบดีหรือเทียบเท่าซึ่งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาเป็นกรรมการแทนก็ได้ และเมื่อได้มอบหมายผู้ใดแล้วให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายนั้นเป็นกรรมการตาม (๒) แทนผู้มอบหมาย

มาตรา ๒๔/๑^{๔๖} (ยกเลิก)

มาตรา ๒๔/๒^{๔๗} ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

^{๔๕} มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

^{๔๖} มาตรา ๒๔/๑ ยกเลิกโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

^{๔๗} มาตรา ๒๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๖

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือ ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่งด้านใดตาม (๔)

(๔) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองภายในระยะเวลาห้าปีก่อนวันที่สมัคร

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะ คล้ายกันในกิจการของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในทางหุ้นส่วนบริษัทหรือบุคคลใดที่มีหน้าที่รายงานตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบภารใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ไม่เป็นผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการ ศาลปกครอง กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๘) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดฐานฟอกเงิน ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทาง การเงินแก่การก่อการร้าย ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การค้ายาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ

(๑๒) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๕^{๔๘} ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๓)^{๔๙} กำกับ ดูแล และควบคุมให้คณะกรรมการธุรกรรม สำนักงาน และเลขาธิการ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นอิสระและสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งระงับหรือยับยั้งการกระทำใดของคณะกรรมการธุรกรรม สำนักงาน และเลขาธิการ ที่เห็นว่า เป็นการเลือกปฏิบัติหรือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ระเบียบตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อนจึงจะใช้บังคับได้

ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการดำเนินการไปตามที่เห็นสมควร

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดจากการทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

(๕) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกัอำนาจของคณะกรรมการธุรกรรม รวมตลอดทั้งออกระเบียบหรือประกาศอื่นใดที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ใดที่กำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติ ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนจึงจะใช้บังคับได้

(๖) คัดเลือกบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งเลขาธิการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี ดำเนินการต่อไป

^{๔๘} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๙} มาตรา ๒๕ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน

๑๘

(๗) วางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกตาม (๖) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓)^{๕๐} ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔/๒ หรือคณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่จะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

^{๕๐} มาตรา ๒๗ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๑๙

มาตรา ๒๙^{๕๑} การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม และในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่การคัดเลือกบุคคลตามมาตรา ๒๕ (๖) การให้เลขาธิการ พ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๔๕ (๓) หรือการวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอ ความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

คณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๒^{๕๒} ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) บุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๓๒/๑ จำนวนสี่คน เป็นกรรมการ

(๒) เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการธุรกรรมทั้งห้าคนเลือกกรรมการตาม (๑) เป็นประธาน กรรมการคนหนึ่ง

^{๕๑} มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๒} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักเกณฑ์ วิธีการในการประชุม และการออกคำสั่งใด ๆ ของคณะกรรมการ
ธุรกรรมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการธุรกรรมกำหนดด้วยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการ

ระเบียบดังกล่าวเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๒/๑^{๕๓} ให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการ
ตุลาการศาลปกครอง คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และคณะกรรมการอัยการ
แต่ละคณะเสนอรายชื่อบุคคลที่ซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถอันจะยัง
ประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้คณะละหนึ่งคน ส่งให้สำนักงาน
เพื่อเสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมในกรณี
ที่คณะกรรมการ ผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่เสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้ง
เป็นกรรมการธุรกรรมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เสนอชื่อ
ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อ
จากคณะกรรมการคณะนั้น

การเสนอชื่อตามวรรคหนึ่งต้องเสนอพร้อมกับหนังสือแสดงความยินยอม
ของผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วย

มาตรา ๓๒/๒^{๕๔} กรรมการธุรกรรมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๒๔/๒ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) และต้องเป็น
หรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือตำแหน่งอธิบดี
ผู้พิพากษาชั้นไป หรือตำแหน่งอธิบดีอัยการชั้นไป หรือเป็น หรือเคยเป็นหัวหน้า
หน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรง
ตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่งด้านใด ตามมาตรา ๒๔/๒ (๔)

มาตรา ๓๒/๓^{๕๕} กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งมีวาระการดำรง
ตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการธุรกรรมที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และให้นำมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
เว้นแต่ การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗ (๓) ให้กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการ
แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออกเนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๓๒/๒

^{๕๓} มาตรา ๓๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๔} มาตรา ๓๒/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๕} มาตรา ๓๒/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๑

ในกรณีที่กรรมการธุรกรรมพ้นจากตำแหน่งและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการธุรกรรมแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่กรรมการธุรกรรมที่เหลืออยู่นั้นต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการธุรกรรมให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔^{๕๖} ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด
- (๒) สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖
- (๓) ดำเนินการตามมาตรา ๔๘
- (๔)^{๕๗} เสนอรายงานการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ
- (๕)^{๕๘} กำกับ ดูแล และควบคุมให้สำนักงานและเลขาธิการ ปฏิบัติหน้าที่อย่าง

เป็นอิสระและตรวจสอบได้

(๕/๑)^{๕๙} ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์ใด ๆ เพื่อให้สำนักงานปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของคณะกรรมการธุรกรรม ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดและต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๕^{๖๐} ในกรณีที่มิเหตุอันควรสงสัยและมีพยานหลักฐานอันสมควรว่า ธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ก่อนได้ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามวันทำการ

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่งไปก่อนก็ได้แล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

^{๕๖} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๗} มาตรา ๓๔ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๘} มาตรา ๓๔ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๙} มาตรา ๓๔ (๕/๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๖๐} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

๒๒

มาตรา ๓๖^{๖๓} ในกรณีที่มีพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้ง การทำธุรกรรมนั้นไว้ชั่วคราว ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสิบวันทำการ

มาตรา ๓๖/๑^{๖๒} ในการดำเนินการตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการบันทึกไว้ เป็นหลักฐานในรายงานการประชุม คณะกรรมการธุรกรรมหรือในการสั่งการของเลขาธิการว่ามีพยานหลักฐานใด และผู้ใดเป็นผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว

มาตรา ๓๗^{๖๓} เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ แล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรม รายงานต่อคณะกรรมการในการประชุมคราวถัดไป และให้รายงานให้คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบด้วย

รายงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลผู้ถูกสั่งยับยั้งการทำธุรกรรม
- (๒) พยานหลักฐานที่ใช้ดำเนินการต่อบุคคลตาม (๑)
- (๓) ผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการ
- (๔) ผลการดำเนินการ

รายงานตามมาตรานี้ให้ถือเป็นความลับของทางราชการ

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติตรวจสอบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้วพบว่ามีการกระทำที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งผลการตรวจสอบและความเห็นของคณะกรรมการหรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๗/๑^{๖๔} ในกรณีที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มี มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้อัยคำ หรือผู้ที่แฉเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็น ประโยชน์ต่อการดำเนินการของคณะกรรมการธุรกรรม ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้

^{๖๑} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๒} มาตรา ๓๖/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๓} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๖๔} มาตรา ๓๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

๒๓

ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ให้คณะกรรมการธุรกรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย^{๒๕}

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าว นั้นจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งแสดงเอกสารมอบหมายและบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

^{๒๕} มาตรา ๓๗/๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๔

บัตรประจำตัวตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

มาตรา ๓๘/๑^{๖๖} ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจจับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกจับเพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งตัวไปยังพนักงานสอบสวนโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง

มาตรา ๓๘/๒^{๖๗} ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ช่วยเหลือผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ซึ่งถูกฟ้องหรือถูกดำเนินคดีอื่นเนื่องมาจากการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แม้จะพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้วก็ตาม

มาตรา ๓๙ ให้กรรมการธุรกรรมได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙/๑^{๖๘} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๙/๒^{๖๙} (ยกเลิก)

^{๖๖} มาตรา ๓๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๗} มาตรา ๓๘/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๖๘} มาตรา ๓๙/๑ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๖๙} มาตรา ๓๙/๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๕

หมวด ๕

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๔๐^{๗๐} ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ง.” ขึ้นเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรม และปฏิบัติงานธุรกรรมอื่น

(๒) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด ๒ และแจ้งตอบการรับรายงาน รวมทั้งการรับรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่ได้มาโดยทางอื่น

(๓)^{๗๑} รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

(๓/๑)^{๗๒} กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓/๒)^{๗๓} ประเมินความเสี่ยงระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือ การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเพื่อจัดทำนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์ ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายเสนอต่อคณะกรรมการและคณะรัฐมนตรี รวมทั้งแจ้งผลการประเมิน ความเสี่ยงดังกล่าวไปยังหน่วยงานกำกับดูแลผู้ที่มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และ มาตรา ๑๖ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการใด ๆ ในการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินหรือการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

^{๗๐} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๗๑} มาตรา ๔๐ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๗๒} มาตรา ๔๐ (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๗๓} มาตรา ๔๐ (๓/๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓/๓)^{๗๔} จัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๓/๔)^{๗๕} แจ้งรายชื่อผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายไปยังหน่วยงานกำกับดูแลผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

(๓/๕)^{๗๖} ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔)^{๗๗} เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๕) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๑^{๗๘} ให้มีเลขาธิการคนหนึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ซึ่งปฏิบัติงานในสำนักงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี โดยจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานตามที่เลขาธิการมอบหมายก็ได้

เลขาธิการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

^{๗๔} มาตรา ๔๐ (๓/๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๕} มาตรา ๔๐ (๓/๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๖} มาตรา ๔๐ (๓/๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๗} มาตรา ๔๐ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๗๘} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๗

มาตรา ๔๒^{๗๔} ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกตามมาตรา ๒๕ (๖) โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

มาตรา ๔๓ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย

(๒)^{๗๕} ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดี หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป หรือรองหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการมีฐานะเทียบเท่าปลัดกระทรวง

(๓) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ

(๔) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในทางหุ้นส่วน บริษัท สถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่น หรือประกอบกิจการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว^{๗๖}

ให้เลขาธิการได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพื่อประกันความเป็นอิสระและเป็นกลาง ในอัตราซึ่งรวมกันกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้วเทียบเท่ากับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวงและให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษจนกว่าจะออกจากราชการ^{๗๗}

ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากระทรวงการคลัง^{๗๘}

^{๗๔} มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๕} มาตรา ๔๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๖} มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๗} มาตรา ๔๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๗๘} มาตรา ๔๔ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔๕^{๔๔} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) พ้นจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด

(๒) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๓

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออก เนื่องจากมีเหตุบกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถ หรือมีพฤติการณ์ที่ไม่สมควรไว้วางใจในความสุจริต โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

(๔) ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๕/๑^{๔๕} ภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขานุการจะไปดำรงตำแหน่งใด ๆ ในหรือเป็นลูกจ้างของหน่วยงานที่เป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ มิได้

มาตรา ๔๖^{๔๖} ในกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่งเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชี ข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็ได้อีก

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ ให้อนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน

เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้เกี่ยวข้องกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

^{๔๔} มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๕} มาตรา ๔๕/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๖} มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๖/๑^{๔๗} ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ มีความจำเป็นต้องจัดทำเอกสารหลักฐานหรือการอำพรางตนเพื่อประโยชน์ ในการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด การดำเนินคดีฐานฟอกเงิน หรือการดำเนินคดีเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖/๒^{๔๘} เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ของสำนักงานเป็นอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ของราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการตามมาตรา ๕ (๑) (ก) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และยุทธภัณฑ์ของสำนักงานเป็นยุทธภัณฑ์ของราชการทหารหรือตำรวจ ตามมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

สำนักงานจะมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และยุทธภัณฑ์ ชนิดใด ขนาดใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การมี ใช้ และพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และยุทธภัณฑ์ไปในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน

(๓) รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง พร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

^{๔๗} มาตรา ๔๖/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๘} มาตรา ๔๖/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๖ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

มาตรา ๔๘ ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมหากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไปก่อนแล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

การตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะแสดงหลักฐานว่าเงินหรือทรัพย์สินในการทำธุรกรรมนั้นมีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

ให้เลขาธิการรับดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใดให้พนักงานอัยการ

๓๑

และเลขาธิการปฏิบัติตามนั้น หากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา และได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่ยุติ และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินดังกล่าวภายในสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา ให้สำนักงานดำเนินการนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน และในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปี ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นห้าปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๘๙}

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ปิดประกาศไว้ที่ศาลนั้น และประกาศอย่างน้อยสองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่งกับให้ศาลสั่งให้ส่งสำเนาประกาศไปยังเลขาธิการเพื่อปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและสถานีตำรวจท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ เพื่อใช้สิทธิดังกล่าว การแจ้งนั้นให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายของผู้ที่ปรากฏในหลักฐาน

(ยกเลิก)^{๙๐}

มาตรา ๔๙/๑^{๙๑} ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีผู้เสียหายในความผิดมูลฐานให้เลขาธิการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เสียหายและความเสียหายส่งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดไปคืนหรือชดเชยคืนให้แก่ผู้เสียหาย

^{๘๙} มาตรา ๔๙ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๙๐} มาตรา ๔๙ วรรคหก ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๙๑} มาตรา ๔๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕

ไม่เกินจำนวนความเสียหายที่ยังไม่ได้รับคืนหรือชดใช้คืน และเมื่อศาลมีคำสั่งให้คืนหรือชดใช้ทรัพย์สินให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งศาลโดยเร็ว โดยให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อเท็จจริง ให้สำนักงานประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อแจ้งให้ผู้เสียหายยื่นคำร้องพร้อมหลักฐานแสดงรายละเอียดแห่งความเสียหาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หากผู้เสียหายในความผิดมูลฐานได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ อนามัย หรือชื่อเสียงให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่การชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายด้วย

ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานตามมาตรา ๕๐ ต้องเป็นบุคคลผู้ได้รับความเสียหายโดยตรงจากการกระทำความผิดมูลฐานและไม่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดนั้น

ค่าเสียหายจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งกรณี ทั้งนี้ คำสั่งศาลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้กระทำความผิด

การรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เสียหายและความเสียหาย คำร้องและการยื่นคำร้อง และการเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สิน เพื่อนำไปคืนหรือชดใช้คืน หรือชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระยะเวลาหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มา โดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องขอคุ้มครองสิทธิของตนก่อนศาลมีคำสั่ง โดยแสดงให้ศาลเห็นว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาซึ่งส่วนได้เสียโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ^{๙๒}

^{๙๒} มาตรา ๕๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕

๓๓

มาตรา ๕๑^{๙๓} เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงินสดและเงินที่เกิดจากการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด^{๙๔}

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริตแล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑/๑^{๙๕} ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้อง ไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้สำนักงานนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน

ในกรณีที่ผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นห้าปีให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๙๖}

^{๙๓} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๙๔} มาตรา ๕๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๙๕} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๙๖} มาตรา ๕๑/๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๕๒^{๑๗} ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ถ้าศาลได้สวนคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง แล้วเห็นว่าฟังขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวก่อนที่จะศาลจะมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินไปคืนหรือชดใช้คืนหรือชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๔๙/๑ หรือสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ โดยจะกำหนดเงื่อนไขด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่มีอยู่หรือได้มาโดยไม่สุจริต

มาตรา ๕๒/๑^{๑๘} ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือปรากฏตามคำร้องของพนักงานอัยการว่า ทรัพย์สินที่ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ หรือสั่งให้นำทรัพย์สินไปคืนหรือชดใช้คืนหรือชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๔๙/๑ เป็นทรัพย์สินที่รวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นที่ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดจนไม่สามารถแบ่งแยกได้ หรือการแบ่งแยกจะทำให้ทรัพย์สินเกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่า เมื่อศาลมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินไปคืนหรือชดใช้คืนหรือชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๔๙/๑ หรือสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้สำนักงานนำทรัพย์สินที่รวมเข้ากันนั้น ออกขายทอดตลาดและให้นำเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ไปคืนให้แก่เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน และนำไปชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายหรือตกเป็นของแผ่นดินตามสัดส่วนมูลค่าแห่งทรัพย์สินที่รวมเข้ากันนั้น ทั้งนี้ ให้นำระเบียบคณะกรรมการตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม มาใช้บังคับแก่การขายทอดตลาดด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ได้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนการขายทอดตลาดและได้นำเงินตามจำนวนที่ศาลกำหนดโดยคำนึงถึงราคาท้องตลาดในวันที่เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียได้ยื่นคำร้องและสัดส่วนมูลค่าแห่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่รวมเข้ากับทรัพย์สินนั้นให้สำนักงานไว้แทนภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ก็ให้ศาลสั่งงดการขายทอดตลาดและสั่งให้นำเงินดังกล่าวไปชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายหรือตกเป็นของแผ่นดินแทนทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดและนำทรัพย์สินนั้นไปคืนให้แก่เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียต่อไป

^{๑๗} มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๑๘} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๖๕

๓๕

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ผู้รับโอน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้น ถ้าศาลได้สวนแล้วเห็นว่ากรณีต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๕๐ ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น หรือกำหนดเงื่อนไข ในการคุ้มครองสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย หากไม่สามารถคืนทรัพย์สิน หรือคุ้มครองสิทธิได้ ให้ใช้ราคาหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี^{๙๙}

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาล ให้ทรัพย์สิน ตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด และผู้ร้องต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าไม่สามารถยื่นคำร้องคัดค้าน ตามมาตรา ๕๐ ได้ เพราะไม่ทราบถึงประกาศหรือหนังสือแจ้งของเลขาธิการ หรือมีเหตุขัดข้องอันสมควรประการอื่น

ก่อนศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงคำร้องดังกล่าว และให้โอกาสพนักงานอัยการเข้ามาโต้แย้งคำร้องนั้นได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดินได้ และให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ หลังจากพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๕๔ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย หรือยกย้ายไปเสียซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เลขาธิการจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำขอฝ่ายเดียว ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ ก็ได้ เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้วให้ศาลพิจารณาคำขอเป็นการด่วน ถ้ามีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าคำขอนั้นมีเหตุอันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งตามที่ขอโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๖ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดตามมาตรา ๕๔ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามคำสั่ง แล้วรายงานให้ทราบพร้อมทั้งประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

^{๙๙} มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕

มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขอาธิการ หรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๓๐๐}

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขอาธิการ อาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใด เป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้อยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายดังกล่าว หรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวแล้วแต่ไม่เป็นผล หรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า ก็ให้ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในการพิจารณาดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใด ตามวรรคหนึ่ง ลักษณะการกระทำความผิดที่สำนักงานดำเนินการจะต้องมีลักษณะที่อาจส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ หรือเป็นการกระทำความผิดข้ามชาติหรือเป็นการกระทำขององค์กร

^{๓๐๐} มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๓๗

อาชญากรรม หรือผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ลักษณะการกระทำความผิดดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด^{๓๐๑}

มาตรา ๕๙ การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม
ในการนี้ให้พนักงานอัยการได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๖/๑

กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน^{๓๐๒}

มาตรา ๕๙/๑ ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัดการศึกษาอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง

^{๓๐๑} มาตรา ๕๘ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๐๒} หมวด ๖/๑ กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา ๕๙/๑ ถึงมาตรา ๕๙/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๕๙/๒ กองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ทรัพย์สินที่ให้นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๑
- (๒) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาซึ่งไม่มีการขอรับคืนตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๑/๑
- (๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้
- (๔) ทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐของไทยหรือของต่างประเทศ
- (๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๕๙/๓ กองทุนตามมาตรา ๕๙/๒ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๙/๔ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการเก็บรักษาทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๕ อำนาจหน้าที่ในการบริหาร การจัดการ การจัดหาผลประโยชน์ การจำหน่ายทรัพย์สินและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๖ ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๗ ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้เลขาธิการเสนอบัญชีและรายงานการจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรี

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑^{๑๐๓} นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

^{๑๐๓} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

๓๙

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งของนิติบุคคลเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นหรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑/๑^{๑๐๔} นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดใช้หรือสั่งการให้คณะกรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือยับยั้งการทำธุรกรรม ยึดหรืออายัด หรือปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีให้พยานหลักฐานตามสมควรเพื่อกลับแกล้งหรือให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง หรือการกระทำดังกล่าวโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปีหรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติตามการใช้หรือการสั่งการตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑/๒^{๑๐๕} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสามเท่า แต่ไม่เกินหกเท่าของค่าตอบแทนและรายได้อื่นที่ได้จากการทำงานนั้นคำนวณเป็นรายปี แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท

มาตรา ๖๒^{๑๐๖} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑/๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่สั่งตามมาตรา ๑๖/๑ หรือมาตรา ๒๑/๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑/๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

^{๑๐๔} มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๐๕} มาตรา ๖๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๐๖} มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๖๓^{๑๐๗} ผู้ใดรายงานหรือแจ้งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๑ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวก ตามมาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ เว้นแต่การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๔/๑^{๑๐๘} ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วยเลขาธิการ เป็นประธานกรรมการผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน โดยมีข้าราชการในสำนักงาน ที่เลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔/๒^{๑๐๙} ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้อง ต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ

^{๑๐๗} มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๐๘} มาตรา ๖๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๐๙} มาตรา ๖๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

๔๑

มาตรา ๖๕ ผู้ใดยักยอก ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้ หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖^{๑๑๐} ผู้ใด

(๑) ฝ่าฝืนมาตรา ๒๑/๑ หรือ

(๒) รู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบัน ผู้ประกอบอาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภท ได้นำเงินหรือทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการ ในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น และโดยที่กฎหมาย ที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงินหรือดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินนั้น ได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว สมควร กำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖^{๑๑๑}

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^{๑๑๐} มาตรา ๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๑๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๗๖ ก/หน้า ๔/๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญากำหนดความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายและเนื่องจากการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนทำให้การก่อการร้ายรุนแรงยิ่งขึ้น อันเป็นการกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ขอให้ทุกประเทศร่วมมือดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางทรัพย์สินหรือกรณีอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์จะนำไปใช้ดำเนินการก่อการร้ายเพื่อแก้ไขปัญหามิให้เกิดการก่อการร้ายยุติลงด้วย สมควรกำหนดให้ความผิดฐานก่อการร้ายเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อนำมาตรการตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้ควบคู่กัน ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องนี้เป็นไปอย่างได้ผล โดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศและความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๑๒๒}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๘ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการคนใหม่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในการตรวจราชการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และจากการที่กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมุ่งเน้นการตรวจราชการประกอบอาชญากรรมเฉพาะ ในแปดความผิดมูลฐาน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมาไม่อาจช่วยให้การตรวจราชการประกอบอาชญากรรมลดน้อยลงหรือหมดไปได้ สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันผู้กระทำความผิดอาญามูลฐานอื่นนอกเหนือจากแปดความผิดมูลฐานดังกล่าวยังสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ในแต่ละคราวมาใช้ในการสนับสนุนการกระทำความผิดอาญา ในแปดความผิดมูลฐานได้อีก นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนในการบังคับใช้กฎหมายบางประการไม่อาจดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น เพื่อให้การตรวจราชการประกอบอาชญากรรมเป็นไปอย่างได้ผล

^{๑๒๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๔๐ ก/หน้า ๑๔/๑ มีนาคม ๒๕๕๑

๔๓

ตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างแท้จริง ในขณะที่กระบวนการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องกำหนดให้การกระทำความผิดอาญาฐานอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อความมั่นคงแห่งรัฐหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นความผิดมูลฐาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒^{๑๓๓}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการนำพาไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖^{๑๓๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^{๑๓๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๔๖ ก/หน้า ๑/๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

^{๑๓๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๑๑ ก/หน้า ๘/๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๔๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาหาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐานส่งผลให้ผู้กระทำความผิดสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาหาร้ายแรงได้อีก จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจนเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบาย ในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘^{๓๑๕}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕๑ ให้เลขาธิการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

เมื่อบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งเลขาธิการตามวรรคหนึ่งครบวาระแล้ว คณะรัฐมนตรีอาจมีมติให้บุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือตำแหน่งอื่นใด ในหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งมีตำแหน่งที่เทียบเท่า ทั้งนี้ โดยได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มพิเศษ และสิทธิประโยชน์อื่นใดไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมได้

มาตรา ๕๒ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการ และคณะกรรมการธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่

^{๓๑๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๙๘ ก/หน้า ๑/๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

๔๕

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งดังกล่าวให้กรรมการในคณะกรรมการและคณะกรรมการธุรกรรมซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการหรือคณะกรรมการธุรกรรม ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาดังกล่าว หากมีตำแหน่งว่างลง ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการธุรกรรมประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๕๓ เรื่องใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการพิจารณายุติการดำเนินการและให้สำนักงานดำเนินการส่งเรื่องคืนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไปโดยเร็ว เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปเป็นการเฉพาะราย

มาตรา ๕๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในปัจจุบัน จึงเห็นควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดมูลฐาน สถาบันการเงิน ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และลักษณะการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน การรายงานการทำธุรกรรม การตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและการจัดฝึกอบรม และกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและการคุ้มครองสิทธิผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน และการช่วยเหลือผู้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่และเพิ่มอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในการประเมินความเสี่ยง การจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ และแจ้งรายชื่อผู้มีหน้าที่รายงานซึ่งกระทำการฝ่าฝืนไปยังหน่วยงานกำกับดูแล และส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติการอำนาจ การมีและใช้อาวุธปืนในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ ได้ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรม และกำหนดวิธีการในการคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดเงื่อนไขเมื่อพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการและเลขาธิการดังกล่าวเป็นไปโดยอิสระ และ

๔๖

การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^{๑๑๖}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ ศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สนับสนุนให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน^{๑๑๗}

ข้อ ๕ ให้บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินับแต่วันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ

^{๑๑๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๑๘ ก/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

^{๑๑๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่พิเศษ ๒๐๑ ง/หน้า ๗๕/๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

๔๗

ให้การดำเนินการเพื่อให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามคำสั่งนี้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ข้อ ๖ ในกรณีเห็นสมควรนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีอาจเสนอให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งนี้ได้

ข้อ ๗ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕^{๑๑๘}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่มีบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิผู้เสียหายในความผิดมูลฐานซึ่งได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ อนามัย หรือชื่อเสียง ไว้อย่างชัดเจน และบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ยังไม่ครอบคลุมผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดในทรัพย์สินดังกล่าว อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติให้ดำเนินการบังคับคดีกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นถูกรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน และผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินเป็นไปอย่างครอบคลุมและทั่วถึง รวมทั้ง การบังคับคดีกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๑๑๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๖ ก/หน้า ๓๘/๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

ภาคผนวก บ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุน
ทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธ
ที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559

ภาคผนวก บ

หน้า ๑๐

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

พ.ศ. ๒๕๕๙

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือวัตถุไม่มีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ รวมทั้งดอกผลของเงิน ทรัพย์สิน หรือวัตถุดังกล่าว เอกสารทางกฎหมาย หรือตราสารในรูปแบบใด ๆ ทั้งที่ปรากฏในสื่ออื่นใด กระดาษ หรือรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง สิทธิเรียกร้อง หรือประโยชน์อื่นใดในทรัพย์สินนั้น

“การก่อการร้าย” หมายความว่า การกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมายซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของอนุสัญญาและพิธีสารระหว่างประเทศเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือรับรอง ทั้งนี้ ไม่ว่าการกระทำที่เป็นความผิดนั้นได้กระทำให้ขึ้นในราชอาณาจักรหรือนอกราชอาณาจักร

“อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง” หมายความว่า อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพ อาวุธเคมี หรืออาวุธอื่นใดซึ่งมีอานุภาพที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ สัตว์ พืช จำนวนมากหรือต่อสิ่งแวดล้อม อย่างร้ายแรงทำนองเดียวกับอาวุธดังกล่าว รวมทั้งระบบการส่งอาวุธ ส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของอาวุธนั้นด้วย

“บุคคลที่ถูกกำหนด” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรตามรายชื่อ ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำ อันเป็นการก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงและสำนักงานได้ประกาศรายชื่อนั้น หรือบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรตามรายชื่อที่ศาลได้พิจารณาและมีคำสั่งให้เป็นบุคคล ที่ถูกกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้มีหน้าที่รายงาน” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน

“ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน” หมายความว่า การห้ามโอน ขาย ยักยอก หรือจำหน่าย ซึ่งทรัพย์สิน หรือเปลี่ยนสภาพใช้ประโยชน์หรือกระทำการใด ๆ ต่อทรัพย์สินอันจะส่งผลเปลี่ยนแปลงต่อ จำนวน มูลค่า ปริมาณ ท่าเลที่ตั้ง หรือลักษณะของทรัพย์สินนั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“คณะกรรมการธุรกรรม” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หน้า ๑๒
เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

หมวด ๑
การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

มาตรา ๖ ในกรณีที่มีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ กำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใดเป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย และสำนักงานเห็นว่ามีมติหรือประกาศดังกล่าวไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายไทย ให้สำนักงานดำเนินการ ประกาศรายชื่อนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือประกาศดังกล่าว

การเพิกถอนรายชื่อของบุคคลที่ถูกกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เมื่อมีมติของหรือประกาศ ภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติอันเป็นผลให้ต้องเพิกถอนรายชื่อนั้นออกจากรายชื่อบุคคล ที่ถูกกำหนดแล้ว

การประกาศรายชื่อบุคคลตามวรรคหนึ่งและการเพิกถอนรายชื่อบุคคลตามวรรคสอง สำนักงานต้องดำเนินการ โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยและมีพยานหลักฐานอันสมควรว่าผู้ใดมีพฤติการณ์ เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือดำเนินการแทนหรือตามคำสั่ง หรือภายใต้การควบคุมของบุคคลนั้น ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณา ส่งรายชื่อนั้นให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องฝ่ายเดียวขอให้ศาลมีคำสั่งเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด และถ้าปรากฏแก่ศาลว่ามีพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ดังต่อไปนี้ ให้ศาลมีคำสั่งตามข้อ

- (๑) ผู้นั้นมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือ
- (๒) ผู้นั้นดำเนินการแทนหรือตามคำสั่งหรือภายใต้การควบคุมของบุคคลที่ถูกกำหนดตาม (๑)

หรือตามมาตรา ๖

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมเห็นชอบให้ส่งรายชื่อบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานรายงานต่อ คณะกรรมการในการประชุมคราวถัดไป

ให้สำนักงานประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกศาลมีคำสั่งเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดและแจ้งให้บุคคล ดังกล่าวทราบ ทั้งนี้ การประกาศและการแจ้งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้สำนักงานทบทวนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเห็นว่าพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องฝ่ายเดียวขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนรายชื่อนั้นออกจากรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของสำนักงานและคณะกรรมการธุรกรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวที่เกี่ยวกับการพิจารณาของสำนักงาน ให้สำนักงานแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณารายชื่อก่อนส่งเรื่องให้คณะกรรมการธุรกรรม พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ให้สำนักงาน คณะกรรมการธุรกรรม พนักงานอัยการ และศาล ดำเนินการตามมาตรานี้โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๘ เมื่อสำนักงานประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ แล้วให้ผู้มีหน้าที่รายงานหรือบุคคลที่ครอบครองทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนดดำเนินการดังต่อไปนี้โดยไม่ชักช้า

(๑) ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด หรือของผู้กระทำการแทน หรือตามคำสั่งของผู้นั้น หรือของกิจการภายใต้การครอบครองหรือควบคุมของผู้นั้น ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

(๒) แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินให้สำนักงานทราบ

(๓) แจ้งให้สำนักงานทราบเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับผู้นั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงหรือแนวทางปฏิบัติใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือกำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ การเก็บรักษาและการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ซึ่งได้ดำเนินการตามมาตรา ๘ โดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๒ บุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๗ หรือผู้ซึ่งถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามมาตรา ๘ อันเนื่องมาจากการกำหนดการเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๗ อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้พิจารณาในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้ดำเนินการเพิกถอนรายชื่อออกจากรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

(๒) ขอให้เพิกถอนการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน

(๓) ขอให้มีการสั่งอนุญาตให้ดำเนินการใด ๆ กับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน

กรณีมีคำสั่งอนุญาตตาม (๓) ศาลอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีการนำทรัพย์สินไปใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วยก็ได้ และหากปรากฏข้อเท็จจริงว่าการอนุญาตดังกล่าวอาจเป็นช่องทางให้นำทรัพย์สินไปใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ศาลจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เพิ่มเติมหรือจะเพิกถอนการอนุญาตนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๓ บุคคลอื่นนอกจากบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

หน้า ๑๔

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

(๑) ชำระหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแก่ผู้ที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามมาตรา ๘ ซึ่งสัญญาหรือข้อผูกพันนั้นได้ทำขึ้นหรือเกิดขึ้นก่อนวันที่บัญชีนั้นถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สิน

(๒) ชำระดอกเบี้ยหรือดอกผลและเป็นกรณีจำเป็นที่ต้องชำระเงินเข้าบัญชีของผู้ที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามมาตรา ๘

(๓) ชำระหนี้ซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๗ เป็นผู้ที่ต้องชำระหนี้

(๔) ดำเนินการใด ๆ กับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๗

กรณีมีคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ถ้าต้องมีการชำระหนี้หรือโอนเงินเข้าหรือออกจากบัญชีของผู้ที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามมาตรา ๘ ศาลอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้นำทรัพย์สินไปใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายก็ได้

มาตรา ๑๔ การดำเนินการทางศาลตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใดเป็นผู้กระทำการอันเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และสำนักงานเห็นว่ามีมติหรือประกาศดังกล่าวไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายไทยให้สำนักงานประกาศรายชื่อนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือประกาศดังกล่าว

การเพิกถอนรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เมื่อมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติอันเป็นผลให้ต้องเพิกถอนรายชื่อนั้นออกจากรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดแล้ว

การประกาศรายชื่อตามวรรคหนึ่งและการเพิกถอนรายชื่อตามวรรคสอง สำนักงานต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใดกระทำการอันเกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณา กำหนดรายชื่อตามวรรคสอง อาจพิจารณาส่งเรื่องให้กระทรวงการต่างประเทศเพื่อส่งคำร้องไปยังคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ให้ดำเนินการกำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรดังกล่าวก็ได้

เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณากำหนดรายชื่อบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณากำหนดรายชื่อ” เพื่อพิจารณารายชื่อดังกล่าวก่อนส่งเรื่องให้กระทรวงการต่างประเทศ

คณะกรรมการตามวรรคสองอย่างน้อยให้มีผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณากำหนดรายชื่อ และหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของสำนักงานและคณะกรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการพิจารณากำหนดรายชื่อบุคคลดำเนินการพิจารณารายชื่อบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการในการประชุมคราวถัดไป

มาตรา ๑๗ เมื่อสำนักงานประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่รายงานหรือบุคคลที่ครอบครองทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนดดำเนินการดังต่อไปนี้โดยไม่ชักช้า

- (๑) ระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนด หรือของผู้กระทำการแทน หรือตามคำสั่งของผู้นั้น หรือของกิจการภายใต้การครอบครองหรือควบคุมของผู้นั้นไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม
- (๒) แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินให้สำนักงานทราบ
- (๓) แจ้งให้สำนักงานทราบเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีการทำธุรกรรมกับผู้นั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงหรือแนวทางปฏิบัติใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือกำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำเนินการตามหมวดนี้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ผู้ซึ่งถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๑๕ อาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการพิจารณากำหนดรายชื่อบุคคลตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง เพื่อขออนุญาตดำเนินการใด ๆ กับทรัพย์สินที่ถูกระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินก็ได้

ก่อนมีการอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดรายชื่อบุคคลส่งเรื่องไปยังกระทรวงการต่างประเทศเพื่อส่งคำร้องไปยังคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเพื่อให้พิจารณาคำร้องของบุคคล

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

ที่ถูกกำหนดตามวรรคหนึ่ง และเมื่อคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติหรือองค์กรที่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมอบหมายวินิจฉัยเป็นอย่างไรแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดรายชื่อดำเนินการไปตามนั้น

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงาน

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำหนดแนวทางในการกำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อให้ผู้มีหน้าที่ทำรายงานหรือบุคคลอื่นใดดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำหรือชี้แจงแนวทางการปฏิบัติแก่ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงการดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น
- (๔) เก็บรวบรวมข้อมูลและพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการยึดอายัด หรือริบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๓ บุคคลที่ครอบครองทรัพย์สินของบุคคลที่ถูกกำหนดผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้มีหน้าที่รายงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้มีหน้าที่รายงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ (๓) หรือมาตรา ๑๗ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อการก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สิน หรือดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หน้า ๑๘

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

ผู้สนับสนุนหรือผู้สมคบกันในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำความผิดนั้น

นิติบุคคลใดกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือเป็นผู้สนับสนุนหรือผู้สมคบในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงสองล้านบาท

ในกรณีที่การกระทำความผิดของนิติบุคคลตามวรรคสี่เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้ความผิดตามมาตรา นี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๖ ความผิดตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ วรรคสี่ ที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิด ให้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๘ บรรดาประกาศรายชื่อของบุคคลที่ถูกกำหนดซึ่งอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ๒)

หน้า ๑๙

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

พ.ศ. ๒๕๕๘ และยังมีได้ถูกเพิกถอนรายชื่อของบุคคลที่ถูกกำหนด ให้ถือเป็นรายชื่อของบุคคลที่ถูกกำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๒๐

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ ขึ้นใช้บังคับเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แต่มาตรการดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งต้องใช้มาตรการในลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการดำเนินการเพื่อรองรับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money Laundering: FATF) กำหนด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นในการตรากฎหมายและความเป็นเอกภาพของกฎหมาย สมควรนำบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและมาตรการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมากำหนดรวมไว้ในพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ป

สรุปรายงานการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน
และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของ
ประเทศไทย พ.ศ. 2559

ภาคผนวก ป

สรุปรายงานการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน
และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทย พ.ศ. 2559

คำนำ

คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force (FATF)) ได้ออกมาตรฐานสากลเพื่อเป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism (AML/CFT)) ของประเทศต่างๆ ซึ่งมีมาตรฐานประการหนึ่งเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยจะต้องมีการกำหนดหน่วยงานหลักในการประเมินความเสี่ยง และเป็นกลไกประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานกำกับดูแลหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และภาคธุรกิจในการดำเนินการมาตรการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในด้านดังกล่าว ได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับระดับของความเสี่ยง ตลอดจนต้องมีการทบทวนและปรับปรุงผลการประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องตามสภาพการณ์แวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) เป็นหน่วยงานหลักในการประเมินความเสี่ยงระดับชาติ โดยมอบหมายให้สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นผู้ดำเนินการศึกษาวิจัย ซึ่งขอบเขตในการศึกษาวิจัยครอบคลุมความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน^๑ ของประเทศไทยที่เป็นผลมาจากการก่ออาชญากรรมต่างๆ ในประเทศและต่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อระบบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน โดยพิจารณาจากข้อมูลหลักด้านภัยคุกคาม (Threat) และจุดเปราะบาง (Vulnerability) เป็นหลัก ส่วนระดับผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมา (Consequence) ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงและการเพิ่มมาตรการที่เข้มงวดเพื่อลดจุดเปราะบางหรือจุดอ่อนที่มีอยู่

คณะผู้ศึกษาวิจัยใช้วิธีการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยในการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของ FATF โดยรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจประกอบประกอบการประเมินความเสี่ยงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หน่วยข่าวกรองทางการเงินหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานกำกับดูแล และผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จำแนกเป็น 1) ข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ต้องขังที่กระทำความผิดมูลฐานฟอกเงิน 2) ข้อมูลทุติยภูมิ ที่มีการเก็บรวบรวมโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2558 เพื่อให้ข้อมูลที่น่าสนใจสำหรับการประเมินความเสี่ยงมีความครบถ้วนสมบูรณ์และน่าเชื่อถือ¹

¹ ข้อจำกัดในการวิจัย ได้แก่ 1) การจำแนกลักษณะพฤติกรรม และความผิดของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน โดยเฉพาะหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย มีการจัดจำแนกลักษณะคดีแตกต่างกัน ทำให้ข้อมูลอาจมีความคลาดเคลื่อนบางส่วน และ 2) ไม่มีการจัดเก็บสถิติข้อมูลรายได้จากอาชญากรรม คณะผู้ศึกษาวิจัยจึงได้ใช้ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับมูลฐานความผิดต่างๆ ในการคิดคำนวณข้อมูลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ปปง. ได้ตรวจสอบข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

ลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย

จากข้อมูลงานวิจัย การประมวลความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และสถิติความร่วมมือกับต่างประเทศ บ่งชี้ว่า ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีความเสี่ยงสูงด้านอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรจากกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตก ยุโรปตะวันออก รัสเซีย จีน ประเทศแถบแอฟริกาตะวันตก เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมียนมา โดยลักษณะของอาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเรื่องการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด การฉ้อโกง การค้ามนุษย์ อาชญากรรมทางไซเบอร์ การปลอมแปลงเอกสาร และการลักลอบขนคนเข้าเมือง ในหลายกรณีจะเป็นการกระทำความผิดในต่างประเทศ และอาชญากรใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่าน หรือเป็นที่เตรียมการ หรือนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากอาชญากรรมเข้ามาเปลี่ยนแปลงสภาพให้เสมือนว่าเป็นเงินและทรัพย์สินที่ได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในประเทศไทย

เศรษฐกิจนอกระบบ

ประเทศไทยประสบปัญหา อุปสรรคในด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง เนื่องจากการมีเศรษฐกิจนอกระบบขนาดใหญ่ ซึ่งงานวิจัยบางชิ้นระบุว่าภาคเศรษฐกิจนอกระบบของประเทศไทยมีขนาดใหญ่ใกล้เคียงกับเศรษฐกิจในระบบ หรืออย่างน้อยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 30-40 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สำหรับเศรษฐกิจใต้ดินที่ไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายมีสัดส่วนสูง เช่น การลักลอบนำเข้าสินค้า ธุรกิจการเงินที่ไม่มีใบอนุญาต บริการทางเพศ และบ่อนการพนัน เป็นต้น

สำหรับปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายมีแนวโน้มลดลงมาก เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายให้มีแรงงานต่างด้าวอย่างถูกกฎหมาย โดยกระทรวงแรงงานได้ควบคุมการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวอย่างเคร่งครัด การเปิดโอกาสให้แรงงานผู้มีใบอนุญาตทำงานสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินของธนาคารได้ เช่น แรงงานชาวเมียนมาสามารถโอนเงินเป็นยอดรวมได้ไม่เกินวันละ 2 แสนบาทผ่านเครือข่ายธุรกิจ 3 เครือข่าย สำหรับแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายส่วนมากจะมีรายได้น้อยหรือมีรายได้ที่ไม่แน่นอนจากการรับจ้างทั่วไป ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงต่ำที่จะเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินผ่านบริการทางการเงินใต้ดิน

การนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดเข้า-ออกประเทศ

ประเทศไทยเป็นเป้าหมายที่อาชญากรหรือผู้กระทำความผิดต่างชาตินำเงินหรือทรัพย์สินเข้ามาเปลี่ยนแปลงสภาพหรือซุกซ่อนในประเทศ ซึ่งนับเป็นมูลค่าสูงกว่าการที่ผู้กระทำความผิดชาวไทยนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดออกนอกประเทศ แหล่งที่มาของเงินหรือทรัพย์สินที่นำเข้ามาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดและการฉ้อโกงของอาชญากรหรือผู้กระทำความผิดอาญาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ยุโรป เมียนมา และจีน โดยผ่านระบบธนาคาร ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดส่วนใหญ่จะใช้ในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และการทำธุรกิจบังหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนเงินหรือทรัพย์สินที่อาชญากรหรือผู้กระทำความผิดชาวไทยนำออกนอกประเทศส่วนใหญ่ได้จากการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงและการพนัน โดยมีประเทศปลายทาง ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และประเทศที่เป็นแหล่งหลบเลี่ยงภาษี เช่น สิงคโปร์ ฮ่องกง และมาเก๊า ผ่านช่องทางธนาคารหรือการจ้างคนถือเงินสดผ่านแดน ซึ่งส่วนมากจะใช้ในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์อันเข้าลักษณะการฟอกเงิน

กิจการค้าและเช่าซื้อรถยนต์ เป็นภาคธุรกิจการค้าที่เอื้อต่อการเปลี่ยนสภาพเงินที่ได้จากอาชญากรรมให้กลายเป็นทรัพย์สินที่ถูกต้องตามกฎหมายได้สะดวก และสามารถอำพรางปกปิดโดยการกระจายกรรมสิทธิ์ไปยังบุคคลอื่นได้ง่าย ประกอบกับมีจำนวนธุรกิจรายย่อยอยู่เป็นจำนวนมาก และมาตรการควบคุมจากหน่วยงานภาครัฐยังไม่เพียงพอ

กิจการค้าทองคำ อัญมณี เป็นภาคธุรกิจที่อาชญากรมักใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงิน เนื่องจากมีร้านค้าประเภทนี้กระจายทั่วไปในประเทศเป็นจำนวนมาก การซื้อขายดำเนินการได้สะดวก และหน่วยงานกำกับดูแลไม่อาจตรวจสอบได้อย่างทั่วถึง

ธนาคารเฉพาะกิจ เป็นภาคบริการทางการเงินที่สร้างขึ้นมาเพื่อดำเนินงานตามนโยบายรัฐ เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ซึ่งมีอำนาจมอบหมายให้กับธนาคารแห่งประเทศไทยเข้ามาดำเนินการจัดการ ตรวจสอบและบริหารความเสี่ยง จึงทำให้สามารถมั่นใจในด้านประสิทธิภาพและความโปร่งใส

ตลาดหลักทรัพย์ เป็นภาคส่วนที่มีหน่วยงานกำกับดูแลที่เข้มแข็งโดยมีมาตรการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการตัวกลางในตลาดทุนตกเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดฟอกเงินและมีกฎระเบียบในการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ดี

สหกรณ์ เนื่องจากสหกรณ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกดำเนินกิจการร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่เป็นการให้สินเชื่อและการออมทรัพย์ในกลุ่มองค์กรหรือชุมชนเดียวกัน ประกอบกับอยู่ในการกำกับดูแลตามกฎหมายและมาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน จึงทำให้มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงิน

จุดเปราะบาง

ในภาพรวม การที่อาชญากรสามารถใช้ภาคการเงิน ภาคธุรกิจต่างๆ และจุดผ่านแดนเป็นช่องทางในการฟอกเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิด เกิดจากจุดอ่อนหรือจุดเปราะบางที่ยังคงมีอยู่ในระบบ เช่น การที่ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญแก่งานด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินฯ อย่างเพียงพอ ไม่มีนโยบายด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินฯ ที่ครอบคลุมและเป็นปัจจุบัน เจ้าหน้าที่โดยรวมมีความรู้ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินฯ ไม่เพียงพอ ขาดการประเมินความเสี่ยงและมาตรการลดความเสี่ยงในการดำเนินการ เป็นต้น

ผลกระทบของการฟอกเงิน

การฟอกเงินส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเงินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมีการหมุนเวียนออกไปด้วยความรวดเร็วและปราศจากเหตุผลทางเศรษฐกิจ (Economic Rationale) ทำให้เกิดการบิดเบือนของดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจและการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ และหากพิจารณาความเสี่ยงที่ช่องทางต่างๆ โดยเฉพาะ 5 ลำดับแรกดังกล่าวข้างต้นจะถูกใช้ในการฟอกเงิน หากไม่ได้รับการป้องกันอย่างเพียงพอจะนำไปสู่ผลกระทบที่รุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคง แม้จะไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าผลกระทบดังกล่าวมาจากอาชญากรรมประเภทใดเป็นการเจาะจง แต่ความเสี่ยงจากการฟอกเงิน

ผลกระทบด้านความมั่นคง

การฟอกเงินเป็นภัยความมั่นคงนอกกรอบแบบ (Non-traditional security) ประเภทหนึ่งที่คุกคามความมั่นคงของประเทศจากการที่องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้ขยายตัวเข้ามาดำเนินกิจกรรมผิดกฎหมายในประเทศ แม้ว่าหน่วยงานด้านความมั่นคงและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายจะมีการบูรณาการการทำงานระหว่างกันแล้ว แต่ยังไม่สามารถจัดการเชิงรุกเพื่อควบคุมและปราบปรามกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความเสี่ยงด้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

จากการประเมินความเสี่ยงด้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายพบว่า แหล่งเงินทุนเพื่อนำมาใช้ในการก่อความไม่สงบที่มีมูลค่าสูงที่สุดเป็นลำดับแรก ได้แก่ แหล่งเงินจากองค์กรไม่แสวงหากำไร รองลงมาได้แก่ กิจกรรมที่ผิดกฎหมาย การจัดกิจกรรมระดมทุน และการสนับสนุนตนเอง ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากความเสี่ยงและผลกระทบจากจำนวนการก่อเหตุพบว่าแหล่งระดมเงินทุนเพื่อใช้ในการสนับสนุนการก่อความไม่สงบที่ส่งผลในการสร้างความรุนแรงได้มาก ได้แก่ การสนับสนุนตนเองของผู้ก่อเหตุ และการระดมทุนผ่านองค์กรไม่แสวงหากำไร

ช่องทางที่มีความเสี่ยงสูงที่สุดที่จะถูกใช้ในการเคลื่อนย้ายเงินทุนเพื่อสนับสนุนการก่อการร้าย ได้แก่ การเคลื่อนย้ายเงินผ่านด่านศุลกากร การทำธุรกรรมผ่านช่องทางธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจ โดยส่วนใหญ่เป็นการเคลื่อนย้ายจากแหล่งเงินทุนภายในประเทศไปยังผู้ก่อความไม่สงบที่อยู่ในประเทศ ทั้งนี้ ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งเงินจากภายในประเทศเพื่อสนับสนุนการก่อการร้ายในต่างประเทศ

จุดมุ่งหมายของการใช้เงินส่วนใหญ่มี 2 ประการ ได้แก่ การปฏิบัติการก่อเหตุ (operational) และงานด้านการจัดตั้ง (organizational) สำหรับใช้เงินทุนเพื่อการปฏิบัติการก่อเหตุ เป็นการใช้จ่ายหรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์ อาวุธ หรือวัตถุระเบิดต่างๆ และใช้ในการฝึกอบรม สำหรับงานด้านการจัดตั้ง จะมีการใช้เงินในการโฆษณาชวนเชื่อ ขยายเครือข่าย ปลุกฝังแนวคิดในการสร้างความรุนแรง จัดการประชุม และการรักษาไว้ซึ่งเครือข่าย

ผลกระทบจากการมีอยู่ของการก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มีความรุนแรงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบด้านสังคม ทำให้ประชาชนขาดคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติและภาพลักษณ์ของประเทศ และผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ชีตความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจรวมทั้งสถาบันการเงินลดลง เนื่องจากการขาดความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัย นอกจากนี้ ความไม่สงบในพื้นที่บนทอนบรรยากาศการลงทุน ทำให้พื้นที่ขาดโอกาสในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน

1. การเพิ่มความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงภาษีเป็นความผิดมูลฐาน

ประเทศไทยยังไม่ได้กำหนดให้ความผิดที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางภาษี โดยเฉพาะการหลีกเลี่ยงและฉ้อโกงภาษีเป็นความผิดมูลฐานของการฟอกเงิน จึงควรเร่งดำเนินการกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงภาษีซึ่งเป็นภัยคุกคามด้านการฟอกเงินสูงเป็นลำดับที่สามเป็นความผิดมูลฐานโดยเร็ว และกำหนดกฎ ระเบียบ และมาตรการ ตลอดจนแนวทางปฏิบัติรองรับอย่างรัดกุม²

2. การกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีความเสี่ยงในการถูกใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินเป็นผู้มีหน้าที่รายงาน

การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และการค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำเป็นภาคส่วนที่อาชญากรมักจะใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงิน แต่ในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา 16 กำหนดให้นายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ และผู้ค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ เฉพาะที่เป็นนิติบุคคลเท่านั้นที่เป็นผู้มีหน้าที่รายงาน ยังไม่ครอบคลุมถึงกรณีบุคคลธรรมดา ทำให้อาชญากรสามารถหลบเลี่ยงไปใช้ช่องทางดังกล่าวได้ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมให้รวมบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีหน้าที่รายงานด้วย

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพทนายความและนักบัญชี เป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามแนวทางของ FATF Recommendations ซึ่งผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวถือเป็นด้านแรกที่มีความสำคัญสูงในการตรวจสอบลูกค้า และจะช่วยในการป้องกันการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังเห็นได้จากกฎหมายในหลายประเทศซึ่งมีการกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพทนายความและนักบัญชี เป็นผู้มีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรม

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยสอดคล้องตามมาตรฐานสากล ประเทศไทยควรพิจารณากำหนดให้นายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ และผู้ค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำที่เป็นบุคคลธรรมดา รวมทั้งผู้ประกอบอาชีพทนายความและนักบัญชีเป็นผู้มีหน้าที่รายงาน เพื่อใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวในการตรวจสอบมิให้อาชญากรสามารถฟอกเงินได้

3. เพิ่มจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับและตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ผู้มีหน้าที่รายงานภายใต้การกำกับดูแลมีจำนวนมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ด้านการกำกับและตรวจสอบของสำนักงาน ปปง. จึงทำให้การกำกับดูแลไม่อาจดำเนินการได้อย่างครอบคลุม ครบถ้วน ดังนั้น จึงเสนอแนะให้สำนักงาน ปปง. ขยายและจัดสรรอัตรากำลังให้เหมาะสมกับปริมาณภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่แท้จริง และครอบคลุมการปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลผู้มีหน้าที่รายงานได้อย่างทั่วถึง

² ณ วันที่เผยแพร่ในเว็บไซต์สำนักงาน ปปง. (17 กรกฎาคม 2560) ได้มีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว โดยกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป หรือ ขอลี้ภัยโดยความเท็จตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป เป็นความผิดมูลฐานของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 เมษายน 2560

ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการความเสี่ยงด้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

1. การควบคุมบริเวณชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

เนื่องจากประเทศไทยมีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นระยะทางยาวถึงประมาณ 500 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นปัจจัยอำนวยให้กลุ่มอาชญากรสามารถใช้เป็นช่องทางในการลักลอบขนยาเสพติด ของหนีภาษี น้ำมันเถื่อน อาวุธและเงินทอง รวมทั้งกลุ่มสมาชิกขบวนการแบ่งแยกดินแดนสามารถหลบซ่อนและก่อความไม่สงบได้เป็นอย่างดี จึงควรเพิ่มความร่วมมือระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ในพื้นที่เพื่อเฝ้าระวัง ติดตาม หรือสกัดกั้นการเดินทางข้ามพรมแดนอย่างผิดกฎหมาย เพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีสมรรถนะสูง ทั้งนี้ ความร่วมมือดังกล่าวควรดำเนินไปภายใต้แผนร่วมปฏิบัติการที่ชัดเจน

2. การกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหากำไร (Non-Profit Organization: NPO)

องค์กรไม่แสวงหากำไรมีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และในปัจจุบันหน่วยงานกำกับดูแลยังขาดมาตรการการป้องกันที่เข้มแข็ง การจดทะเบียนจัดตั้งสามารถดำเนินการได้โดยง่าย และยังขาดการตรวจสอบเกี่ยวกับการขอรับเงินสนับสนุนจากหน่วยงานต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดหน่วยงานและกลไกกำกับดูแลที่ชัดเจน กำหนดมาตรการระงับธุรกรรมทางการเงิน รวมทั้งมาตรการลงโทษที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เพื่อช่วยลดปัญหา NPO ถูกใช้เป็นช่องทางในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หน่วยงานที่เป็นนายทะเบียน หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย จะต้องบูรณาการความร่วมมือระหว่างกัน กำหนดแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน และสำนักงาน ป.ป.ช. ควรมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับและตรวจสอบ NPO เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ผู้ตรวจสอบบัญชีที่มีหน้าที่ตรวจสอบรับรองงบการเงินให้แก่ NPO ทุกรอบปี เป็นเสมือนด่านแรกที่จะเห็นความผิดปกติของการเดินบัญชีรายรับรายจ่าย งบดุล จึงควรกำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ

1. การกำกับดูแลนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทย

นิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งภายในประเทศที่เปิดดำเนินการจริงมีจำนวนเพียง 612,177 แห่ง (จากจำนวนทั้งหมด 1,267,430 แห่งที่ยื่นจดทะเบียน ณ สิ้นปี พ.ศ. 2557) หน่วยงานกำกับดูแลการจดทะเบียนนิติบุคคลควรมีแผนการสำรวจ ตรวจสอบ และทบทวนสถานะของการประกอบกิจการของนิติบุคคลที่จดทะเบียนในปัจจุบัน เพื่อช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับการจัดตั้งกิจการบังหน้า (Shell Company) ในประเทศ

เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการนิติบุคคลและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง กรมพัฒนาธุรกิจและการค้า กระทรวงพาณิชย์ ควรกำหนดให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้รับผิดชอบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคล และแจ้งทุกครั้งที่มีการปรับเปลี่ยน ซึ่งเป็นมาตรฐานที่กำหนดโดยสหภาพยุโรป (Fourth EU Directive)

นอกจากนี้ ควรสนับสนุนให้ผู้มีหน้าที่รายงานสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลของทางราชการที่มีความสำคัญต่อการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะลูกค้านิติบุคคล กองทุน มูลนิธิ ฯลฯ เพื่อสนับสนุนข้อมูลการยืนยันตัวตนของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคล

2. การปฏิบัติตามกฎหมายด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของผู้มีหน้าที่รายงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

แม้ว่ากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะมีการบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ตลอดจนได้มีการปรับปรุงเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้นอีกหลายครั้ง แต่ความเข้มข้นในการปฏิบัติยังคงกระจุกตัวเฉพาะสถาบันการเงิน (ธนาคาร สถาบันการเงินเฉพาะกิจ บริษัทประกันชีวิต และบริษัทหลักทรัพย์) เท่านั้น ควรมีมาตรการให้ผู้มีหน้าที่รายงานสามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยง เพื่อให้สามารถบรรเทาความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม โดยพิจารณาขยายความเข้มงวดไปยังกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ (DNFBPs) ด้วย

สำนักงาน ปปง. ควรจัดทำแนวทาง (Best Practice) ในการกำกับและตรวจสอบความครบถ้วนด้านการปฏิบัติงานตามกฎหมายให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

หน่วยบังคับใช้กฎหมายควรพิจารณาให้ความสำคัญต่อการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานดังกล่าวในระดับความสำคัญสูงสุด ขณะที่มูลฐานความผิดในด้านอื่นๆ ก็ควรให้ความสำคัญด้วยเช่นกัน

ควรมีการจัดเก็บข้อมูล สถิติคดี มูลค่าเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรม แบ่งตามรายความผิดมูลฐานเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบความสอดคล้องกับผลการประเมินความเสี่ยง

3. การป้องกันช่องทางที่มีความเสี่ยงต่อการถูกใช้ในการฟอกเงิน

หน่วยงานกำกับดูแลควรให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่รายงานทุกประเภท เสริมสร้างความเข้าใจให้ผู้มีหน้าที่รายงานตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในการป้องกันมิให้ผลิตภัณฑ์/บริการถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การกำหนดให้ลูกค้าแสดงตน การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า รวมถึงการรายงานธุรกรรมประเภทต่างๆ ควรมีข้อมูลและรายละเอียดพฤติกรรมการทำธุรกรรมของลูกค้าอย่างครบถ้วนชัดเจน

อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต้องมีความชัดเจน กำหนดแนวทางการกำกับดูแลและควบคุมการจัดตั้งบริษัทหรือสื่อกิจการ กิจการ และมีกระบวนการกำกับดูแลเพื่อป้องกันการใช้นิติบุคคลเป็นเครื่องมือในการฟอกเงิน

มีกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อป้องกันการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์เพื่อการฟอกเงินหรือใช้เพื่อการสนับสนุนการก่อการร้าย ซึ่งผู้ก่อเหตุอาจใช้เป็นที่พักอาศัยของกลุ่มอาชญากร หรือเป็นที่เก็บทรัพย์สินจากอาชญากรรมรวมทั้งยาเสพติด

4. การเสริมสร้างความรู้/ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่สำนักงานปง. เกี่ยวกับลักษณะการประกอบกิจการของผู้มีหน้าที่รายงานแต่ละประเภท

เนื่องจากจำนวนผู้มีหน้าที่รายงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ปง. มีอยู่เป็นจำนวนมากและมีประเภทกิจการที่หลากหลาย เป็นการยากที่บุคลากรจะมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในกิจการทุกประเภท จึงจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการกำกับและตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้มีหน้าที่รายงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจลักษณะของธุรกิจของหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และตรวจประเมินการบริหารจัดการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามสภาพการณ์ที่แท้จริงของผู้มีหน้าที่รายงานแต่ละประเภท นอกจากนี้ เพื่อสร้างการยอมรับของหน่วยงานระหว่างประเทศ ควรพิจารณาให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการรับรองเป็น Certified Anti-Money Laundering Specialist (CAMS)

สำนักงาน ปง. ควรพิจารณาร่วมมือแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์/บริการ และลักษณะการประกอบกิจการของผู้มีหน้าที่รายงานแต่ละประเภทกับหน่วยงานกำกับดูแลหลัก เพื่อช่วยให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยเกิดสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น

5. การเข้าถึงฐานข้อมูลรายชื่อผู้มีสถานภาพทางการเมือง (PEPs)

ผู้มีหน้าที่รายงานจำนวนมากยังไม่มีฐานข้อมูลรายชื่อบุคคลผู้มีสถานภาพทางการเมืองทั้งในประเทศและต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ฐานข้อมูลรายชื่อผู้มีสถานภาพทางการเมืองในประเทศที่มีการประกาศลงในแหล่งข้อมูลสาธารณะ (เว็บไซต์สำนักงาน ป.ป.ช.) ไม่ได้จัดเก็บให้อยู่ในรูปแบบที่ผู้มีหน้าที่รายงานสามารถนำไปใช้เพื่อการตรวจสอบรายชื่อ ดังนั้น สำนักงาน ปง. ควรประสานงานกับ สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อสร้างระบบสนับสนุนให้ผู้มีหน้าที่รายงานสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลรายชื่อผู้มีสถานภาพทางการเมืองภายในประเทศ และนำไปใช้เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการฟอกเงินภายในองค์กรได้อย่างรวดเร็ว และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

6. การเข้าถึงรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

เพื่อให้สำนักงาน ปง. สามารถดำเนินการกับบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้ครบถ้วนและรวดเร็ว สำนักงาน ปง. ควรพิจารณา (1) สร้างระบบแจ้งเตือนโดยอัตโนมัติ (Auto-Generated mail) ให้ผู้มีหน้าที่รายงานและบุคคลทั่วไปทราบถึงการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง และ (2) เพิ่มโปรแกรมให้สามารถดาวน์โหลดข้อมูลรายชื่อและนำไปใช้ได้โดยตรง แทนการนำเสนอในรูปแบบไฟล์สแกนเพื่อลดระยะเวลาและความผิดพลาดในการนำรายชื่อดังกล่าวมาใช้ ทั้งนี้เพื่อเร่งกระบวนการให้รวดเร็ว ครบถ้วน และเป็นการยกระดับการดำเนินงานของสำนักงาน ปง. ให้เป็นมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น

.....

ผู้จัดทำ
รายนามคณะกรรมการกฎหมายและกฎระเบียบ ประจำปี 2566-68
(Legal and Compliance Committee)

1. นายประสิทธิ์	คำเกิด	ประธาน	บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด
2. นายปิยะ	วราอุบล	รองประธาน	บริษัท ซับส์สามัคคีประกันภัย จำกัด (มหาชน)
3. นางลลิตา	สุวรรณรัตน์	รองประธาน	บริษัท เอ็ม เอส ไอ จี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
4. นางสาวรุจา	รัตนมาศมงคล	กรรมการที่ปรึกษา	บริษัท อินทรประกันภัย จำกัด (มหาชน)
5. นางสาวอริษฐา	จิตรานุเคราะห์	ที่ปรึกษา	บริษัท ดิลลิกี่แอนด์กิบบินส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
6. นางสาวสุทธิราภร	ปรีเปรม	ที่ปรึกษา	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายและกฎระเบียบ
7. ดร.ปิยวดี	โซวีฑูรกิจ	ที่ปรึกษา	บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด (มหาชน)
8. นางสาวสวพร	สัตตบุศย์	ที่ปรึกษา	บริษัท อลิอันซ์ ออยุธยา ประกันภัย จำกัด (มหาชน)
9. นายบุญยัง	วังสว่าง	กรรมการ	บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
10. นางสาวศิริพร	เจนเจษฎา	กรรมการ	บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)
11. นางสาวอมรรัตน์	ศรีกัลยาณบุตร	กรรมการ	บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด (มหาชน)
12. นางสาวณัฐยาภรณ์	บุญเปลี่ยน	กรรมการ	บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
13. นางสาวกิตติภา	จันทนาประเสริฐ	กรรมการ	บริษัท ธนชาติประกันภัย จำกัด (มหาชน)
14. นางสาวเพ็ญสุดา	อุสาหพานิช	กรรมการ	บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด
15. นายเศรษฐพงษ์	อิมฤทธา	กรรมการ	บริษัท นวกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน)
16. นายโอภาส	ภิญโญชีพ	กรรมการ	บริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน)
17. นางสาวกัลยา	จุกหอม	สมาคมประกันวินาศภัยไทย	รองผู้อำนวยการบริหาร
18. นางสาวนันทภรณ์	คุ้มปิยะผล	สมาคมประกันวินาศภัยไทย	ผู้จัดการ ฝ่ายวิชาการประกันภัย
19. นายเจษฎางค์	เกษทองมา	สมาคมประกันวินาศภัยไทย	เจ้าหน้าที่อาวุโส ฝ่ายวิชาการประกันภัย
20. นางสาวฉัตรนภา	เจริญศิลป์	สมาคมประกันวินาศภัยไทย	เจ้าหน้าที่ ฝ่ายวิชาการประกันภัย

สมาคมประกันวินาศภัยไทย

Thai General Insurance Association

25 ซอยสุขุมวิท 64/1 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนงใต้ เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260
โทร. 0-2108-8399 E-MAIL: GENERAL@TGIA.ORG